

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

CINCINALUL 1971 — 1975

*Prin modernizarea și utilizarea judicioasă
a bazei tehnico — materiale*

RITMURI ÎNALTE DE CREȘTERE A PRODUCȚIEI AGRICOLE

Ina Nicolae BALOSIN

*director general
al Direcției generale județene Vrancea
pentru agricultură, industrie alimentară,
silvicultură și ape*

Ceea ce caracterizează actualul cincinal este amplificarea hotărâtă a eforturilor întregului nostru popor pentru dezvoltarea economică în ritmuri înalte, ritmuri care determină în lume aprecieri pozitive, de prețuire și stimă — adresa României socialiste. În această dinamică ascendentă, pentru noi binecunoscută, se înscrie și agricultura. În lumina orientărilor date de Congresul al X-lea al P.C.R., a prevederilor din Legea pentru adoptarea planului cincinal pe perioada 1971-1975, aprobată de M.A.N., ramurile în care se generează resursele de hrană — agricultura și industria alimentară — vor cunoaște în contextul general, un urcuș continuu. Pe temelia modernizării, a adâncirii proceselor de intensificare, prin aplicarea cât mai largă, cu discernământ, a tehnologiilor avansate, producția globală agricolă va spori în acest cincinal, pe țară, cu 36-49%, față de media anilor 1966-1970.

Județul Vrancea, ca de altfel toate județele, își va aduce la realizarea acestor nivele partea sa de contribuție menită să servească progresului general al țării. În etapa aceasta ce se desfășoară sub semnul valorificării complete a potențialului existent, al autodepășirii, lucrătorii din unitățile județului nostru, tehnicienii și inginerii, pătrunși de înaltul simț al responsabilității civice și profesionale, determină, prin eforturile lor unite cu forța științei, ca pământurile să dea rod mult mai bogat decât cel obținut până acum.

Cit de important va fi acest urcuș se poate vedea din următoarele date: În 1975 producția globală agricolă a județului Vrancea va fi de 1,8 ori mai mare decât în anul curent. De la aproximativ 1500 kg de grâu-secară, cât a fost media realizată în 1970, se va ajunge la peste 2500 kg în ultimul an al cincinalului; la porumbul neirigat, recolta medie va crește de la circa 1800 kg la peste 3500 kg/ha, iar la vița de vie, ramură cu pondere mare în județul nostru, producția de struguri va spori de la 6560 kg/ha la peste 10000 kg/ha. Vor crește, totodată, efectivele de animale și producțiile medii pe animal furajat, asigurându-se astfel un aport tot mai substanțial la formarea fondului central, la ridicarea standardului de viață al poporului nostru.

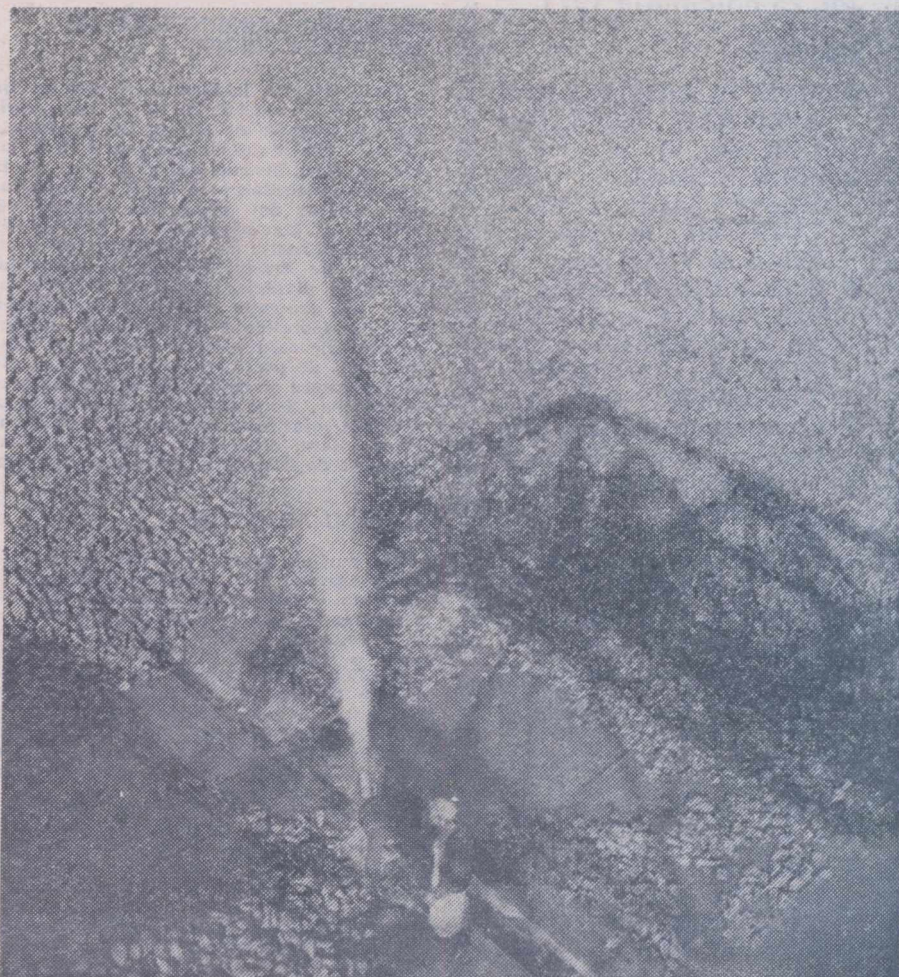
La baza acestor prevederi stă, în primul rând, efortul deosebit pe care-l face statul pentru modernizarea agriculturii. În perioada 1971-1975, pentru agricultura județului Vrancea au fost alocate fonduri de investiții de peste 2,2 miliarde lei. În stațiunile pentru mecanizarea agriculturii vor intra alte peste 1070 tractoare de 40 și 65 CP, un număr însemnat de combine „Gloria” și alte utilaje. La complexele zootehnice existente se vor adăuga noi complexe pentru creșterea animalelor în sistem industrial, ce se vor ridica la Vinători (pentru porci) și la Unirea (pentru vaci de lapte).

Patrimoniul viticol va spori cu alte circa 5750 ha, iar cel pomicol cu 750 ha plantații noi, care se vor realiza — așa cum se prevede în proiectul Legii viei și vinului —

în bazine consacrate, cu respectarea lucrărilor de prevenire și combatere a eroziunii solului, a normelor de plantare, a soiurilor și sortimentelor stabilite prin programul de dezvoltare a viticulturii.

Se vor dezvolta, totodată, acțiunile de hidroameliorații; lucrările de îndiguire, de pildă, vor apăra alte 26700 ha, iar cele de desecări vor elimina excesul de apă pe încă 20500 ha, îndeosebi în zonele Suraia, Vadu Roșca, Nănești, Călieni, Nămoaloasa și Măxineni. Pe alte 10000 ha amenajate în sisteme locale, culturile vor putea fi irigate. În ceea ce privește combaterea eroziunii solului, problemă deosebită la noi, ea va fi eliminată, prin lucrări adecvate, pe mai bine de 27100 hectare.

(Continuare în pag. a 8-a)

Pentru asigurarea ritmicității producției, în depozitele fabricii de zahăr din Tg. Mureș sînt aduse cantități considerabile de sticlă, care — după o „toaletă” adecvată — intră în procesul tehnologic pentru extracția cristalelor dulci.

In pagina a 6-a:

PENTRU PROGRESUL ZOOTEHNIEI

Dezbaterea proiectului Legii pentru organizarea producerii și folosirii raționale a surselor de nutrețuri

O etapă importantă pentru îmbogățirea cunoștințelor celor ce muncesc în unitățile agricole

CURSURILE DE IARNĂ PENTRU INSTRUIREA ȘI PERFECTIONAREA PROFESIONALĂ

Ing. Gheorghe MOLDOVAN

*adjunct al ministrului
agriculturii, industriei alimentare,
silviculturii și apelor*

„Grija și preocuparea partidului pentru dezvoltarea învățămîntului de toate gradele izvorăsc din înțelegerea clară a faptului că edificarea socialismului, făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate nu se poate realiza decât pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și ale tehnicii universale, că construcția socialismului trebuie să meargă în strînsă concordanță cu progresul rapid al științei și culturii” — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu

la inaugurarea noului an de învățămînt universitar, din 1 octombrie 1971. Este îndemnul ferm ca pretutindeni unde se desfășoară procese ale producției, oamenii să caute cu perseverență și pasiune să-și ridice nivelul de cunoștințe profesionale și politico-ideologice.

Prin grija partidului și guvernului, în ultimul deceniu au fost atrase către cursuri de instruire sute de mii de membri ai cooperativelor agricole, lucrători

din I.A.S., S.M.A. și stațiuni experimentale, care prin învățămîntul agro-zootehnic și-au ridicat simțitor nivelul cunoștințelor. Rezultatele au demonstrat că aceștia s-au obișnuit cu studiul metodelor noi de lucru, pe care le-au aplicat în practică, în majoritatea cazurilor cu eficiență sporită.

Săptămînile care urmează întotdeauna după terminarea lucrărilor în câmp devin astfel prielnice pentru desfășurarea programelor de învățămînt în care este cuprinsă marea masă a lucrătorilor ogoarelor.

În vederea organizării cursurilor de instruire și perfecționare profesională a celor ce muncesc în cooperativele agricole și asociațiile intercooperatiste, a muncitorilor din întreprinderile agricole de stat, stațiunile experimentale și stațiunile pentru mecanizarea agriculturii, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție au stabilit, de curînd, modul cum se va desfășura învățămîntul agrozootehnic de masă.

Trebuie subliniat, din capul locului, că tocmai pentru a avea oameni pricepuți, posesori ai tehnologiilor moderne în toate aceste unități ale agriculturii, cursurile de instruire și perfecționare vor cuprinde pe cooperatorii care participă la muncă, pe lucrătorii din unitățile de stat și pe mecanizatori.

(Continuare în pag. a 13-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 47 (459)

Joi, 25 noiembrie 1971

SUMAR

- ASPECTE ACTUALE ALE APLICĂRII ERBICIDELOR (pag. 4)
- COORDONATE ALE DEZVOLTĂRII VITICULTURII în județele Vilcea și Vaslui (pag. 5)
- Până la sfârșitul anului a mai rămas o lună: CUM SE REALIZEAZĂ PLANUL ÎN SECTORUL ZOOTEHNIC? (pag. 7)
- Legea cu privire la gospodărirea fondurilor fixe, resurselor materiale și aprovizionarea tehnico-materială: UN INSTRUMENT ADECVAT PENTRU CREȘTEREA EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII ECONOMICE (pag. 8)
- Prin extinderea rețelei de magazine ale întreprinderilor piscicole: CANTITĂȚI SPORITE DE PEȘTE VIU SAU PROASPĂT, LIVRATE POPULAȚIEI (pag. 9)
- Coordonate ale cincinalului 1971—1975: PĂMÎNTUL ȚĂRII MAI PRODUCȚIV, MAI BINE FOLOSIT! (pag. 10)
- Concluzii ale consfățuirii privind dezvoltarea apiculturii în unitățile silvice: RESURSELE MELIFERE ALE PĂDURILOR VALORIFICATE DIN PLIN! (pag. 11)
- Sindicatele — în fața unui eveniment de o deosebită importanță: ADUNĂRILE ȘI CONFERINȚELE DE DĂRI DE SEAMĂ ȘI ALEGERI (pag. 12)
- POȘTA REDACȚIEI (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef.); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOJOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Iulian MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al A.S.A.S. Ing. Ion TESU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Scintilei nr 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Școlii”.

40.000

BLOC-NOTES

INCHEIEREA VIZITEI LUI T. P. SINGH

Simbătă la amiază a părăsit Capitala T. P. Singh, secretar în Ministerul Agriculturii și Alimentației al Indiei, care a făcut o vizită în țara noastră.

Înainte de plecare, oaspetele indian a avut o întrevedere cu Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, și a continuat convorbirile la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor cu Angelo Miculescu, ministru secretar de stat. Au fost discutate posibilitățile de dezvoltare a colaborării și a schimburilor comerciale între România și India.

INSTRUIREA MUNCITORILOR DIN ECHEPELE DE STROPIT

Zilele trecute, la Casa Agronomului din Vaslui, s-a încheiat instruirea muncitorilor din echipele de stropit de la centrele de protecția plantelor din județ. Desfășurat în 3 serii, instructajul a cuprins o vastă tematică referitoare la bolile și dăunătorii plantelor de cimp, din pomicultură, viticultură, legumicultură și principalele pesticide folosite în combaterea acestora, sistema de mașini folosite în domeniul protecției plantelor, folosirea echipamentului de protecție etc. În completarea lecțiilor teoretice s-au efectuat lucrări practice de recunoaștere a bolilor și dăunătorilor, de pregătire a soluțiilor folosite în combatere și modul de aplicare a tratamentelor. S-au prezentat, de asemenea, diafilme referitoare la folosirea produselor fito-sanitare, erbicidelor, dezinfecția spațiilor de depozitare a produselor agricole.

UN NOU AGROCLUB

De curind, tinerii specialiști din unitățile agricole ale județului Bistrița-Năsăud au constituit un agroclub, care va funcționa în cadrul Stațiunii experimentale pomicele Bistrița. Aici vor fi inițiate o seamă de manifestări tehnico-științifice și alte acțiuni menite să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale tinerilor ingineri și tehnicieni din domeniul agriculturii, să stimuleze în rindul acestora interesul pentru investigația științifică, pentru aplicarea noului în producție.

Sesiunile tehnico-științifice, prezentarea unor lucrări cu caracter aplicativ, schimbările de experiență, vor fi principalele modalități prin care agroclubul bistrițean își va desfășura activitatea.

SCHIMBURI DE EXPERIENȚĂ

Cluj (prin telefon de la colaboratorul nostru ing. Petre Cristea).

Săptămîna trecută, la Complexul intercooperatist de îngrășare a tineretului taurin Cițcău a avut loc un schimb de experiență pe tema preparării furajelor, în vederea administrării lor mai eficiente în hrana animalelor. Instruirea — la care au participat peste o sută de ingineri șefi, președinți, șefi de ferme zootehnice și îngrijitori de animale din cooperativele agricole, precum și cadre

de specialitate de la direcția generală județeană, a fost însoțită de o demonstrație practică referitoare la pregătirea nutrețurilor. Gazdele au prezentat, de asemenea, întregul proces tehnologic de îngrășare a tineretului taurin, în cadrul complexului.

★

Recent, Inspectoratul silvic Bihor a organizat un schimb de experiență județean la ocoalele silvice Beiuș și Remetei în probleme de împăduriri cu rășinoase, pepinere, rezervații de semințe și tăieri de îngrijire în arborete de fag tinere.

La acest schimb de experiență au participat 45 de ingineri și tehnicieni de la ocoalele silvice din județul Bihor, precum și brigadierii și pădurarii de la ocoalele silvice vizitate.

I.A.S. CREVEDIA ȘI-A REALIZAT PLANUL ANUAL

Așa cum am fost informați, la 5 noiembrie a.c. lucrătorii Întreprinderii avicole de stat Crevedia, județul Ilfov, și-au realizat planul anual de producție. Unitatea s-a angajat ca, până la sfârșitul anului, să livreze, peste prevederi, circa 8 milioane de ouă și 400 tone de carne de pasăre.

UNITĂȚI „GOSTAT” MODERNE

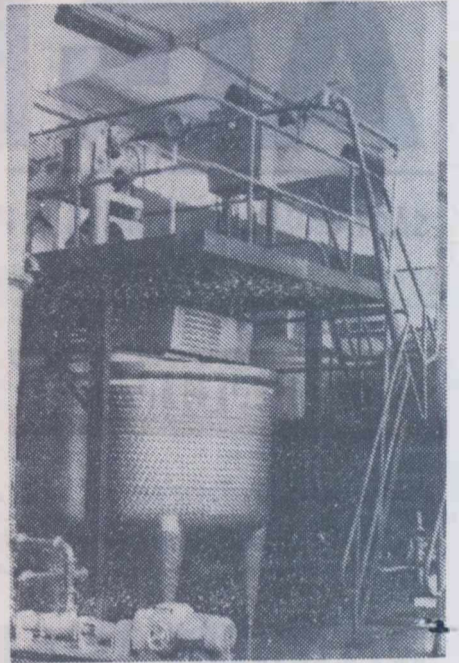
În Capitală se dezvoltă necontenit rețeaua magazinelor „Gostat”. Numai în acest an s-au construit din fonduri proprii câteva noi magazine moderne pentru prezentarea și valorificarea produselor agroalimentare ale întreprinderilor agricole de stat. În piața Amzei a început să funcționeze, de curind, un complex „Gostat” alcătuit din două magazine de legume și fructe, unul de mezeluri și lactate și o vinărie.

Complexe cu astfel de magazine sînt în construcție și în cartierele Drumul Taberei și Militari. Un depozit propriu pentru legume și fructe cu o capacitate de 1600 de tone a fost dat în exploatarea rețelei bucureștene a magazinelor Gostat, care este deservită, începînd din acest an, și de o autobază proprie.

NOI SORTIMENTE DE PRODUSE ZAHAROASE

În acest an, fabricile de produse zaharoase au lansat pe piață, cu deosebit succes, noi sortimente de bomboane și dulciuri. Din clasa bomboanelor fine de ciocolată menționăm pe cele umplute cu gin și cele prezentate în atractive ambalaje din material plastic. Au fost realizate specialități din ciocolată cu umpluturi diferite — gutui, struguri, gin și piure de castane.

Se găsește acum în comerț drageuri umplute cu diferite fructe, ambalate în material plastic, ceea ce le prelungește enorm durata de prospețime. Semnalăm, de asemenea, apariția unui nou sortiment de halva, cu germeni de porumb, foarte bogată în vitamina E și a bomboanelor „Citro”, avînd umplutură de lămiie.

I.I.L. Bistrița: instalația de decantare și cristalizare a lactozei.

La I.I.L. Bistrița

VALORI SUPERIOARE DIN... ZER ȘI ZARĂ

Despre felul în care sînt valorificate zerul și zara la Întreprinderea de industrializare a laptelui din Bistrița, ne-a vorbit recent Viorel Chiș, inginerul șef al unității și Ing. Ioan Hoos, șeful serviciului C.T.C. În câteva cuvinte este vorba de valorificarea acestor subproduse care, pînă de curind se deversau în riuri. Prelucrarea zerului și zarei după anume tehnologii, furnizează produse cu valori mult superioare. Se obține lactoză și albumină furajeră. Un kilogram de zer costă doar 0,07 lei, în timp ce un kilogram de lactoză brută, obținută în urma prelucrării zerului și zarei, costă 13 lei. Din 100 de litri de zer, a căror valoare este de 7 lei, se obțin 3 kg de lactoză brută, a cărei valoare este de 42 de lei precum și 2,5 kg de albumină furajeră cu o valoare de 15 lei. Materia primă în valoare de 7 lei se transformă, deci, în produse cu o valoare de 57 lei! În cazul cînd lactoza brută este supusă unor noi procese tehnologice se obține lactoza rafinată și atunci, din 7 lei, se obțin 87 lei! Cu alte cuvinte, din laptele intrat în fabrică nu se pierde decît... apa.

Lactoza brută și cea rafinată sînt produse deosebit de valoroase în industria de medicamente fiind folosite ca medii de cultură. Ele constituie, de asemenea, suportul material al pastilelor și drajeurilor.

Asemenea altor produse, lactoza se importă. Acum, lactoza obținută, la Bistrița este de o calitate superioară. Ea este din plin solicitată de industria noastră farmaceutică și chiar la export.

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1972 la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung!

SCRISORI

Vrednicie

La poala unui codru încărcat cu aroma ceteinilor de brad, în apropierea satului Săliște de lângă Cărand, județul Arad, l-am cunoscut pe ciobanul Alexandru Stanciu, care are în grijă 180 de oi. El este responsabilul stinii din cadrul cooperativei de consum Sebiș. Stina a luat ființă în luna martie a acestui an, doar cu un efectiv de 40 de oi, achiziționate din gospodăriile personale ale țărănilor cooperatori din părțile Sibiului, dar ulterior, ea a sporit mult ca urmare a destoiniciei ciobanului. Toți cei ce-l cunosc îndeaproape îi laudă iscusința în ce privește îngrijirea sanitar-veterinară și strădania de a îmbunătăți rasa Turcană prin merinozare.

În prezent, este pe terminate aici construcția unui saivan chiar în apropierea pășunii, situată lângă valea Teuzului. Oile sînt hrănite bine, dînd o mare producție de lapte și lînă.

Contractul cu I.C.I.L. și unitățile cooperatiste din subordine a fost riguros respectat. Pînă în primăvara anului 1972, efectivul de oi al stinii urmează să crească la peste 250 de capete (100 COTOI).

Venituri mari din cultura sfeclii pentru sămință

Ferma Scurta de la I.A.S. Bacău a obținut rezultate din cele mai bune la cultura sfeclii de zahăr pentru sămință. De pe cele 110 ha ocupate cu această cultură, unitatea a relizat cite 2400 kg de sămință la hectar, mai mult cu 800 kg față de sarcina stabilită prin planul de producție.

Îa aceste condiții, ponderea veniturilor realizate la cultura sfeclii de zahăr pentru sămință a sporit simțitor în totalul veniturilor obținute pe întreaga unitate. (Vasile IONESEI).

În bazinele pomicele din Beiuș

În raza centrului de protecție a plantelor Beiuș, județul Bihor, există 5 bazine pomicele (ale căror livezi aparțin la 13 cooperative agricole) cu un număr de peste 343 000 pomi tineri și pe rod. Din aceștia, la 201 700 pomi urmează ca pînă la sfârșitul acestei luni și în decembrie, să li se execute tratamente de iarnă, contra păduchelui de San José.

În vederea acestei lucrări de mare importanță, au fost luate măsuri de verificare și reparare a întregii aparaturii necesare, înlocuirea manometrelor defecte cu altele noi, schimbarea hainelor de protecție uzate și a cizmelor de cauciuc pentru lucrători.

La executarea stropirilor lucrează 170 de muncitori, organizați în 11 echipe de stropit, care au fost instruiți în problemele de protecție a muncii de către șefii celor 4 subcentre de stropit. De asemenea, s-a făcut un instructaj special cu șefii de echipă și cu preparatorii de soluție, la sediul centrului din Beiuș. Lucrările de stropit au început din ziua de 15 noiembrie.

În bazinul pomicol de la Răbăgan și Coșdeni, județul Bihor, există 23 454 meri, peri și pruni. Pentru a-i feri de rozătoare în timpul iernii, consiliile de conducere ale cooperativei au luat măsuri pentru protejarea pomilor. La cooperativa Răbăgan s-au învelit, pînă de curind, peste 3 000 de pomi, lucrarea executîndu-se sub supravegherea brigadierului pomicol Ioan Crișan, iar la cooperativa Coșdeni — peste 1 500 de pomi, acțiunea continuînd și în restul bazinelor pomicele. Ca material pentru învelișul pomilor, sînt folosite bețe de floarea-soarelui, pale de sorg și polietilenă (Anton TIMOFTE).

actualitatea

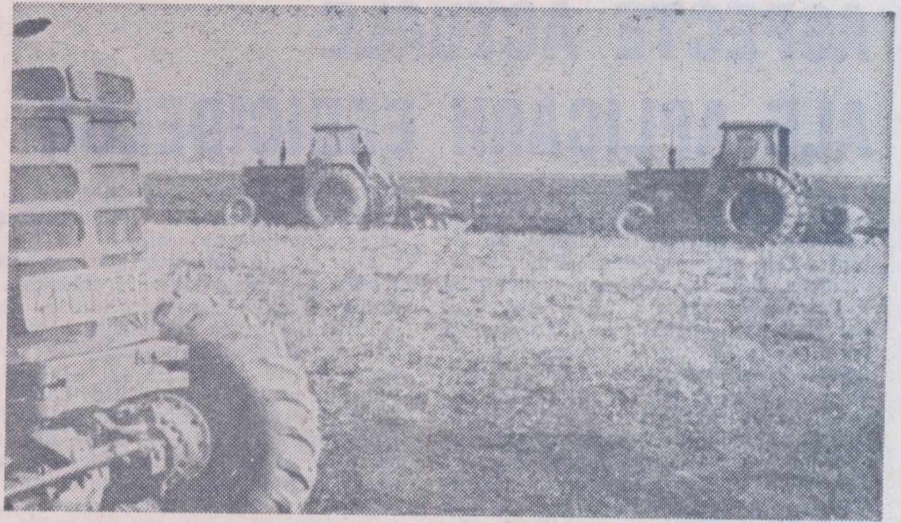
- NICI UN PRODUS AGRICOL SĂ NU MAI RĂMÂNĂ ÎN CÎMP !
- TERMINAREA ARĂTURILOR — O PROBLEMĂ DE RITM ȘI ORGANIZARE
- ROADELE MUNCII SĂ FIE PĂSTRATE FĂRĂ PIERDERI PÎNĂ LA NOUA RECOLTĂ !

Anotimpul ploilor și al zăpezilor este în plină desfășurare și sosirea lui nu ar fi trebuit să surprindă pe nimeni. Toamna, lungă și însorită, a oferit suficient răgaz, chiar și celor mai puțin vrednici, pentru a încheia la timp „socolile” cu cîmpul. Și, totuși, la 22 noiembrie — cînd în majoritatea județelor ploaia sau ningea, după datele centralizate la minister mai era de recoltat porumb de pe mai bine de 8 500 ha, iar sfecla de zahăr de pe 3 700 ha. Că această recoltă nu trebuie să rămînă pe cîmp este limpede pentru oricare din unitățile agricole restanțiere. Și ceea ce nu s-a făcut pe timp frumos trebuia să se realizeze, cu orice efort, acum: să se mobilizeze toate forțele de lucru pentru ca și aceste ultime cantități în care s-au investit muncă și bani — să fie puse la adăpost. O grijă aparte trebuie acordată sfeclei de zahăr, deoarece în numeroase județe o bună parte din ce s-a recoltat se află încă pe cîmp. Or, în asemenea situații, pierderile de zahăr sînt evidente și în continuă creștere.

Acțiune de mare amploare și cu efecte decisive asupra producției agricole a anului viitor, executarea arăturilor de toamnă trebuia să fie, conform planurilor inițiale, încheiată în toate județele. La 22 noiembrie însă, stațiunile pentru mecanizarea agriculturii terminaseră arăturile, pe toate suprafețele stabilite, doar în șapte județe: Gorj, Caraș-Severin, Sălaj, Cluj, Alba, Hunedoara și Bistrița-Năsăud. Pe țară mai sînt de arat circa 538 000 ha în C.A.P. și 203 000 ha în I.A.S. Terminarea lucrării este acum o problemă de „ritm”. În perioada de la 12-19 noiembrie ritmul stabilit pe țară, în funcție de posibilitățile fiecărui județ, s-a realizat doar în proporție de 57,4%. În foarte multe zone însă s-a lucrat cu și mai mare încetare: în județul Olt s-a lucrat cu 15% din capacitatea planificată, în județul Argeș cu 22,2%, în Teleorman cu 27,3%, în Dolj cu 35%, Constanța cu 45%, Brăila cu 45% etc. Dacă se ține seama că există oricînd pericolul ca pămîntul să înghețe, se înțelege că terminarea imediată a acțiunii este absolut obligatorie.

Paralel cu lucrările din cîmp nu trebuie uitată grija pentru buna conservare a produselor în tot timpul iernii, în toate locurile unde sînt acestea depozitate: magazii, pătule, baze de recepție, silozuri. O deosebită grijă trebuie dată porumbului. Mari cantități se mai află încă neacoperite pe platforme, în special în județele Constanța, Brăila, Ialomița, Ilfov. Peste tot se vor lua măsuri urgente pentru baterea, uscarea și expedierea porumbului către beneficiari. Același control trebuie făcut și la pătule.

Unele probleme poate ridică acum și conservarea producției de floarea-soarelui, care a fost recoltată în cea mai mare parte pe timp ploios. Se vor face deci sondaje repetate în toate depozitele, luîndu-se măsuri imediat ce se constată cuiburi de încălzire, mușegăire sau atac de dăunători. Indiferent însă de natura produsului depozitat — cereale, plante tehnice sau produse legumicole — nu trebuie să se piardă din vedere că acestea trebuie menținute în perfectă stare, fără pierderi pe tot timpul care ne desparte de o nouă recoltă.

La C.A.P. Bonțida, județul Cluj, în timp ce se arau ultimele suprafețe destinate însămînțării de primăvară.

Una din ocupațiile „la zi” în serele Stațiunii experimentale legumicole Ișalnița: pregătirea recoltei de tomate înaintea expedierii către beneficiari.

Făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate — obiectiv fundamental stabilit de Congresul al X-lea al P.C.R., care marchează intrarea țării noastre într-o nouă etapă de dezvoltare — implică mutații de ordin structural în viața economică și socială, în activitatea productivă și culturală, în dimensiunile spirituale și ideologice în care se înscrie individul și societatea noastră. Caracterul conștient al acestui profund și multidimensional proces ridică sarcini deosebite în fața activității politico-ideologice, de educare marxist-leninistă a tuturor membrilor de partid, a tuturor oamenilor muncii, așa cum au fost relevate în Propunerile de măsuri și în Expunerea la Consiliul de lucru din iulie de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, în dezbaterile oamenilor muncii, în documentele Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie.

În tabloul acestor prefaceri esențiale munca, atitudinea față de muncă devin definitorii pentru personalitatea umană, pentru contribuția acesteia la înălțarea mărețului edificiu. „Făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate — arată secretarul general al partidului — trebuie să asigure muncă pentru toți cetățenii; munca trebuie să devină atât o necesitate, cât și o plăcere pentru toți membrii societății. Toți cetățenii trebuie să depună o muncă utilă”.

Spre deosebire de orînduirile bazate pe exploatare, societatea socialistă a stabilit legătura ce există între individ și sensul social și uman al muncii sale. Premisele obiective ale stabilirii acestei legături sînt date de desființarea proprietății privat-capitaliste, de înlăturarea relațiilor de exploatare, de instaurarea proprietății obștești și a relațiilor de producție socialiste. Activitatea ideologică, de educare socialistă a oamenilor muncii, constituie factorul subiectiv care, paralel cu premisele obiective, a dus și duce la realizarea legăturii dintre individ, ca membru al societății noastre socialiste, și sensul social și uman al muncii sale. Atitudinea față de muncă reflectă tocmai gradul de înțelegere a acestei legături, măsura realizării ei. Astfel, atitudinea înaintată față de muncă presupune, referitor la sensul social și uman al muncii, împletirea dintre interesul individual și interesul general, exprimă înțelegerea utilității sociale a muncii, a implicațiilor sale morale și umane. Ea dovedește identificarea individului cu munca lui.

Evident, realizarea practică a atitudinii morale înaintate față de muncă la toți membrii societății este un proces de durată care implică o acțiune de educare permanentă, sistematică și pe multiple căi. Rezultatele obținute în această direcție sînt edificatoare. Majoritatea membrilor societății noastre

se angajează în acest mod de comportare, munca devenind pentru ei tot mai mult o necesitate vitală și o chestiune de onoare. Semnificația etică a atitudinii față de muncă, circumscrisă în atitudinea morală înaintată față de muncă, se manifestă printr-o serie de trăsături care tind să devină însușiri proprii, firești, ale modelului uman al societății socialiste multilaterale dezvoltate — respectul față de muncă, intoleranța față de trîndăvie, conștiințiozitatea și disciplina în muncă, întemeiate pe înțelegerea finalității și eficienței sociale a muncii depuse, pasiunea pentru profesiunea aleasă, stăruința de perfecționare a calificării și de auto-perfecționare, efortul pentru învingerea rutinei, a inerției și conservatorismului, pentru promovarea noului în toate domeniile.

Concomitent cu extinderea acestor

ștești, familiei, școlii, instituțiilor de cultură și artă etc.

Această problemă se pune în mod deosebit cînd ne referim la educația în spiritul muncii și al dragostei față de muncă a tineretului. „Unul din obiectivele principale ale muncii politice, în-deosebi în rîndurile tineretului — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — este combaterea fermă a tendințelor de parazitism, de viață ușoară, fără muncă, cultivarea răspunderii și a datoriei de a munci în slujba patriei, a poporului, a societății socialiste. Îndeplinirea unei munci utile societății este o onoare și o obligație pentru toți cetățenii”. Sarcini importante revin, prin urmare, școlii, organizațiilor de tineret, familiei.

Pentru tineret, ca și pentru orice membru al societății noastre, cadrul

materială capătă un caracter educativ prin corelarea stimulării muncii cu răspunderea materială pentru daune cauzate de deficiențe și lipsuri în activitatea personală. Aceasta asigură repartiziile socialiste eficiență economică și socială, contribuie la întărirea disciplinei în muncă. Salariul, potrivit normelor de salarizare generalizate în 1970, constituie forma fundamentală a repartiziilor după muncă, deci forma fundamentală a cointerării materiale. Mentalitatea că „salariul nu ar fi și cointerarea materială” poate deveni dăunătoare pentru formarea conștiinței clasei muncitoare și poporului. Măsurile adoptate de partid și de stat, menite să asigure îmbinarea judicioasă a factorilor morali și materiali cu stimularea și aprecierea muncii, urmăresc instaurarea în colectivele de muncă a atmosferei de echitate, fără ca prin aceasta să se înțeleagă nivelare și uniformizare. Esența nouă a clasei muncitoare din țara noastră, aceea de a fi deopotrivă proprietară și producătoare impune preocuparea ei față de cointerarea materială, dar, concomitent, o obligă la gospodărirea judicioasă a mijloacelor ce-i stau la îndemînă, la dezvoltarea lor ca o condiție a progresului societății noastre.

În zilele noastre, amploarea și ritmul dezvoltării sociale se află într-o relație tot mai pronunțată cu nivelul conștiinței sociale, cu gradul în care oamenii înțeleg necesitatea îndeplinirii îndatoririlor ce le revin, a adoptării unei atitudini înaintate față de muncă, a unei atitudini responsabile față de proprietatea obștească. Astăzi, mai mult ca oricînd se pune ca problemă calitatea participării oamenilor muncii la opera de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate; interesează, din punct de vedere moral, nu numai cît se muncește, dar și cum se muncește, care este adeziunea interioară a individului, care sînt motivele, determinantele subiective ale muncii sale.

Problemele teoretice și practice ale formării atitudinii morale înaintate față de muncă, ale dezvoltării sensului etic al acestei atitudini trebuie privite sub unghiul perspectivelor sociale și umane spre care tind societatea noastră. Conținutul major al perspectivelor sociale și umane îl constituie făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și formarea omului activ, a omului total, care și-a redobîndit și și-a dezvoltat multilateral esența, a omului care-și face din propria activitate sensul existenței, temelul realizării sale, al pasiunilor și fericirii sale.

Elena COBIANU
cercetător științific
la Centrul de cercetări sociologice
al Academiei de științe
sociale și politice

Sensul etic al atitudinii față de muncă

Însușiri pozitive, persistența vechiului, a unor concepții și moravuri ale moralei burgheze generează fenomene străine de natura societății noastre socialiste. Parazitismul social, atitudinea de dispreț față de muncă, încălcarea disciplinei, neglijența, lipsa de răspundere sînt atitudini negative ce contrastează flagrant cu comportarea în muncă a majorității, avînd totodată profunde consecințe sociale.

Izvorînd din principiile generale ale umanismului socialist, noua atitudine față de muncă are o înaltă semnificație morală: grijă nu numai pentru tine, ci pentru toți semenii tăi, pentru interesele și progresul întregii societăți. Sustragerea sau abaterea de la datoria de a munci potrivit pregătirii și aptitudinilor fiecăruia, actele de indisciplină, nepăsarea, risipa afectează negativ, provocînd daune întreprinderii sau instituției respective, colectivului de muncă și, în ultimă instanță, societății în ansamblu, fiecărui cetățean în parte.

Restringerea sferei de influență a vechilor mentalități în favoarea instaurării unui climat de muncă, bazat pe responsabilitatea socială și morală, pe înțelegerea valorii disciplinei, a inițiativei creatoare și îndrăzneții trebuie să fie rezultatul acțiunii comune a organizațiilor de partid — prin variatele forme de influențare ale activității politice și ideologice — organizațiilor ob-

cel mai adecvat și eficient pentru formarea și dezvoltarea trăsăturilor omului societății socialiste, a conștiinței sale morale este munca. Munca reprezintă factorul primordial de educație morală și cetățenească a lucrătorilor din întreprinderi industriale, întreprinderi agricole de stat sau de mecanizare a agriculturii, a țăranilor cooperatori, a intelectualilor și funcționarilor. Ea este condiția fundamentală a afirmării personalității în activitatea ei creatoare, indicînd în aprecierea aportului fiecărui individ la dezvoltarea societății. Locul de muncă, mediul activității nemijlocite este, concomitent, și mediul prin care individul se integrează în ambianța socială a producției, în relațiile cu tovarășii de muncă. Colectivul de muncă reprezintă acea retortă în care se formează, se călesc trăsăturile morale de bază — colectivismul, principialitatea, întransigența și combativitatea revoluționară, demnitatea și spiritul de echitate.

Unul din factorii obiectivi care influențează atitudinea pozitivă față de muncă, disciplina în muncă este cointerarea materială, care reprezintă baza concretă a stimulării morale. Avantajele materiale acordate în funcție de cantitatea și calitatea muncii exprimă aprecierea de către societate a muncii depuse, constituind prilejul unor satisfacții morale ce-și au originea în conștiința datoriei împlinite. Cointerarea

ASPECTE ACTUALE ALE APLICĂRII ERBICIDELOR

În arsenalul mijloacelor moderne cu care agricultura de astăzi luptă pentru păstrarea integrității recoltelor, un loc dintre cele mai importante îl ocupă erbicidele. Datorită utilizării erbicidelor, lucrării mai bune a solului, folosirii unor cantități mai mari de îngrășăminte chimice, asociațiile de buruieni suferă transformări însemnate. Este suficient să exemplificăm cu unele date din județul Ilfov; dacă în anul 1965 au fost găsite, în medie, în cultura grului, 450—500 de buruieni pe m.p., dintre care 150—200 ajungeau la maturitate, în perioada 1969—1970 numărul lor a variat, după diferite plante premergătoare, între 26 și 157, cele mai numeroase specii fiind cele anuale.

Tratamentul cu erbicide poate fi considerat pozitiv numai atunci când dă posibilitate plantei de cultură să se dezvolte normal, reduce starea de îmburuienare cu cel puțin $\frac{2}{3}$, contribuie la reducerea muncii manuale și, prin aceasta, la reducerea prețului de cost.

Dar combaterea buruienilor nu se realizează numai prin utilizarea erbicidelor. Protecția integrată împotriva buruienilor înseamnă îmbinarea armonioasă a tuturor posibilităților: erbicide, metodele agrotehnice și biologice. Este dăunătoare părerea unor practicieni că neglijarea unor măsuri agrochimice, omisiunea unor îngrijiri pot fi, totuși, compensate printr-o combatere viitoare a buruienilor cu ajutorul erbicidelor; după cum este neîntemeiată și o precauție nejustificată în direcția introducerii plivului și prașitului chimic.

Se știe că unele erbicide au o remanentă îndelungată în sol, ceea ce face ca în anul următor să poată fi semănate numai culturi rezistente. Așa este cazul erbicidelor triazinice la porumb. De aceea, este absolut necesar să se facă controlul remanentei erbicidelor în funcție de textura solului, conținutul de materie organică și starea lui de umiditate. Se controlează, de asemenea, to-

leranța diverselor soiuri în funcție de deosebirile genetice, sistemele enzimatice și condițiile naturale.

Este greșită, totodată, părerea unor tehnicieni, care socotesc că erbicidele ar putea fi aplicate respectându-se doar recomandările, cu caracter general, ale firmelor producătoare. Relațiile reciproce dintre plantă — sol — condiții naturale nu pot fi puse în evidență decât prin experiențe efectuate în condiții pedoclimatice diferite. Fiecare zonă are asociații de buruieni specifice, cu specii rezistente sau sensibile la un anumit erbicid. Trebuie să recunoaștem că, în etapa actuală, aceste experiențe nu au dat soluții satisfăcătoare, în toate cazurile, ceea ce a generat unele greșeli (vătămarea florii-soarelui cu Gesagard 50).

Va trebui deci să ne îngrijim în mai mare măsură de stabilirea mijloacelor de prognoză și de precizarea tehnologiilor de aplicare, ținând seama de un sistem întreg de elemente: cartarea solului, cartarea stării de îmburuienare, sortimentul de erbicide, doza, epoca de aplicare, echipamentul și reglarea acestuia etc.

Este evident că fără o hartă a solurilor cu precizări privind textura, conținutul de materie organică și starea de umiditate, fără harta stării de îmburuienare, ca ghid pentru aplicarea erbicidelor, nu vom putea obține rezultatele scontate în combaterea buruienilor. În prezent, se întâmpină greutăți mari datorită lipsei unor determinatoare de teren care să permită recunoașterea buruienilor în faze timpurii de dezvoltare, ca și a semințelor acestora. Lipsesc și o metodologie precisă pentru cartarea buruienilor.

Considerăm, de asemenea, necesar ca în fiecare unitate agricolă aplicarea erbicidelor să se evidențieze în registrul soarelui, în fiecare an, făcându-se precizări asupra produselor folosite, dozelor epocilor etc. În acest fel, se va putea

urmări efectul remanent, de lungă durată, se vor evita tratamentele dese și repetate, ca și eventuala stare de „stress” biologic, care se manifestă ca o slăbire generală a biocenozelor. Pe această cale va fi evitată introducerea în rotație a unor culturi sensibile și accidentele de producție.

Un rol important în combaterea integrală a buruienilor îl are folosirea alternativă sau prin rotație a erbicidelor din diferite grupe chimice, cu efecte deosebite. Sistemul rotației erbicidelor pe aceeași suprafață de teren permite sporirea eficacității prin cuprinderea unui spectru cât mai larg al buruienilor și evitarea fenomenului de „compensare biologică”, care face ca speciile mai rezistente să ia locul celor sensibile. S-a constatat astfel că acolo unde se folosesc erbicide cu efect selectiv, mai curând sau mai târziu, unele specii de buruieni devin rezistente față de produsul respectiv. În acest caz, are loc o așa-zisă selecție negativă, în urma căreia rămân speciile și indivizii cei mai viabili și mai greu de combătut.

La amplasarea culturilor în cadrul asolamentului trebuie să se țină seama de metoda de întreținere a culturilor prin tratamente chimice specifice tehnologiei moderne. Astfel, pentru tratamente aviatice este necesară organizarea de sole cu suprafețe mari (100—400 ha), fără obstacole de zbor (rețele electrice, perdele etc), organizarea de fer-

me profilate și specializate cu 1—2 culturi de bază, având terenul de zbor amplasat cât mai central. Unitățile agricole specializate pentru producția marfă — grâu — vor amplasa culturile sensibile la erbicide fenoxice (floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, rapiță, tutun, legume etc.) în așa fel încât să se poată realiza cu ușurință zone de protecție.

Sortimentele de erbicide trebuie să răspundă cerințelor privind selectivitatea și fitotoxicitatea, urmând să fie folosite diferențiat, în funcție de biologia buruienilor și toleranța soiurilor plantei cultivate. Este important să se cunoască implicațiile de natură fizico-chimică referitoare la mărirea picăturilor, în funcție de tipul de duze, presiune, tipul și volumul de soluție, emulsie sau suspensie ce trebuie realizate pentru fiecare aparat.

În rîndul preocupărilor permanente ale celor ce utilizează erbicide trebuie să fie și reducerea pierderilor de substanțe prin volatilizare, dozarea riguroasă a erbicidelor, aplicarea la epocă optimă și uniformitatea tratamentelor.

Conf. dr. I. I. BADEA
de la Institutul agronomic
„N. Bălcescu” — București

Ing. M. NICOLAESCU
din Ministerul Agriculturii,
Industria Alimentare,
Silviculturii și Apelor

Inginerul Ioan Timpeanu, cercetător la Stațiunea experimentală agricolă Turda, vorbind unor cadre de conducere din C.A.P. despre influența îngrășămintelor chimice la grîul de toamnă.

Foto:
V. MOLDOVAN

Construirea, în urmă cu 9 ani, a fabricii „Munca”, la Ovidiu, în imediata apropiere a Constanței și a litoralului, nu a fost întâmplătoare. Se afla aici o bază legumicolă cu mare perspectivă de dezvoltare. De altfel, de-a lungul anilor, influența reciprocă dintre aceste două sectoare — agricol și industrial — s-a evidențiat din ce în ce mai puternic. Astăzi, fabrica „Munca” produce de aproape patru ori mai mult decât la înființare: 14 500 tone de conserve anuale. O cantitate care este diversificată în circa 40 de sortimente de conserve de legume și fructe, de 8 ori mai numeroase decât în anii începutului. Înalta calitate a produselor realizate este atestată și de faptul că aproximativ 70% din ele se exportă.

Fabrica „Munca” a depășit, astfel, de mult perioada încercărilor, iar colectivul ei și-a dovedit competența, străduindu-se să acționeze cu eficiență și atunci când au apărut dificultăți. Ele nu au lipsit nici anul acesta. Principala lor sursă generatoare — materia primă.

S-ar părea, la prima vedere, că munca pentru realizarea binecunoscutelor paste de tomate sau a apreciatelor compoturi de caise și piersici ori a destul de mult căutateleor borcane cu castraveți cornișon începe și se termină între zidurile fabricii. De fapt, ele se realizează cu mult înainte, în răsădnie, în solarii, în câmp, într-un cuvânt în unitățile de producție agricolă, de stat sau cooperatiste. În ce măsură este acest lucru înțeles de legumicultori? În ce măsură se dirijează și se finalizează producția de legume în sensul și la parametrii specifici procesului de industrializare? Sînt suficient cunoscuți acești parametri?

Discuția purtată pe aceste teme — cu conducerea fabricii „Munca” — directorul ing. Ion Pintilie și ing. șef Alice Vasile, a relevat o serie de importante cerințe ale procesului de industrializare, încă insuficient cunoscute sau respectate de legumicultori —

furnizorii de materie primă. Aceste cerințe, depășind cadrul strict al interesului unității care ni le-a semnalat și avînd implicații serioase și în sfera producției agricole, le supunem atenției cititorilor.

Ritmicitatea în aprovizionare. Cele mai multe „abateri” s-au înregistrat la tomate. Graficele stabilite săptămînal la întreprinderea pentru producerea, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor-Constanța nu au corespuns decât într-o foarte scurtă perioadă necesităților. Fabrica poate prelucra tomatele încă din iulie, lună în care nu s-au primit decât 350 de tone, dintr-un total prevă-

verde: deși s-a lucrat cu capacitatea maximă (40 t/zi) și s-au făcut și mutații din alte județe, perioada de aprovizionare a fost extrem de scurtă.

Sînt necesare, deci cantități mai mari de tomate timpurii și de vară, precum și culturi de fasole și mazăre de grădina care să acopere o perioadă mai lungă de livrare. Soluția acestei probleme, care capătă un caracter general, stă în mîna producătorilor: egalizarea culturilor în raport nu numai cu cerințele pieței, dar și cu cele ale fabricilor de conserve.

Un stadiu de coacere specific. Aceasta înseamnă: tomate la coacerea deplină — pen-

folosit 10 kg pentru 1 kg de pastă în loc de 5,5 kg), un preț de cost superior celui de livrare — datorită prețului mai ridicat al materiei prime, apreciată după mărirea fructelor — o folosire necorespunzătoare a instalațiilor datorită proporției mai mari a celulozei.

Sortimente și soiuri adecvate industrializării. Diversificarea continuă a sortimentelor de conserve impune ca materia primă să corespundă anumitor parametri calitativi fără de care uneori produsul finit nu poate fi realizat. De cele mai multe ori, acești parametri se confundă cu caracterele de soi. Alte ori însă sînt

mul rînd vizat la această acțiune.

O altă „specialitate” a fabricii sînt conservele de roșii în bulion, decojite. Pentru depe-lare s-a importat chiar o instalație specială, precum și sămînța de tomate din soiul San Marzano, pretabile la această operație. Dar... sămînța a degenerat, fructele de tomate au căpătat forme care fac imposibilă folosirea instalației respective. Un colectiv de oameni pasionați au realizat o nouă instalație care permite acum decojirea chimică. Dar chestiunea dimensiunii și formei tomatelor este încă în vigoare. Iată o problemă deschisă amelioratorilor.

Șirul nepotrivilor, între cerințele actuale ale procesului tehnologic, proprii unei industrii moderne și ceea ce oferă cele mai multe unități furnizoare de materie primă, poate fi continuat. Dar, cum bine precizau interlocutorii noștri, fabricile de conserve nu au nicidecum rolul de a industrializa „deșeurile”, așa cum, din păcate, se mai întîmplă. Pretinzînd și pentru conserve, de pildă, tomate coapte, fără zonă verde în jurul pedunculului sau fasole din soiuri fără aște, industria manifestă de fapt o exigență absolut legitimă față de calitatea materiei prime. În actuala formă de organizare, menită să realizeze integrarea — absolut necesară — între producție, valorificare și industrializare, asemenea exigențe pot și trebuie să fie satisfăcute. Întreprinderile județene — în cazul nostru cea din Constanța — dispun de mijloacele necesare împlinirii acestui dezerat. Organizarea de ferme specializate în producerea de legume și fructe destinate industrializării, încheierea unor contracte directe între ele și fabrică, întărirea răspunderii serviciului agricol al acesteia în îndrumarea unităților producătoare sînt cîteva din căile prin care cerințele industriei de conserve vor putea fi mai bine cunoscute și respectate de furnizorii de materie primă.

Ing. Sonia DIRADURIAN

Legumicultori! CUNOAȘTEȚI CERINȚELE INDUSTRIEI DE CONSERVE

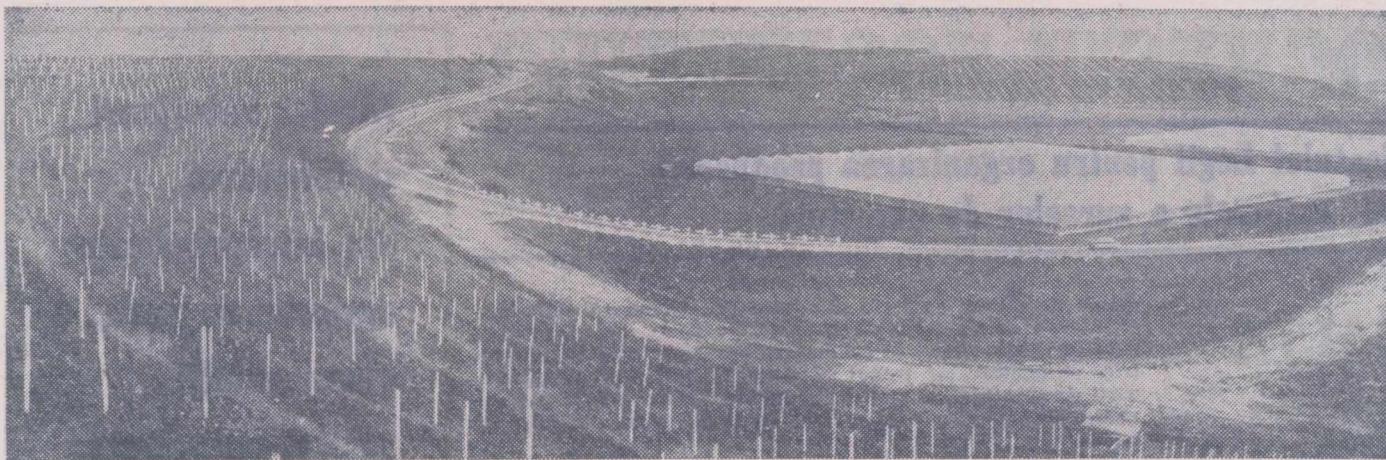
Pentru dv. ne-am informat la fabrica „Munca”—Ovidiu, județul Constanța

zut de 1 900 de tone. Corelarea între cantitățile de materie primă și capacitatea de prelucrare — 15 000 de tone lunar — a început să se realizeze abia în ultima decadă a lunii august. Pentru ca în septembrie să aibă loc o adevărată invazie: se recoltau circa 1 000 de tone pe zi, dar fabrica nu putea înghiți decât 600 de tone, în ciuda faptului că nerealizările perioadei de început puneau sub semnul incertitudinii însăși realizarea planului. S-ar fi impus, desigur, ca I.P.V.I.L.F. să acopere nevoile fabricii în perioada de început, prin „import” de tomate din alte județe. Dar nici unul nu dispunea de surpluse în luna iulie. Datorită unor acelorași cauze fabrica nu a reușit să-și îndeplinească planul la conservele de fasole

tru sucuri și pastă, fructe la coacerea industrială — pentru compoturi, gogoșari „roșii” — pentru murături. Orice abateri are repercusiuni nefavorabile nu numai asupra calității produsului finit, ci și asupra rentabilității lui. Specialiștii ne-au oferit doar un exemplu. Către mijlocul lunii octombrie, fabricii i s-au trimis pentru a fi transformate în pastă, tomate insuficient coapte, singurele de care mai dispunea furnizorii. O dublă obligație — una impusă de îndeplinirea planului propriu și alta, greșit înțeleasă, de sprijinire a unităților producătoare care, altfel, nu-și mai puteau valorifica „marfa” — a impus introducerea lor în fabricație. Iată consecințele: un consum specific dublu (roșiile avînd doar 3% substanță uscată s-au

o consecință a unor procedee tehnologice, obligatorii a fi respectate. Exemplele furnizate de interlocutorii noștri sînt, credem, edificatoare. Compotul de piersici, de pildă, realizat la „Munca” este deosebit de apreciat pe piața externă, cu condiția să fie realizat din fructe cu pulpa galbenă și cu simburii detașabili. Cerințele anuale ale fabricii se cunosc — 350 tone — și ele pot fi acoperite de unitățile producătoare din județ; dar în dirijarea materiei prime, planul de industrializare este neglijat în favoarea exportului de fructe în stare proaspătă. Derivă de aici necesitatea extinderii — în perspectivă imediată — a plantațiilor cu soiuri de piersic, corespunzătoare acestor cerințe. Județul Constanța este în pri-

COORDONATE ALE DEZVOLTĂRII VITICULTURII ÎN JUDEȚELE VÎLCEA ȘI VASLUI

Valorificarea superioară a condițiilor naturale și a tradiției a făcut ca viticultura să se dezvolte în țara noastră într-un ritm susținut. În prezent, ea a devenit un sector important al producției agricole și, în același timp, indeletnicire de bază și sursă de venituri pentru o mare parte a populației țării.

Cu toate progresele înregistrate pe linia extinderii suprafețelor ocupate de vii și a îmbunătățirii struc-

turii și, sortimentului de soiuri, producția de struguri se menține, în unele județe, la un nivel scăzut. De cele mai multe ori, cauzele sînt de ordin subiectiv. Acest lucru a reieșit și din analiza întreprinsă, recent, de revista „Agricultura” cu sprijinul unor specialiști din Centrala viei și vinului (ing. Ilie Grigoroaia și ing. Ștefan N. Oprea). Obiectul analizei: viticultura județelor Vilcea și Vaslui.

În județele, Vilcea și Vaslui dezvoltarea patrimoniului viticol este legată de evoluția așezărilor omenești. Încă din cele mai vechi timpuri, istoria menționează podgoria Drăgășani (care constituie în prezent nucleul viticulturii din județul Vilcea), podgoriile Hușiului, ale Birladului sau ale Vasluiului, renumite atît prin producțiile mari de struguri cît și prin calitatea vinurilor.

În ultimii ani însă, producțiile obținute, în special în județul Vilcea, au scăzut continuu. Astfel, dacă în perioada 1962—1964 s-au realizat circa 4 400 kg/ha, în ultimii doi ani s-au obținut doar 830 kg și, respectiv, 1 160 kg/ha. Se remarcă însă că, în timp ce în sectorul cooperatist producțiile sînt mici, în sectorul de stat se realizează în medie 4 000—6 500 kg/ha.

În județul Vaslui, recoltele s-au menținut la un nivel superior celor obținute în podgoria Drăgășani. Cu excepția anului 1970, cînd în sectorul cooperatist s-au realizat, în medie, aproape 2 000 kg/ha, în anii cealalți ele au depășit 4 000 kg/ha, atînd în 1971 circa 4 700 kg/ha.

Dincolo de condițiile climatice nefavorabile (grindină, ploaie torențiale în perioada înfloritului și înainte de recoltat, alunecări de teren etc), care și-au pus amprenta asupra stării viilor în ambele județe, au existat și numeroase alte cauze și factori subiectivi care au determinat atît nivelul producțiilor, cît și diferențele înregistrate între cele două județe.

Înființarea plantațiilor — moment hotărîtor

Nu este un secret pentru nimeni că producția obținută în viticultură este hotărîtoare încă de la înființarea plantațiilor.

Dar, în județul Vilcea, la înființarea noilor plantații nu s-au respectat măsurile tehnologice ce se impuneau. Acțiunea de plantare n-a fost însoțită de o pregătire corespunzătoare a terenului: mobilizarea solului la adîncimea de 70—80 cm concomitent cu administrarea unor cantități sporite de îngrășăminte organice și chimice etc.

Nerespectarea acestor cerințe tehnologice a dus la un grad scăzut de prindere, creșterile vegetative au fost reduse și în consecință a apărut un procent exagerat de goluri încă din primii ani.

În amplasarea viței de vie s-au depășit de multe ori pantele accesibile, menținîndu-se totodată distanțele mici între rînduri — sub 1,7 m — nepretabile la mecanizare. În prezent, din cele 5 260 ha de vie pe rod existente în sectorul cooperatist, numai 320 ha sînt vii cu distanțe între rînduri mai mari de 1,7 m, 1 100 ha sînt plantate în terase, la distanțe de 1,5—1,7 m, iar restul sub 1,5 m.

La înființarea noilor plantații în acest județ nu s-a ținut seama nici de necesitatea asigurării unei rețele de

drumuri de exploatare. Indiferent că este vorba de vii bătrîne sau tinere acum se face tot mai mult resimțită lipsa căilor de acces, atît de necesare la efectuarea lucrărilor de fertilizat, stropit sau recoltat, cînd materialele și recolta trebuie vehiculate la termene precise. Neexecutarea lucrărilor de alimentare cu apă și lipsa bazinelor au îngreuiat și îngreiază prepararea soluțiilor și executarea tratamentelor.

Toate aceste aspecte și-au pus negativ amprenta asupra potențialului de producție al podgoriei Drăgășani care, deși s-a extins ca suprafață, datorită producțiilor mici obținute în ultimii ani, și-a pierdut faima cunoscută prin aforismul „pogonul și vagonul”.

Cu toate acestea, aici s-a dat o mare atenție dezvoltării viticulturii în perspectivă în sensul că noile plantații s-au făcut la distanțe care să permită mecanizarea. Astfel, în prezent, din cele circa 9 360 de hectare cu vie pe rod din cooperativele agricole, mai mult de jumătate sînt amplasate pe suprafețe ce se pot mecaniza. La înființarea noilor plantații s-au executat numeroase drumuri care permit intervenții operative la executarea lucrărilor de întreținere sau de vehiculare a recoltei. De asemenea, s-au efectuat peste 400 de bazine de apă de 1—2 m.c., bazine de acumulare cu capacități variînd între 2—10 vagoane, precum și lucrări de captare de noi izvoare.

Asemenea preocupări nu au întîrziat să-și arate roadele. Producțiile obținute de-a lungul anilor sînt o mărturie elocventă și o urmare firească a grijii care s-a acordat primului moment din viața plantațiilor: înființarea lor.

„Să stai mereu cu fața la vie”

Este vorba de podgorenii din județul Vaslui. După faptele lor a reieșit că numai cine se ocupă atent de viața de vie poate obține producții ridicate.

Deși în acest județ au existat și greutăți pe linia dotării cu întregul set de mașini necesar sau a aprovizionării cu substanțe și îngrășăminte chimice, totuși experiența anilor trecuți i-a îndemnat pe oameni să facă tot posibilul, uneori poate chiar imposibilul, pentru a executa la timp toate lucrările de întreținere.

Lupta pentru efectuarea tuturor stropirilor în perioadele optime a constituit „cheia” saltului realizat în producție în foarte multe unități. Iată un exemplu: în cooperativele agricole Tîrziu, Stăniștea, Berezeni s-au executat anul trecut numai 3—4 stropiri; atunci, producțiile nu au depășit 3 500—3 900 kg/ha, datorită în special puternicului atac de mană. În 1971, înțelegînd importanța stropirilor pentru soarta producției, cooperatorii din aceleași unități și din altele au efectuat 7—8 tratamente. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate: peste 8 000 kg și chiar peste 9 000 kg de struguri la hectar.

Un rol important în creșterea producției în unitățile din județul Vaslui l-a avut fertilizarea. Acolo unde s-au administrat îngrășăminte s-au obținut recolte bune deși nu s-au putut fertiliza toate suprafețele. Astfel, la C.A.P.

Berezeni s-au fertilizat 116 ha cu 500 kg/ha superfosfat și 500 kg/ha azotat de amoniu, suprafață de pe care s-au cules peste 9 300 kg de struguri la hectar.

Nu tot așa se petrec lucrurile în județul Vilcea, unde neefectuarea, ani la rînd, la timp sau deloc a anumitor lucrări a împiedat direct asupra stării plantațiilor și a producțiilor realizate. În majoritatea cooperativei, chiar plantațiile tinere prezintă goluri, iar terenul este puternic îmburuienat. Plantațiile sînt prematur îmbătrînite. Circa 1 000 de hectare de vie nu dau practic nici un fel de producție. La C.A.P. Amărăști, de exemplu, via care e considerată „bună” are goluri care ajung pînă la 50% din suprafață, iar la cooperativa învecinată, Gușoeni, golurile depășesc 70%. La C.A.P. Ștefănești, una din unitățile bune, se obțin într-o fermă 3 000 kg de struguri la hectar iar în alta 1 300 kg/ha deoarece 100 din cele 170 ha de vie sînt total neproductive.

Principalele lucrări neglijate în acest județ sînt fertilizarea solului și combaterea bolilor și dăunătorilor. În majoritatea unităților, îngrășămintele chimice sînt în totalitate dirijate spre cultura plantelor de cîmp și foarte puțin sau deloc în vie. Tratamentele au fost neglijate sau n-au fost executate la timp din cauza lipsei substanțelor de combatere sau a aparatului de stropit. De ani de zile, stropitul se face mai mult cu pompele cooperativei. Anul acesta, Stațiunea experimentală viticolă Drăgășani a emis buletine de avertizare prin care recomandă ca necesară efectuarea a 12 stropiri. Dar majoritatea unităților n-au ținut seama de momentul și durata tratamentelor, speci-

ficat în buletine și au efectuat circa 3—4 stropiri, de multe ori și acestea tardive. De aceea, în cooperative ca Frumușești, Pesceana, Amărăști, Scundu etc., recoltele n-au depășit 1 000 kg la hectar. Nici stropitul mecanic nu se desfășoară satisfăcător. În anul 1971, S.M.A.-urile au contractat cu unitățile din județ, efectuarea de stropiri pe 770 ha, dar le-au executat doar pe... 68 de hectare. De altfel, nici celelalte lucrări mecanice planificate (arat, discuit, prășit, lucrări cu subsolierul etc) nu s-au executat conform prevederilor și obligațiilor asumate prin contracte.

O altă cauză care a dus la diminuarea producției a fost întîrzierea recoltatului. Culesul strugurilor, care s-a suprapus cu lucrările de recoltare a porumbului și semănarea grîului, a fost mult prelungit, lipsa forței de muncă ieșind și mai mult în evidență. În condițiile podgoriei Drăgășani, în care multe din viile tinere sînt slab dezvoltate iar la cele bătrîne nu se pot obține concentrații prea mari de zahăr, orice zi de întîrziere la recoltat peste perioada de coacere deplină duce la pierderi de 300—400 kg/ha. Recoltatul a fost întîrziat și de lipsa de bene și mijloace mecanice pentru transportul producției. Recolta este dusă la centrele de vinificație în trocuri și căruțe cu tracțiune animală. Mai mult, o dată ajunși la destinație, strugurii se descarcă manual. Din cele 10 centre de vinificație doar unul singur este dotat cu bene și macara. Toate acestea prelungesc timpul de staționare și descărcare a mijloacelor de transport, implicit recoltatul.

Există toate condițiile pentru ca faima podgoriei Drăgășani să fie reclădită, iar cea a viticulturii vasluiene să fie consolidată. La împlinirea acestui deziderat — căruia îi vor servi în cea mai mare măsură prevederile viitoarei legi a viei și vinului — sînt chemate să-și aducă contribuția toți specialiștii, toți podgorenii, toți cei care prin munca lor răspund de dezvoltarea viticulturii românești.

Acordul global — element stimulator

Acordul global — element stimulator

În etapa actuală, organizarea producției viticole în ferme, de preferință specializate, și aplicarea noilor forme de cointeresare constituie căi eficiente pentru ridicarea substanțială a producției și productivității muncii. Acest lucru este confirmat de unele rezultate obținute în județul Vaslui. Aici sînt organizate 74 ferme din care 5 viticole. În județul Vilcea există 15 ferme din care 4 sînt pur viticole.

În județul Vaslui, sistemul de retribuie în acord global s-a aplicat pe scară largă. Influența lui n-a întîrziat să-și arate roadele. La C.A.P. Berezeni, pentru fiecare tonă de struguri, cooperativilor le-au revenit 1 230 de lei, din care 932 de lei în numerar, iar restul în natură. Fiind interesați în creșterea producției, cooperatorii au întreprins corect via pe parcelele încredințate, executînd la timp toate lucrările. La această cooperativă, unii cooperatori (C. Andon, C. Cernoschi, C. Cîrjanu care au lucrat, cu soțiile, cîte 1,5 ha) au realizat cîte 18 000 kg struguri la hectar, iar alții 10 000—12 000 kg/ha. Un asemenea sistem s-a dovedit eficient atît pentru cooperatori cît și pentru situația financiară a cooperativei.

În județul Vilcea, însă, în nici una din cele 79 de cooperative producătoare de struguri nu se aplică acordul global. În acest fel, inevitabil, răspunderea și interesul pentru executarea corespunzătoare a lucrărilor scade, fapt care se reflectă și el în nivelul scăzut al producției și în starea plantațiilor.

Eugeniu GORCEA

PENTRU PROGRESUL ZOOOTEHNIEI

Dezbaterea proiectului Legii pentru organizarea producerii și folosirii raționale a surselor de nutrețuri

UN ACT DE ÎNALTĂ RESPONSABILITATE

Ing. Dumitru GĂINĂ

director general
al Direcției generale județene Bacău
pentru agricultură industrie
alimentară, silvicultură și ape

În județul Bacău, proiectul de Lege privind organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri a fost larg dezbătut în toate fermele întreprinderilor de stat și ale cooperativelor agricole, direcția generală județeană urmărind crearea unui cadru organizat, în fiecare unitate, astfel încât propunerile făcute să poată fi recepționate și aduse la cunoștința forurilor în drept.

Înainte de a încerca să sintetizăm unele din aceste propuneri, aș vrea să arăt că noile orientări privind hrănirea animalelor, în principal cu furaje de volum, furajele concentrate fiind utilizate, în general, pentru optimizarea rațiilor, sunt apreciate în județul nostru ca un act de înaltă responsabilitate tehnică și profesională a specialiștilor din acest sector.

La anexa nr. 1 din proiect, propunem completarea clasificării nutrețurilor intrucit au fost omise unele resurse destul de utilizabile ca: gunoii de pasăre din combinatele avicole, ghinda, jirul, cetina de brad, subprodusele din industria laptelui (zer, zară), jumări industriale din industria cărnii etc.

În situația nou creată, când valoarea nutritivă a furajelor trebuie exprimată și justificată prin producție se impune ca, în afara laboratoarelor centrale, în fiecare județ să existe un laborator de stat pentru analiza calității furajelor, ca secție la actualele laboratoare veterinare din cadrul inspectoratelor sanitar-veterinare județene.

În privința conținutului nutrețurilor, considerăm că Aca-

demia de științe agricole și silvice ar trebui să elaboreze standarde de calitate, diferențiate pe zone. Tot academia, prin instituțiile sale, în colaborare cu Departamentul industriei alimentare, ar trebui să studieze posibilitatea optimizării conținutului stomacal rezultat în abatoare în urma sacrificărilor, pentru a fi utilizat în hrana unor specii de animale.

Nivelul consumului de unități nutritive prevăzute pentru diferite specii și categorii de animale, pe direcții de exploatare și pe unități de produs este, în general, satisfăcător. Cu toate acestea, considerăm că rația de întreținere din timpul iernii trebuie să fie mai mare decât cea folosită în timpul verii.

Pentru materializarea cât mai urgentă a măsurilor cuprinse în proiectul de lege, propunem ca ministerele de resort și alte instituții centrale să facă efortul convenit pentru a asigura condițiile materiale minime, în vederea aplicării noulor tehnologii propuse. Ne referim la tocători, combine de siloz, utilaj pentru bucătăriile furajere etc.

Intrucit, după cum era și firesc, se acordă o importanță majoră furajării animalelor cu masă verde de pe pășunile și fânețele naturale, considerăm că Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor trebuie să reconsidere această problemă și să acționeze în consecință, pentru alocarea unor fonduri centralizate corespunzătoare îmbunătățirii calității pajiștilor, sporirii producției de iarbă la hectar. Unități specializate pentru efectuarea acestor lucrări există, utilitatea lor este confirmată pe deplin, rămâne însă ca ele să fie dotate și puse în situația de a efectua lucrări radicale, cu efect imediat în sporirea producției de iarbă. De pildă, în zona de deal sau premonțană din județul nostru, unde asemenea suprafețe se află într-o stare avansată de degradare, unitățile agricole mai puțin dezvoltate sub aspect economic, nu pot efectua asemenea lucrări din resurse proprii. Or, trebuie întreprins ceva concret în acest sens, pentru a nu repeta an de an aceleași propuneri în legătură cu necesitatea sporirii producției de masă verde.

În încheiere, propunem instituirea și acordarea diplomei de „fruntaș în organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri”, precum și a altor forme de stimulare a producătorilor și minitorilor de furaje sau de materiale prime furajere.

Proiectul de Lege pentru organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri are, după părerea mea, o dublă importanță. În primul rând, reglementează, pe o bază mult mai temeinică, problema hrănirii raționale a animalelor cu stabilirea unor limite normale de furajare pe unitatea de produs și evitarea consumului exagerat de concentrate. În al doilea rând, se reconsideră la adevărată sa valoare contribuția ce trebuie să o aducă furajele de volum la sporirea producției zootehnice sau, mai concret spus, pajiștile naturale și semănate, precum și suprafețele de teren arabile destinate culturilor furajere.

În rândurile de față doresc să mă ocup de cel de-al doilea factor despre care, în ultimul timp, s-a vorbit foarte mult dar, cu unele excepții, s-a făcut prea puțin. Prin limitarea consumului de concentrate devine cât se poate de clar pentru fiecare unitate, pentru fiecare specialist în parte, că singura sursă sau rezervă pentru acoperirea necesarului de furaje sînt aceste suprafețe. După părerea mea, ca specialist care lucrez de mai mulți ani în acest domeniu, aceasta este pe deplin posibil; problema trebuie să fie abordată însă din mai multe direcții și anume:

— Folosirea pe scară mare și în mod corespunzător a îngrășămintelor chimice. Aici, relievez necesitatea folosirii lor în complex, respectiv NP și unde este cazul și K, nu singure, așa cum s-au folosit pînă acum.

— Trecerea cu curaj și pe suprafețe cât mai mari la înființarea de pajiști semănate. Experiențele noastre, cât și datele din producție au arătat că și pe

PRODUȚII MAXIME DE FURAJE DE VOLUM DE PE ORICE SUPRAFAȚĂ!

cele mai slabe terenuri ocupate cu Nardus stricta (tepoșică) producția poate să crească în scurt timp de 5-6 ori, să ajungă la 35-40 t masă verde la hectar.

Or, pentru realizarea acestui obiectiv este necesar ca, în prealabil, să se asigure semințele necesare, precum și mașinile corespunzătoare.

În ce privește semințele, se impune necesitatea întocmirii unui plan unic de producere a acestor semințe pe întreaga republică. Ca stațiune centrală de cercetări pentru cultura pajiștilor ne revine sarcina și, în același timp, răspunderea de a ameliora și produce noi soiuri de plante graminee de pajiște cu o productivitate mare și cu indici de calitate îmbunătățiți. În acest scop lucrările noastre au început încă în urmă cu 2 ani; s-au creat câteva forme distincte și putem afirma că, în curînd, vom putea da spre înmulțire semințele din primele soiuri românești. O altă sarcină care ne revine este aceea de a produce și înmulți semințele din verigile superioare, necesare înființării loturilor semincere.

La ferma Bacova din cadrul I.A.S. Buziaș, județul Timiș, însilozarea la suprafață a cocenilor de porumb a fost însoțită de saramurarea sau melasarea acestora.

Realizarea în întregime a acestui obiectiv, la nivelul cerințelor, este însă, în prezent, mult îngreunată din cauza faptului că stațiunea noastră deține o suprafață prea mică de teren. În acest scop, propunem organelor în drept să ne sprijine pentru a fi dotați cu încă 5-600 ha necesare realizării acestui obiectiv.

În legătură cu mecanizarea, insist asupra necesității fabricării cât mai urgente a noului tip de freză pentru pășuni.

Proiectul de Lege supus dezbaterii publice, pe lângă unele părți pozitive, mai are și unele lacune care, cu siguranță pînă la adoptare, vor fi sesizate și corectate. Astfel, nu pot fi împăcat cu ideea că diferența de consum de U.N. între o vițică și o junică gestantă ar trebui să fie de numai 0,8 U.N. La art. 6 al cap. II trebuie să se specifice necesitatea ca semințele ce nu se produc în unele județe (porumbul pentru siloz, sfecla furajeră, trifoi, lucernă) să se realizeze printr-o cooperare interjudețeană.

De asemenea, considerăm că o bună parte din suprafețele cu aciditate mare, slab productive, pe care se obțin în prezent producții foarte mici de grâu sau alte plante de cultură pot fi cultivate cu o eficiență mult mai mare cu graminee perene. Cercetătorii stațiunii noastre sînt hotărîți să-și aducă toată contribuția la acțiunea vastă ce se întreprinde pentru punerea în valoare a acestor terenuri.

Ing. Ioan ALDULEA
șef de laborator
la Stațiunea centrală
de cercetări
pentru cultura pajiștilor
Măgurele — Brașov

Medici veterinari și tehnicieni din întreprinderile agricole de stat, circumscripții sanitar-veterinare, complexe și asociații intercooperatiste de creșterea și îngrășarea taurinelor, porcinelor, ovinelor și păsărilor!

Puteți solicita de la filialele interjudețene ale Întreprinderii de aprovizionare cu produse de uz zoo-veterinar — DGATM, următoarele medicamente noi introduse în terapeutică sanitar-veterinară:

CLORAMFENICOL 10% — soluție injectabilă
Antibiotic de sinteză cu acțiune bacteriostatică, în unele condiții putînd fi și bactericid, avînd un spectru de acțiune foarte întins, acționează asupra germenilor gram-pozitivi, gram-negativi, rickettsii și a unor virusuri mari.

Indicații tehnice

Cloramfenicolul este indicat în bolile aparatului respirator, digestiv și urinar (pneumopatii, gastro-enterite, infecții cu colibacili și salmonelle, septicemii, antrax, vibrioză genitală, nefrite, pielonefrită) etc.

Se administrează intramuscular, dozele fiind cele indicate prin instrucțiunile de folosire, care însoțesc produsul.

Mod de prezentare

Cutii cu 10 fiole brune a 10 ml.

AMPICILINA

Ampicilina este o penicilină sintetică, cu spectru larg de acțiune asupra germenilor gram-pozitivi și gram-negativi, precum și cu eficacitate față de salmonelle.

Indicații tehnice

Ampicilina se recomandă în infecții respiratorii, urinare, digestive, mamare, abcese septicemice, diferite infecții chirurgicale, precum și în bolile produse de salmonelle.

Mod de prezentare.

Flacoane de 250 și 500 ml.

Pină la sfârșitul anului a mai rămas o lună

CUM SE REALIZEAZĂ PLANUL ÎN SECTORUL ZOOTEHNIC

Convorbire cu dr. Alexandru PAKUTS, director general adjunct la Direcția generală județeană Covasna pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape

Mobilizați de programul de educație socialistă adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie a.c., lucrătorii ogoarelor din județul Covasna, amenea tuturor colectivelor de muncitori din fabrici și uzine, depun eforturi stăruitoare în vederea îndeplinirii, în mod exemplar, a sarcinilor ce le revin în acest an de început al cincinalului. Fie că este vorba de pregătirea recoltei anului viitor sau de strângerea ultimelor roade ale acestei toamne mănoase, cooperatorii și toți ceilalți lucrători din agricultură se pregătesc, într-un fel sau altul, să raporteze realizarea unor rezultate superioare anului trecut.

Particularitățile procesului de producție din sectorul zootehnic fac ca activitatea depusă aici să cunoască aceeași intensitate din prima și până în ultima zi a anului. De aceea, până la încheierea anului eforturile lucrătorilor din fermele zootehnice urmăresc îndeosebi asigurarea unor condiții dintre cele mai bune de hrănire, adăpostire și îngrijire a animalelor, astfel încât nivelul producției să se mențină cât mai ridicat.

Pentru a ilustra stadiul îndeplinirii planului în zootehnia cooperatistă a județului Covasna și preocupările actuale în vederea realizării tuturor indicatorilor stabiliți am adresat câteva întrebări dr. Pakuts Alexandru, director general adjunct la Direcția generală județeană. De fapt, întrebările noastre pot prilejui o analiză profundă a rezultatelor obținute în oricare alt județ până în prezent și, mai ales, a măsurilor ce se impun a fi luate în acest sector al creșterii animalelor.

— Cum poate fi caracterizat, pe scurt, planul stabilit sectorului zootehnic în acest an?

— Planul nostru de producție poate fi apreciat ca mobilizator. Dacă ținem seama că întreaga economie dispune de o capacitate superioară de efort de la un an la altul, capacitate determinată de baza tehnico-materială în continuă dezvoltare, e firesc ca și sectorul zootehnic să participe de la an la an, în mai mare măsură, la aprovizionarea populației și la crearea unor disponibilități pentru export. Cu alte cuvinte, prevederile planului pe acest an sînt

superioare anilor trecuți la toți indicatorii care se referă la producții sau efective. Același lucru se poate spune și despre planul ce va trebui să-l îndeplinească în anul următor.

— Care este stadiul de îndeplinire a planului cu o lună înainte de sfârșitul anului?

— În acest moment avem certitudinea realizării lui la toți indicatorii. Unele prevederi vor fi substanțial depășite. Astfel, producția globală de lapte, în primele 10 luni ale anului, s-a realizat în proporție de 91%, iar producția-marfă în proporție de 85%. Livrările importante de lapte au fost posibile ca urmare a creșterii producției medii a fiecărei vaci furajate, a introducerii „inlaviv-ului” în hrana vițelilor, și a raționalizării laptelui integral administrat vițelilor, până la înțărare. Toți acești factori au dus la creșterea procentului de lapte marfă până la 77,4% din totalul producției de lapte muls. În ce privește creșterea producției medii pe vacă furajată trebuie spus că în aproape jumătate din cele 50 cooperative agricole din județ se obțin producții medii cuprinse între 2 000—3 000 litri. Dintre acestea amintim cooperativele din Cernat, Chichiș, Sinzieni, Mărtineni, Brateș, Catalina și altele.

Rezultate pozitive s-au înregistrat și

la producția de carne și, în special, la carnea de taurină pentru producerea căreia, în județul nostru, există condiții prielnice de furajare și întreținere. La acest capitol preconizăm unele depășiri fără a afecta efectivul total de animale planificat pentru sfârșitul anului.

Planul de producție a fost îndeplinit și la carnea de porc. Deși condițiile sînt mai puțin favorabile acestei specii, totuși, numeroase cooperative agricole cresc porci, obținând rezultate bune. Pe județ, efectivul existent depășește cu 67% efectivul planificat. Eficiența producerii cărnii de porc se explică, în primul rînd, prin folosirea preponderentă a furajelor de volum în hrana animalelor.

Avansuri față de planul anual stabilit s-au înregistrat și la specia ovină atît sub aspectul producției, cît și a efectivului.

— Desigur că rezultatele enumerate au la bază unele măsuri întreprinse fie pe plan județean, fie în unitățile agricole. Care sînt acestea?

— Ca mod de lucru, ne preocupăm în mod deosebit perspectiva muncii în sectorul zootehnic și toate măsurile luate sînt analizate prin această prismă. De aceea, considerăm că rezultatele noastre nu sînt de moment. Astfel, producția de carne nu s-a realizat în detrimentul efectivului; nivelul producției de lapte este superior anului trecut și cu siguranță va fi inferior producției din anul 1972; introducerea mecanizării în grajduri ține seama tot de perspectiva creșterii animalelor și de reducerea continuă a forței de muncă din acest sector. Rezultatele bune de până acum se explică, în mare măsură, și prin introducerea acordului global ca sistem de cointereseare a îngrijitorilor. Tot aici se poate aminti de preocuparea pentru o furajare corespunzătoare a animalelor, pentru sporirea producțiilor de furaje și în mod special a celor de volum.

Convorbire consemnată de Ion MANEA

Turmă de oi țurcane la Stațiunea experimentală zootehnică Runcu-Moroeni, județul Dimbovița.

La C. A. P. Ianca — Brăila 2 500 litri de lapte de la fiecare vacă furajată

velul producției la 2 500 litri lapte pe vacă furajată.

Un alt factor care a contribuit la rezultatele bune ale fermei îl constituie buna organizare a lucrului în grajd. Pe lângă faptul că îngrijitorii sînt oameni vechi, cu experiență, care iubesc animalele și cunosc meseria, fiecare știe în orice moment ce are de făcut. Orele de masă, de adăpare, de muls sînt întotdeauna respectate. Fiecare îngrijitor are în primire 16—22 de vaci, în funcție de producția acestora; gunoiul este evacuat de o echipă de deservire, iar furajele sînt transportate tot de această echipă; în două grajduri, mulsul este mecanizat.

La creșterea producției de lapte, un rol important l-a avut cointeresearea cooperativelor. Acordul global îi stimulează în creșterea producției și, în același timp, contribuie la permanentizarea lor. Astfel, pentru un hectolitru de lapte obținut se atribuie 1,25 norme convenționale, pentru un vițel obținut și îngrijit pînă la 20 de zile, aproape 4 norme, pentru o vacă gestantă 2,2

norme etc. În final valoarea unei norme se ridică la 34 de lei, din care 27 de lei numerar. Anual, un îngrijitor realizează, în medie, 600 de norme și chiar mai mult. De pildă, îngrijitorul Gh. Zbarcea a obținut în primele 9 luni ale acestui an, de la cele 22 de animale pe care le îngrijește, 56 000 litri de lapte, adică 588 de norme convenționale care, valoric, reprezintă 19 994 de lei. La fel, îngrijitorul Ghiță Pastramă, de la cele 16 vaci aflate în îngrijirea lui a obținut 40 000 litri de lapte, revenindu-i 524 norme, adică 17 873 lei. Printr-o muncă asiduă, cooperativii Ion Anghel, Fane Grozea, Sică Berhiu, Tudor Pastramă și alții obțin, lunar, venituri cuprinse între 1 900 și 2 100 lei.

În primele 10 luni ale acestui an, la ferma de vaci a cooperativei agricole din Ianca s-au obținut, în medie, cîte 2 100 litri de lapte de la fiecare vacă furajată, existînd posibilitatea ca nivelul de anul trecut — 2 500 litri — să fie depășit. De asemenea, planul de livrări la fondul de stat, în baza contractului pe anul 1971, a fost îndeplinit de la 1 octombrie, în prezent livrîndu-se cantități suplimentare.

Eforturile întregului colectiv de îngrijitori, sub îndrumarea medicului veterinar Gh. Constantin, șeful fermei, sînt orientate, în continuare în direcția îmbunătățirii structurii efectivului de vaci și a creșterii corespunzătoare a producției pentru ca și în acest an cooperativa de la Ianca să se mențină printre unitățile fruntașe din județul Brăila.

C. HABĂDAN

LA ÎNTEPRINDEREA AVICOLA DE STAT ARAD — PLANUL DE PRODUCȚIE A FOST REALIZAT CU 53 DE ZILE ÎNAINTE DE ÎNCHIEIERA ANULUI.

Cooperarea — una din cheile succesului

La șirul succeselor remarcabile obținute în ultimii ani de către întreprinderea avicolă de stat din Arad, astăzi se mai adaugă unul. Puternic antrenat în întrecerea socialistă, colectivul de muncitori, tehnicieni și specialiști al unității a reușit să-și realizeze integral planul de producție cu 53 de zile înainte de sfârșitul anului. Pînă la încheierea primei decade a lunii noiembrie, întreprinderea a livrat peste 48 milioane de ouă și 2 180 tone de carne. Continuîndu-și activitatea în aceeași ritmuri, colectivul de lucru al unității are astfel posibilitatea ca, pînă la sfârșitul anului, să livreze pieței încă 9 milioane de ouă și circa 300 tone de carne de pasăre. Valoric, rezultatele de producție vor permite obținerea unui beneficiu de mai bine de 25 milioane lei peste cel planificat.

Încercînd să descifrăm cîteva din „secretele” acestor însemnate realizări, l-am solicitat pe dr. Mihai Stănescu, Erou al Muncii Socialiste, directorul întreprinderii, care, în fruntea colectivului pe care îl conduce, s-a străduit — și a reușit, după părerea noastră — să dovedească prin fapte că cea mai înaltă distincție a muncii din țara noastră, steluța de aur care-i strălucește pe reverul hainei, a fost pe deplin meritată, că ea îi îndeamnă pe toți la succese și mai mari.

— Deși sîntem la început de drum — ne-a relatat interlocutorul, trebuie să arătăm că una din cheile succeselor pe care le-am obținut, o constituie cooperarea cu un număr de 14 cooperative agricole din județul Arad. Sub îndrumarea directă a specialiștilor noștri, cu sprijinul întreprinderii, în aceste cooperative s-au constituit șapte ferme avicole moderne care, imediat după înființare au devenit principalele concurențe ale fermelor mai vechi. Prin cooperare cu întreprinderea noastră, fermele la care m-am referit au produs și livrat pieței 8,7 milioane de ouă și 770 tone de carne de pasăre, cu 3,9 milioane ouă și 225 tone de carne de pasăre mai mult, față de anul trecut cînd producția avicolă a fost organizată în sistem gospodăresc. Asemenea rezultate se soldează cu beneficii în valoare de 5 milioane lei, față de numai 2 milioane lei, cît au fost stabilite prin plan.

— Și pentru că făuritorii succeselor pe care le trecem în revistă sînt oamenii, să ne oprim la ei, în primul rînd.

— În primele zece luni ale anului, fermele a VIII-a, condusă de medicul veterinar Doru Danciu și a XIII-a — C.A.P. Nădlag — condusă de inginerul Eugen Ackermann, au obținut, în medie, cîte 218 și, respectiv, 216 ouă de la fiecare găină furajată. Sînt rezultate care merită evidențieri cu totul deosebite. Cuvînte frumoase se pot spune și despre activitatea fermelor a V-a — C.A.P. Aradul Nou — condusă de Dorel Opris, și a IX-a — C.A.P. Semeac — condusă de ing. Iuliana Codoc, la ambele realizîndu-se o producție medie de 206 ouă de la fiecare găină furajată.

În privința producției de carne, în timp ce la ferma a IV-a, Grădiște, a întreprinderii avicole de stat Arad, s-a realizat un spor mediu zilnic de creștere în greutate de 19,5 g, la fermele cooperative agricole Fintinele, Felnac și Pecica, cu care cooperăm, s-a obținut un spor de 22,7 g, 20 g, și, respectiv, 20,5 g. Merită subliniat faptul că atît în producția de ouă, cît și în cea de carne, consumul specific de nutrețuri combinate a fost redus cu pînă la 20 g pe unitatea de produs, fapt care a contribuit nemijlocit la realizarea unor beneficii suplimentare.

Am mai aflat de la dr. Mihai Stănescu și alte amănunte. Succesele la care ne-am referit au la bază preocupările sistematice ale specialiștilor pentru continuu îmbunătățire a măcii de reproducție, pentru introducerea în noul ferme populate a unor linii de păsări de mare productivitate. Aceleași preocupări se manifestă și pentru furajarea rațională a păsărilor, pentru înlăturarea totală a risipei, fapt care a adus o contribuție considerabilă la reducerea cheltuielilor materiale, la scăderea prețului de cost al ouălor și a cărnii. În special în sectorul cooperatist, în realizarea și depășirea prevederilor planului de producție au contribuit și condițiile de microclimat asigurate prin utilizarea și modernizarea halelor existente, sub directă îndrumare a specialiștilor din întreprinderea avicolă de stat Arad.

Florin VASILE

Anul trecut, cooperativa agricolă din comuna Ianca, județul Brăila, s-a remarcat nu numai prin producțiile mari la griu sau porumb, ci mai ales prin rezultatele bune obținute în sectorul zootehnic: circa 2 500 litri de lapte de la fiecare vacă furajată.

Cum a fost posibil ca de la circa 1 500—1 600 litri de lapte, cît se realizau în 1966, să se ajungă la 2 500 litri?

Din discuția avută cu președintele cooperativei, Fătu Șocariceanu, Erou al Muncii Socialiste, au reieșit o serie de factori cu influență directă asupra sporurilor obținute.

În primul rînd, la ferma zootehnică Ianca s-a acordat și se acordă o mare atenție îmbunătățirii continue a efectivului de vaci și juninci. Ca urmare, an de an s-au înlocuit animalele al căror potențial de producție era scăzut, cu alte animale valoroase, provenite din matca proprie. Totodată, cooperativii de la Ianca s-au preocupat de creșterea și îngrijirea exemplară a vacilor, punînd în valoare ideea că poți avea animale mai productive dacă sînt întreținute corespunzător. Ca urmare, efectivul a fost lotizat judicios, adăpostit în grajduri bune, hrănit rațional. Din hrana animalelor nu lipsesc lucerna, masa verde și coletele de sfeclă, grosierele tocate, saramurile și dospite care, administrate în condițiile cele mai bune, favorizează creșterea producției de lapte. Astfel, dacă în 1966—1967, ferma dispunea de 250 de vaci de la care nu se obținea mai mult de 1 500 litri, în 1970 efectivul a crescut la aproape 800 de vaci care au ridicat ni-

Legea cu privire la gospodărirea fondurilor fixe, resurselor materiale și aprovizionarea tehnico-materială

UN INSTRUMENT ADECVAT PENTRU CREȘTEREA EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII ECONOMICE

În ansamblul măsurilor inițiate de partid în domeniul îmbunătățirii continue a organizării, conducerii și planificării economiei, Legea cu privire la gospodărirea fondurilor fixe, resurselor materiale și aprovizionarea tehnico-materială, elaborată din inițiativa și sub îndrumarea directă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, constituie un act normativ de o importanță deosebită, care răspunde necesităților obiective ale stadiului actual de dezvoltare a economiei noastre angajată pe calea ritmurilor înalte de creștere economică.

Adoptarea acestei legi la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale vizează perfecționarea cadrului organizatoric, ridică pe trepte superioare responsabilitatea la toate nivelele pentru folosirea cât mai eficientă a resurselor materiale, a mijloacelor fixe în continuă modernizare din dotarea întreprinderilor.

La dimensiunile actuale și de perspectivă ale economiei noastre, creșterea preocupării pentru folosirea mai eficientă a fondurilor materiale — de toate categoriile — poate determina efecte favorabile deosebit de importante. În expunerea prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer la sesiunea Marii Adunări Naționale s-a menționat că prin însumarea rezervelor identificate cu ocazia studiilor efectuate în vederea stabilirii indicatorilor cincinalului, „s-a ajuns la concluzia că aproape un sfert din sporul producției industriale din cincinal poate fi obținut pe seama folosirii mai bune a potențialului productiv existent în 1970”.

Iată de ce, instituționalizarea controlului asupra fondurilor fixe și consumurilor de materiale, stabilirea atribuțiilor și responsabilităților ministerelor, celorlalte organe centrale și locale ale administrației de stat, centralelor, întreprinderilor și celorlalte unități economice apar ca măsuri necesare atât în vederea ridicării pe o treaptă mai înaltă a activității economice cât și în scopul înlăturării unor neajunsuri care au generat însemnate pierderi de producție, cheltuirea nejustificată a unor fonduri de investiții.

Deși fără referire expresă la sarcinile organelor bancare, legea nou adoptată va da acestora un cadru orientativ deosebit de eficient în exercitarea controlului. Una din prevederile noii legi, care trebuie să rețină atenția unităților băncii în calitatea lor de organe de a-

vizare a indicatorilor de eficiență economică a investițiilor, o constituie cea referitoare la obligația ministerelor, centralelor, întreprinderilor, instituțiilor și celorlalte unități ca, la elaborarea studiilor tehnico-economice cu privire la dotarea cu noi fonduri fixe, la construirea de noi capacități sau dezvoltarea celor existente, să prezinte organelor de avizare și gradul de utilizare a fondurilor fixe și a capacităților de producție existente. Scopul acestei prevederi este limpede: prevenirea cheltuirii unor fonduri de investiții în cazurile cind din analiză rezultă că sînt posibilități de a se obține sporuri de producție în cadrul spațiilor existente, prin dotări tehnice mai bune, prin dezvoltări sau modernizări, prin eliminarea locurilor înguste etc.

Astfel de situații au fost constatate și la unele investiții ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor. În urma unor analize mai temeinice s-a constatat că la o serie de fonduri se poate renunța, întrucît rezultatele economice care se scontau puteau fi obținute prin utilizarea mai judicioasă a capacităților existente. Instituirea prin lege a acestei obligații va determina titularii de investiții să evite situații ca aceea de la Întreprinderea agricolă de stat Breasta, județul Dolj (unde se preconiza construirea unui siloz de fructe cu o capacitate de 3 000 tone/an, investiție care ulterior s-a dovedit a nu fi necesară,

deoarece în orașul Craiova există un siloz aparținînd de Centrala pentru producerea, valorificarea și industrializarea legumelor și fructelor, care putea prelua întreaga sarcină de depozitare) sau ca aceea de la Întreprinderea de stat pentru creșterea și îngrășarea porcilor Periș (unde se prevăzuseră investiții pentru un abator cu o capacitate de 15 000 tone de carne/an, în timp ce sarcinile de producție ale obiectivului propus se puteau realiza în abatorul existent în București).

Sînt de semnalat, tot în această ordine de idei, unele aspecte reieșite din analiza documentațiilor privind dezvoltarea unor uzine din cadrul Centralei industriale pentru fabricații, reparații și montaj în agricultură, prezentate băncii spre avizare. Cu multă larghețe, proiectantul și beneficiarul uzinei Arad, de exemplu, au „justificat” necesitatea extinderii prin noi investiții a sectorului de piese turnate și de piese de schimb, în scopul atingerii nivelului de producție planificat pentru anul 1974, fără să țină seama că, printr-o încărcare completă a capacității existente, atât producția de utilaje cit și cea de piese de schimb puteau fi realizate încă din anul 1971, prin trecerea la programul de lucru în trei schimburi.

Cît de necesară și de importantă este analiza judicioasă a gradului de folosire a fondurilor fixe existente în unități înainte de a se solicita fonduri pentru noi dotări, apare și din constatările

făcute de bancă la analiza justificărilor prezentate de unitățile de stat din agricultură, silvicultură și industrie alimentară pentru achizițiile de mașini, utilaje sau inventar gospodăresc. Cu acest prilej, în perioada I.I—30.IX. a.c., unitățile băncii au avizat nefavorabil procurarea unor astfel de fonduri fixe de către unii beneficiari (la care sarcinile din profilul lor de activitate se puteau îndeplini în bune condiții prin utilizarea dotărilor existente) determinînd astfel reducerea investițiilor cu 6,6 milioane de lei în județul Ilfov, 4,5 milioane de lei în județul Ialomița, 3,6 milioane de lei în județul Brașov, 3,1 milioane de lei în județul Galați, 3 milioane de lei în județul Botoșani etc.

Tot pe linia valorificării intense a fondurilor fixe existente se înscriu și măsurile prevăzute în lege privind dezafectarea și demolarea acestora (ele urmează a se face numai cu respectarea riguroasă a normativelor de casare) precum și obligațiile prevăzute pentru deținătorii de fonduri fixe menținute în uz după expirarea duratei normate de amortizare, de a examina și aplica soluții eficiente de modernizare a acestora.

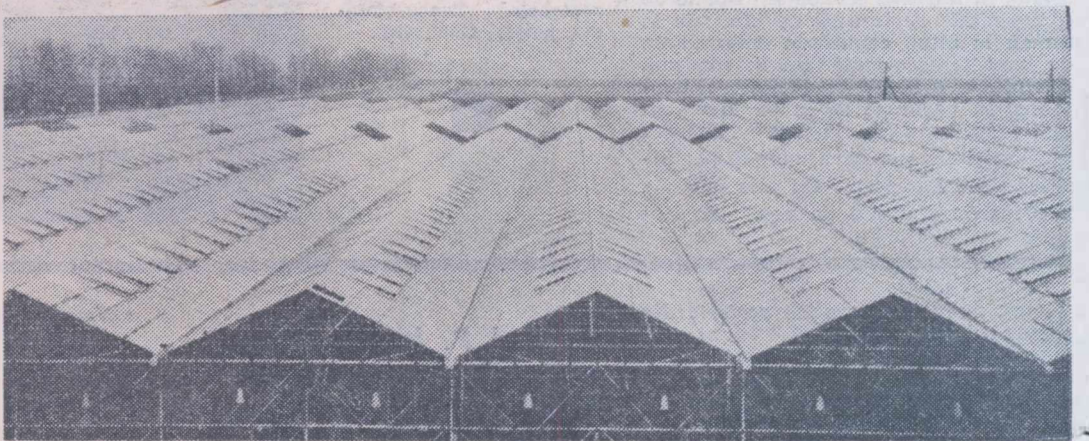
În prevederile acestei legi se acordă o deosebită atenție sporirii preocupărilor pentru asigurarea condițiilor necesare realizării indicatorilor tehnico-economici la investițiile ce se pun în funcțiune. Astfel, legea prevede obligația titularilor de plan ca, o dată cu propunerea construirii de noi capacități sau de dezvoltare a celor existente — să stabilească soluțiile și măsurile ce se impun pentru asigurarea — îndeosebi din țară — a materiilor prime, a materialelor necesare etc. Este întărită totodată răspunderea comisiilor de recepție a obiectivelor de investiții, care au îndatorirea să verifice respectarea prescripțiilor tehnice și de a nu aviza punerea în funcțiune a capacităților de producție, dacă acestea nu corespund proiectelor.

Prevederile Legii cu privire la gospodărirea fondurilor fixe, resurselor materiale și aprovizionarea tehnico-materială constituie un instrument eficient, o pirghie deosebită însemnată pentru orientarea controlului bancar, în scopul realizării ritmice și în condiții cât mai bune a planului, creșterii eficienței activității economice a întreprinderilor.

Gheorghe BĂDALUȚA
vicepreședinte
al Băncii pentru Agricultură
și Industria Alimentară

Pezeci de hectare, sub acoperișuri de oțel și sticlă, într-un sezon de vară permanentă, se realizează cultura legumelor de seră sau a florilor. La I.A.S. Codelea-sere, în ultimii ani s-au construit asemenea spații pe 21 hectare.

Foto: I. BRAGHEȘ

(Urmare din pag. a 1-a)

Dezvoltarea și diversificarea mecanizării, crearea unor noi capacități de producție în zootehnie, extinderea plantațiilor viti-pomicole, a lucrărilor hidroameliorative etc., vor așeza agricultura pe baze intensive. Baza tehnico-materială în continuă modernizare ne va permite să introducem tot mai larg tehnologiile avansate, care vor determina ridicarea producțiilor medii, productivitatea muncii în agricultură.

Realismul prevederilor din actualul cincinal, posibilitatea îndeplinirii și depășirii lor pot fi pregnant puse în evidență dacă ne vom referi la unele rezultate obținute în unitățile agricole fruntașe din județ. Producțiile de grâu de 2 000—3 000 kg înregistrate la C.A.P. Mihălceni, Movilița, Tătăranu sau Ploscuțeni, recoltele de porumb de 3 500—5 000 kg (în cultură neirigată) dobândite la C.A.P. Tătăranu, Mihălceni sau Ciorăști, experiența din C.A.P.-urile Păunești, Timboești, Faraoaane etc., care au reușit să realizeze în anul 1971 între 8 300—9 000 kg de struguri la ha arată că încă din anul următor pot fi atinse, într-un număr însemnat de unități, nivelele prevăzute chiar pentru anul 1975.

Desigur, îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan nu este o treabă ușoară. Ea cere, pe lângă baza tehnico-materială ce se dezvoltă, stăpînirea deplină a tehnologiilor avansate, o înaltă responsabi-

tate din partea fiecărui lucrător pentru soluționarea problemelor pe care le ridică producția.

Avem în vedere, înainte de toate, utilizarea cât mai rațională a fondului funciar. Ne propunem ca, pe baza proiectelor de organizare a teritoriului în unități, să repunem în circuitul agricol noi terenuri, în prezent acoperite cu tufărișuri, cioate, drumuri inutile. Consiliile intercooperatiste vor organiza ample acțiuni de interes major, care vor urmări punerea integrală în funcțiune a suprafețelor amenajate pentru irigații, precum și respectarea agrotehnicii, a tehnologiilor de irigații pe aceste terenuri, în așa fel ca recoltele de porumb, de lucernă etc. să fie la nivelul prevederilor de plan.

Ținînd seama de prevederile proiectului Legii viei și vinului, în mod deosebit se va continua aplicarea unor măsuri eficiente de refacere completă a patrimoniului viticol (vor fi defrișate plantațiile slab productive și vor fi completate toate golurile). Se va insista, de asemenea, pentru introducerea largă a mecanizării, îndeosebi în plantațiile tinere. Deoarece în unele podgorii se resimte lipsa apei la

prepararea soluției pentru combaterea bolilor și dăunătorilor, vom căuta să sprijinim mai mult unitățile la efectuarea unor foraje pentru găsirea surselor de apă, precum și la efectuarea de lucrări simple sau bazine pentru captarea unor izvoare sau a apelor provenite din ploii.

O deosebită atenție se va acorda — potrivit prevederilor Legii adoptate la ultima sesiune a M.A.N. — producerii semințelor necesare, cu mare valoare biologică, aceasta fiind o cale dintre cele

Am lăsat la urmă o problemă mai dificilă pe care va trebui să o soluționăm cit mai bine. Este vorba de eliminarea excesului de umiditate, care în județul nostru afectează important suprafețe. Pe a serie de terenuri, în zona C.A.P. Hingulești, Maluri, Gologanu și Obilești, de exemplu, se observă fenomenul de ridicare a apei freactice pe terenurile irigabile, ceea ce a dat loc la unele procese de sărăturare. În raza C.A.P. Măicănești, Nămești, Rimniceni, Bogza, Suraia etc., excesul de umiditate constituie, de asemenea, un fenomen frecvent. Aici sînt necesare lucrări de drenaj bine realizate pentru coborîrea pinzei de apă freatică. Dar pentru efectuarea lor nu sînt suficiente numai forțele locale; lor trebuie să li se adauge neapărat un sprijin direct și substanțial din partea Departamentului îmbunătățirilor funciare. Astfel, va fi posibil ca și pe aceste terenuri să se obțină recolte mari și sigure, să se preîntîmpine degrabă soluții prin sărăturare.

Îmbunătățind continuu activitatea organizatorică, sporind responsabilitatea specialiștilor pentru promovarea noului, dezvoltînd inițiativa creatoare a lucrărilor de pe ogoare pe calea intensificării muncii politico-educative, stimulării morale și materiale — pe baza acordului global — ne vom strădui, sub permanenta îndrumare a organelor și organizațiilor de partid, să ridicăm cit mai repede agricultura județului la nivelul cerințelor mari puse în fața noastră în acest cincinal.

RITMURI ÎNALTE

piscicultura

Este unanim recunoscută valoarea alimentară a peștelui, acest produs bogat în proteine și gustos, mult apreciat de masele largi consumatoare.

Pentru satisfacerea într-o măsură tot mai mare a cerințelor de pește s-a înfăptuit, în baza indicațiilor date de partid, un complex de măsuri pentru dezvoltarea pisciculturii în apele interioare, prin refacerea unor vechi vetre de iazuri, prin reamenajarea și modernizarea celor existente, prin construirea de noi iazuri, heleșteie și pepiniere pentru producerea puietului, prin amenajarea de bălți și crescătorii. Principiile pisciculturii moderne, tehnica avansată în creșterea peștelui de apă dulce și-au găsit, de asemenea, fașă propice de aplicare în cele 15 întreprinderi cu specifice de piscicultură din cadrul centralei noastre. Activitatea în crescătoriile și pepinierele piscicole s-a concentrat, la timp potrivit, asupra asigurării îngrășămintelor și amendamentelor necesare, funcționării în bune condiții a sistemelor de alimentare și evacuarea apei, furajării peștelui, în general pe efectuarea de calitate, a tuturor operațiilor specifice acestei ramuri. Într-o gamă de întreprinderi au funcționat stații de reproducere artificială a peștilor, care pe lângă puietul obținut pe seama reproducerii naturale, au asigurat cantități sporite de puiet de pește pentru popularea îndestulătoare a tuturor unităților piscicole.

Eforturile depuse de colectivele întreprinderilor noastre de-a lungul anului încep să-și evidențieze roadele: sporesc cantitățile de pește viu și pește proaspăt care au început să fie puse în consum. „Recolta” de pește de crescătorie este mai bogată în acest an față de anii precedenți, atât datorită extinderii suprafeței piscicole cât și obținerii unor producții mai mari la hectar.

Ceea ce reține atenția consumatorilor este faptul că o parte din această producție a început să fie desfășurată sub formă de pește viu. De altfel, valorificarea producției piscicole sub această formă este un vechi deziderat în sectorul pescăresc; el a fost inclus, încă de la înființarea centralei, pe linia acțiunilor privind modernizarea valorificării producției piscicole. Un asemenea sistem este practicat pe scară largă în străinătate și reprezintă un mod civilizată de desfacere a peștelui de apă dulce.

Prin extinderea rețelei de magazine ale întreprinderilor piscicole

Cantități sporite de pește viu sau proaspăt livrate populației

Valorificarea sub această formă a peștelui prezintă o serie de incontestabile avantaje, de care s-au convins pe deplin consumatorii. În acest scop au fost luate măsuri pentru amenajări de noi spații și dotări cu utilaje adecvate, pentru ca în anul viitor valorificarea peștelui viu de apă dulce să fie efectuată în bună parte de întreprinderile noastre piscicole. S-a stabilit ca în 1972, întreprinderile noastre să amenajeze un număr de 40 de magazine proprii pentru desfacerea peștelui viu, magazine care să fie aprovizionate în tot timpul anului cu pește, încât să răspundă solicitării consumatorilor într-o măsură cât mai mare. Nu numai în localități cu vechi rezonanță pescărească — Tulcea, Brăila, Galați, Constanța, Călărași, Zimnicea — își vor desfășura activita-

tea aceste magazine, ci și în alte orașe din țară. În București, de pildă, vor funcționa trei asemenea magazine, la Timișoara vor fi amenajate 5 puncte de desfacere a peștelui viu, iar în primul trimestru al anului 1972 se va inaugura magazinul de la Calafat. De asemenea, la Craiova și Satu Mare, la Turda, Dej și Sibiu, la Ineu și Măcin, la Amara și Slobozia, la Tr. Măgurele, Alexandria, Roșiori și Zău de Cîmpie desfacerea peștelui viu se va asigura prin rețeaua magazinelor proprii ale întreprinderilor noastre piscicole.

În Moldova se vor amenaja magazine corespunzătoare dotate pentru vânzarea peștelui viu la Iași, Vaslui, Botoșani, Suceava, Fălticeni, Dorohoi etc. Fondul de marfă pe care-l asigurăm încă de pe acum în unitățile noastre

piscicole, constituit din puiet și pește de crescătorie, în special crap, reprezintă baza care ne va permite ca prin rețeaua magazinelor proprii să putem desface, în anul viitor, cca. 8 000 tone de pește, din care 40% va fi pește viu. În același timp, prin rețeaua acestor magazine proprii vor fi puse la dispoziția consumatorilor 1 020 tone de semiconserva și preparate pescărești — atât din pește de apă dulce cât și oceanic — și 255 tone de conserve de pește într-o gamă variată de sortimente. Pentru producția sporită de semiconserva de pește au fost amenajate noi ateliere la Brăila, Craiova, Galați, Constanța iar altele sînt un curs de amenajare la București, Botoșani, Iași, Timișoara.

Această formă de desfacere a produselor se înscrie pe linia indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu la consfătuirea de lucru din februarie 1971 a conducătorilor centralelor industriale și ai celorlalte unități cu statut de centrală, unde se releva că o latură importantă a activității centralelor noastre este asigurarea desfacerii produselor, încasarea contravalorii și crearea condițiilor pentru reluarea ciclului de producție.

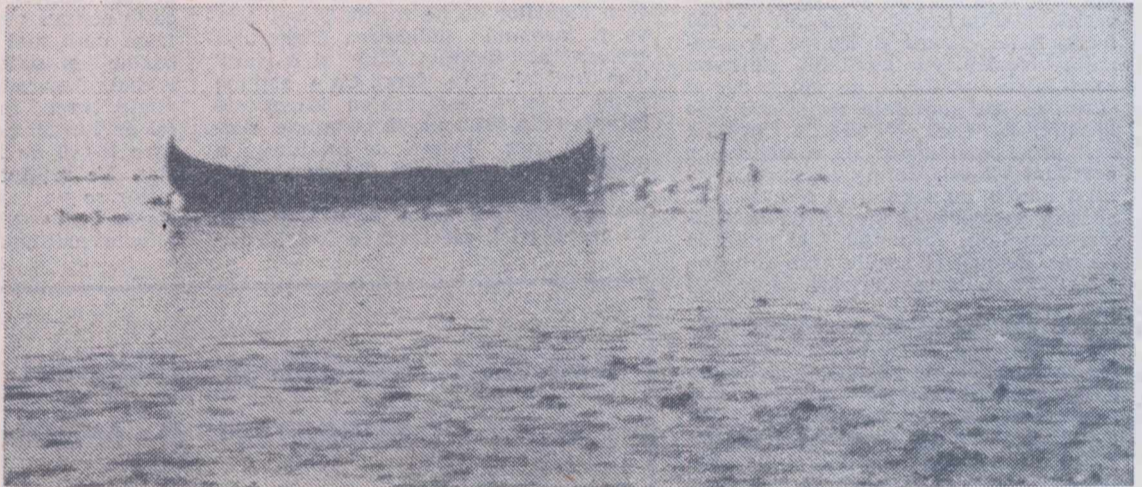
Lucrătorii centralei noastre sînt activ mobilizați pentru realizarea sarcinii de a pune la dispoziția consumatorilor produse de un ridicat nivel calitativ, într-o gamă de sortimente cât mai variate.

Ing. V. STOENESCU
director general
Ing. I. ALEXANDRESCU
șef de compartiment

Centrala peștelui

În așteptarea pescarilor...

Foto: AGERPRES

ÎNSEMNĂRI

METAMORFOZA „PERINITEI”

Colectivul întreprinderii de vinuri pentru export — Focșani are ca obiect de activitate inovarea și livrarea, în forme cit mai atrăgătoare și, totodată, plăcute a vinului. Munca harnicului colectiv și obiectul muncii —vinul—fac casă bună; an de an, sarcinile de producție sporesc și cu aceeași regularitate sînt depășite. Față de anul 1970, în acest an producția globală a crescut cu 14 la sută iar în anul următor va crește cu 22,5 la sută. În 10 ani — din 1960 pînă în 1970 — producția de vin îmbuteliat a crescut cu peste 120 la sută. Depășirile realizate pînă în prezent constituie o dovadă sigură că și sarcinile din acest an vor fi îndeplinite în mod exemplar.

Despre activitatea întreprinderii ne-a vorbit cu pasiune Tudorița Cizmăriță, șeful serviciului plan și organizarea muncii. Competența cu care ne-a prezentat ultimele realizări tehnice și economice din întreprindere justifică încrederea ce se acordă, aici promovării femeilor în funcții de răspundere. De la înființarea întreprinderii, arăta tovarășa Cizmăriță, s-au creat 14 sortimente de vinuri superioare care se exportă în 13 țări, iar cererile sporite ale beneficiarilor dovedesc din plin calitățile noilor creații.

Ultimele sortimente de vin realizate și intrate în producția de serie sau aflate în curs de omologare ne sînt prezentate de tehnicianul Dumitru Ciobotaru.

Dintre acestea se remarcă, prin însușirile sale organoleptice superioare, sortimentul de vin „Perinița” creat de un colectiv de ingineri și tehnicieni condus de ing. Ionel Darie, șeful serviciului producție.

O altă creație a acestui colectiv este și sortimentul de vin „Kakeltaler” — realizat la cererea beneficiarilor externi a cărui solicitare este constant ridicată. Între realizările „de ultima oră” ale acestor oameni harnici și întreprinzători se poate menționa sortimentul de vin cu însușiri regionale, denumit „Vinul vinătorilor din Vrancea” care tocmai se afla în perioada probelor tehnice în vederea omologării.

M. IONESCU

În atenția centralei și a conducătorilor tuturor fabricilor de zahăr

CUNOAȘTEȚI VALOAREA DIATOMITEI INNOBILATE?

Mergînd pe linia înlocuirii unor materiale din import cu altele din țară, Fabrica de zahăr din Buzău a realizat un lucru

bun, lăudabil. În colaborare cu Institutul de cercetări miniere a experimentat folosirea, în procesul tehnologic al fabricării zahărului, a diatomitei de la Adamclisi, în locul kiselgurului din import. Acest kiselgur este un material utilizat pentru filtrarea și decolorarea zeturilor de sfeclă de zahăr și care este consumat în cantități mari în industria zahărului. Cu ajutorul unei stații pilot a întreprinderii miniere Dobrogea s-au preparat diatomite innobilate, care au substituit perfect kiselgurul ce se aducea din străinătate; după cum spun specialiștii, diatomitele dobrogene sînt chiar superioare perlitelor care pînă acum se importau. Așa se face că la Fabrica de zahăr din Buzău se realizează acum mari economii de valută.

Ne-am interesat, cum era și normal, dacă nu se poate extinde folosirea diatomitelor de Dobrogea și la alte fabrici de zahăr. „Cum să nu, se poate — ni s-a răspuns — dar stația-pilot a întreprinderii miniere „Dobrogea” în care se prepară diatomitele de la Adamclisi de-abia prindește să aprovizioneze fabrica de la Buzău. Ar trebui să se extindă serios capacitatea acestei stații care ar putea ușor livra diatomite excelente pentru încă 5-6 fabrici de zahăr”.

Dar nimeni nu face aceasta; întreprinderea miniară „Dobrogea” e mai puțin interesată în creșterea producției de diatomite innobilate. Poate ar fi cazul ca să se ocupe de o asemenea treabă, care poate aduce anual economii de multe milioane lei — valută, chiar Centrala organizării producției și industrializării sfeclei de zahăr. Ar fi cea mai interesată a fabricile ei să renunțe la importuri masive de kiselgur.

Ion TOMESCU

La I.S.C.P.C.H.

CERCETĂRI ÎN DOMENIUL VALORIFICĂRII LEGUMELOR ȘI FRUCTELOR

● La Institutul de studii, cercetări și proiectări pentru construcții horticele s-au organizat numeroase încercări ale unor mașini și utilaje destinate condiționării fructelor și legumelor. Pe baza rezultatelor obținute, cele mai bune au fost omologate, în vederea introducerii lor în fabricație de serie. În prezent se asigură, din producția internă, mașini și utilaje pentru condiționarea legumelor și fructelor rotunde (tomate, ceapă, mere, piersici, caise) pentru condiționarea cartofilor, castraveților, ardeilor, vinetelor. S-au realizat, de asemenea, benzi transportoare cu 3 căi, mașini de spălat rădăcinoase, instalații de periere etc. Sînt asimilate acum în producție mașina de condiționat mere și tomate M.S.M., cu capacitatea de 4 t/h și de 1 t/h, mașina de spălat rădăcinoase cu capacitate de 1 t/h, instalația de condiționat căpsuni de 1 t/h, instalația de condiționat cartofi pe cale uscată.

● În valorificarea fructelor și legumelor, ambalarea este o problemă deosebit de importantă. Pe această linie, cercetătorii de la I.S.C.P.C.H. urmăresc stabilirea căilor de reducere a cheltuielilor, a consumului de

forță de muncă, a consumului de ambalaje. În această ordine de preocupări s-a stabilit tipul cel mai adecvat de palete, și anume 1 000 x 1 200 mm, ceea ce are ca urmare mărirea coeficientului de utilizare a spațiului de depozitare și reducerea consumului de ambalaje cu circa 50%. S-a precizat, totodată, eficiența economică a ambalajelor de lemn, pe diverse etape de valorificare a legumelor și fructelor proaspete, ceea ce a permis normarea consumului de ambalaje.

În vederea livrării tomatelor la export în lădițe egalizate, a fost organizat fluxul tehnologic, s-au aranjat utilajele în linie, astfel încît la un volum de circa 100 000 t/an devine posibilă reducerea cheltuielilor de condiționare a tomatelor cu 64 lei/t.

● Pe baza cercetărilor au fost stabilite condițiile de depozitare pentru diverse legume și fructe, în funcție de destinația lor. Astfel, spanacul și alte legume de frunze, depozitate la temperatura de 3-4°C și o umiditate de 90-95% se păstrează în condiții bune 10 zile, în timp ce sub cerul liber sau sub șoproane se ofilesc și își pierd valoarea comercială în câteva ore. În cazul caiselor și piersicilor depozitate la temperaturi în jur de 0°C și 85% umiditate, durata de consum se prelungește cu 4-6 săptămîni. În experiențele efectuate de institut, perele de vară din soiurile Williams și Favorita lui Clapp, depozitate la -1°C și 85% umiditate s-au putut păstra 12 săptămîni peste sezonul normal de consum. În cazul tomatelor verzi (gogonele) păstrate după recoltarea de pe vreji în condiții speciale, la 12-17°C și o umiditate relativă de 80-85%, consumul se poate prelungi cu 4-6 săptămîni.

Coordonate ale cincinalului 1971-1975

PĂMÎNTUL ȚĂRII — MAI PRODUCTIV, MAI BINE FOLOSIT!

Interviu cu ing. Nicolae MANTZ, secretar general în
Departamentul îmbunătățirilor funciare

Datorită investițiilor, de la an la an mai sporite, alocate de statul nostru pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii, cresc în intensitate și acțiunile de îmbunătățiri funciare menite să adauge pământului țării noi valențe de rodnicie. După cum se știe, Marea Adunare Națională a dezbătut și votat recent Legea pentru adoptarea planului cincinal de dezvoltare economică și socială pe perioada 1971—1975, potrivit căreia agricultura va beneficia de aproximativ 100 miliarde de lei, din care o parte importantă va fi alocată lucrărilor de îmbunătățiri funciare și de gospodărire a apelor. Ce obiective noi se prevăd în aceste direcții?

— Permiteți-mi să înfățișez succint — ne-a răspuns interlocutorul — câteva cifre de ansamblu. În actualul cincinal vor trebui amenajate pentru irigații încă 1 250 000 de hectare (din care 850 000 ha în sisteme mari și 400 000 ha amenajări locale). Vor continua, într-un ritm intens, acțiunile de îndigui și desecări, pe suprafața de 625 000 de hectare. Pe circa 460 000 de hectare sînt prevăzute lucrări de combatere a eroziunii solului. Unitățile departamentului nostru, au sarcina să efectueze în această perioadă și lucrări de acumulări complexe, însumînd 1,39 miliarde de mc. de apă și zonale (120 milioane mc.), precum și regularizări de cursuri de apă.

— Ținînd seama de prevederile acestui document de mare însemnătate pentru mersul înainte al țării noastre, ce lucrări de îmbunătățiri funciare vor fi efectuate în anul acesta, primul din actualul cincinal? Cum apreciați ritmul de execuție înregistrat pe șantier?

— Direcția principală de activitate, în actualul cincinal și în perspectivă, rămîne extinderea irigațiilor. Forțele noastre sînt dirijate în primul rînd spre amenajarea, pînă la sfîrșitul anului acesta, a suprafețelor din marile sisteme, executate cu fonduri centralizate; este vorba de complexul Carasu din Dobrogea (unde suprafața dată în exploatare, pînă la sfîrșitul anului 1971 va ajunge la circa 140 000 hectare), Terasa Brăilei (33 000 ha), Gălățui-Călărăși (65 000 ha), Sadova-Corabia și altele. Noi pămînturi, cu un ridicat potențial de fertilitate, vor fi desecate și îndiguite în zonele Someș-Mal drept (24 000 ha), Someș-Crasna (20 000 ha), Teuz-Arad, Olt-Coman-Drăgănești, Lișteava-Murta pe Jiu etc.

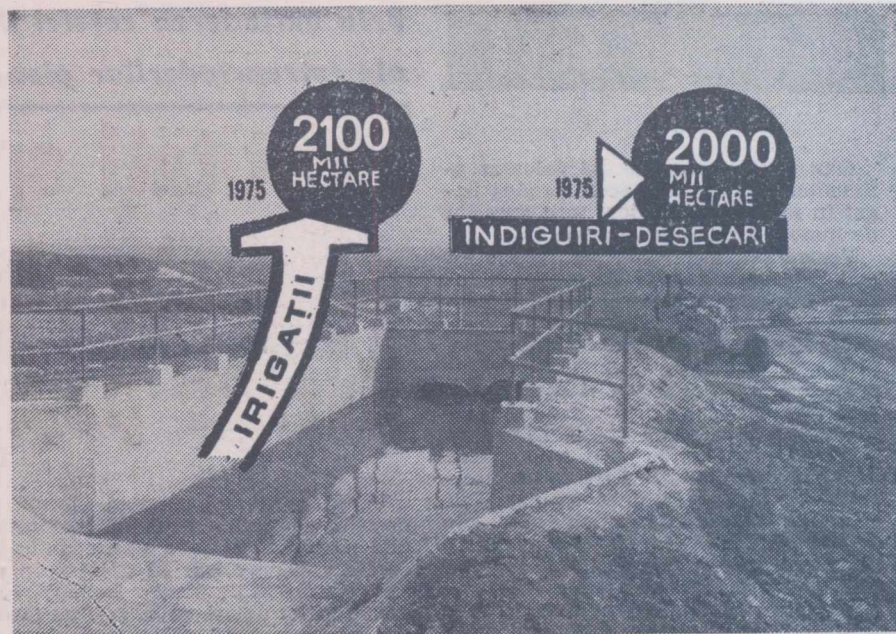
Acestea ar fi principalele acțiuni, la finalizarea cărora sînt angajate acum eforturile materiale și umane ale șantiierelor de îmbunătățiri funciare. În ceea ce privește ritmul în care s-au desfășurat și se desfășoară lucrările nu ne putem declara întru totul mulțumiți. Analizele pe care le întreprindem periodic, pe teren, demonstrează că în unele locuri persistă încă deficiențe — slabă organizare a muncii pe șantier, loturi și puncte de lucru, folosirea incompletă a utilajelor și al potențialului uman, lipsa de materiale și piese de schimb. Cele semnalate s-au răsfrînt, cum era firesc, asupra respectării termenelor de dare în funcțiune a capacităților respective, și chiar asupra calității unor amenajări. Vom face tot ce ne stă în putință să înlăturăm aceste neajunsuri pentru a ne încadra mai bine în termenele de execuție.

— Vă rugăm, câteva cuvinte despre noile obiective de îmbunătățiri funciare ale anului viitor și etapei următoare?

— Cel mai „impunător“ dintre ele: complexul Mostiștea, un vast teritoriu „interzis secetei“, ce se va întinde pe o suprafață de 194 000 de hectare și care, prin soluțiile de proiectare și execuție adoptate, va permite nu numai extinderea irigațiilor ci și dezvoltarea navigației, turismului, pisciculturii. Vor fi, de asemenea, atacate sistemele de irigații Beibugeac-Sarinasuf și Babadag din județul Tulcea. Se prevede, în același timp, darea în funcțiune a noi capacități în sistemele Terasa Viziru (circa 32 000 ha), Terasa Corabia (30 000 ha), Sadova-Corabia, pe ni-

șipurile din Oltenia — încă 29 000 ha și altele. În ceea ce privește desecările se vor efectua în anul ce vine noi lucrări la Vinga-Biled-Beregsău, în județul Timiș, Lanca-Birda-sud, același județ, Turulung-Negrești, județul Satu-Mare, Dimbovița-Crevedia etc.

Subliniez că actualul program național a fost îmbunătățit, punîndu-se accentul pe cele mai stringente acțiuni de îmbunătățiri funciare și gospodărire a apelor, care să corespundă atît nevoilor economiei cit și interesului populației și dezvoltării ascendente a tuturor satelor și orașelor țării. Această orientare se oglindește, de altfel, și în planul de acțiune pe 1972 și în perspectivă, al unităților noastre de execuție. În viitorul apropiat vom efectua lucrări de consolidare și reface-re a digurilor de pe riurile Crișul Alb, va fi începută îndiguirea Cigherului (afluent al Crișului Alb) și a râului Tur (județul Satu-Mare). Ca o acțiune nouă, ce se va desfășura cu intensitate începînd din 1972, putem menționa executarea unor lucrări de înlăturare a excesului de umiditate din zonele de depresionare și „crovuri“ situate în Cîmpia Bărăganului și în jurul Capitalei. În aceste părți ale țării au fost identi-

ficte circa 255 000 de hectare de astfel de terenuri ce vor trebui ameliorate pînă la sfîrșitul anului 1975.

Va trebui să facem mai mult și în domeniul combaterii eroziunii solului, fenomen dăunător ce afectează în prezent o mare parte din suprafața agricolă. Merită, cred, menționat că aceste acțiuni vor fi desfășurate pe un front mult mai larg în anii viitori, pe bazine și subbazine hidrografice — Birlad, Amaradia, Jijia, Vrancea și altele. Numai în 1972 vor fi făcute astfel de lucrări pe 54 000 de hectare, din care 16 000 de hectare în sectorul de stat. De reținut că începînd din anul viitor se va acorda o mare atenție combaterii eroziunii pe terenurile arabile, executîndu-se agrotetere cu aju-

torul mașinilor terasiere pe circa 12 000 ha.

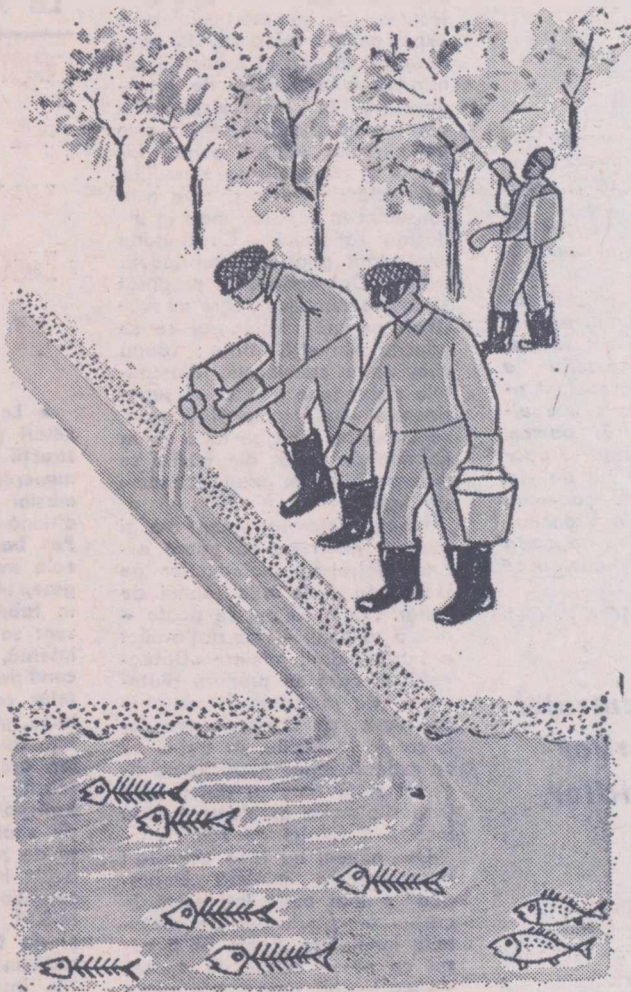
Doresc să mai adaug doar că la materializarea noilor obiective ale cincinalului, o mare parte din lucrările preconizate vor fi făcute cu forțe locale, prin acțiuni patriotice, la care să fie antrenate mase cit mai largi de oameni ai muncii.

Prevederile pentru perioada 1971—1975 și în perspectivă demonstrează încă o dată că amploarea și complexitatea lucrărilor hidroameliorative cresc an de an, ținta finală fiind valorificarea superioară a tuturor resurselor țării, consolidarea economiei noastre, creșterea bunăstării întregului popor.

Ing. N. FLORIAN

MINISTERUL AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE,
SILVICULTURII ȘI APELOR

CONSILIUL NAȚIONAL AL APELOR

NU ARUNCAȚI ÎN CURSURILE DE APĂ
SUBSTANȚE INSECTO-FUNGICIDE

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE
ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ:

În intervalul 17—23 noiembrie, în sudul și estul țării au predominat zilele cu vreme frumoasă și călduroasă (17—20 XI); în rest, instabilitatea vremii (consecință a circulației maselor de aer umed-oceanic) a constituit caracteristica acestui interval. În cursul zilei de 20 noiembrie vremea a început să se răcească pe tot teritoriul; precipitațiile, la început sub formă de ploaie cu caracter local (în vestul și nordul țării), s-au extins și în celelalte regiuni, transformîndu-se în cursul nopții în lapoviță și ninsoare.

Temperaturile medii diurne din aer au oscilat, în prima parte a intervalului, între 5° și 11°, apoi au coborît în sudul țării în jurul lui 1° și sub 0° în Transilvania și Moldova (—0,5° la —7,5°).

Din precipitațiile căzute, atît sub formă lichidă cit și sub formă solidă, cantitățile de apă cele mai mari — 30 la 55 mm — s-au însumat în nordul Crișanei și cea mai mare parte a Maramureșului. În Transilvania, Cîmpia Crișurilor și a Banatului, estul Olteniei și vestul Munteniei, subcarpații sudici și nord-estul Moldovei s-au totalizat 10 și 20 mm. În Bărăgan, Dobrogea și cea mai mare parte a Moldovei cantitățile de apă au fost sub 10 mm.

Stratul de zăpadă care s-a depus în zilele de 21 și 22 noiembrie în Transilvania, cea mai mare parte a Moldovei și Crișanei a avut, în general, grosimi sub 10 cm și numai local (în zonele agricole) a ajuns pînă la 20 cm. La sfîrșitul intervalului, arealul stratului s-a restrîns și în aceste zone. În celelalte zone, unde a fost semnalat strat de zăpadă (la 21 noiembrie), acesta a dispărut în ziua următoare.

Precipitațiile căzute au ameliorat starea de umiditate a solului, mai ales în zonele vestice și nord-vestice ale țării unde deficitul a fost mai accentuat. Culturile de toamnă și-au continuat lent vegetația pînă la sfîrșitul celei de a 2-a decade, cînd au intrat în repaus relativ de iarnă în majoritatea zonelor (se mențin încetinite doar în sud-estul țării).

Regimul hidrotermic din stratul arabil a fost favorabil arăturilor în cea mai mare parte a intervalului analizat.

TIMPUL PROBABIL PENTRU
INTERVALUL 25—30 NOIEMBRI

Vreme în general umedă și închisă, mai ales în prima parte a intervalului. Vor cădea precipitații sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare mai frecvente în zonele din sudul țării. Vîntul va sufla potrivit, cu intensificări trecătoare, predominînd din sectorul estic. Temperaturile în creștere la început, apoi în scădere. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —6° și 4°, iar maximele între 2° și 12°, local mai ridicate. Ceață dimineața și scara.

CONCLUZII ALE CONSĂTĂRII PRIVIND DEZVOLTAREA APICULTURII ÎN UNITĂȚILE SILVICE

Alături de unitățile agricole, cele silvice sînt chemate să contribuie într-o proporție tot mai mare la sporirea producțiilor realizate din apicultură. Pădurea, în complexul ei, constituie o sursă importantă de bază meliferă, arborii forestieri precum și speciile erbacee spontane oferind familiilor de albine, de primăvară devreme și pînă toamna tîrziu, cantități apreciabile de nectar și polen.

Valorificarea rațională a acestor resurse melifere a permis realizarea unor producții ridicate de miere (pe familia de albine, la stupinele inspectoratelor silvice Vaslui — 22,3 kg, Arad — 18,2 kg, Galați — 17,9 kg, Mureș — 17,7 kg, Covasna — 17 kg, Sibiu — 16,5 kg, Iași — 16,4 kg, Prahova — 15,9 kg, Mehedinți — 15,8 kg, Timiș — 15,6 kg, Vâlcea — 14,8 kg, Dolj — 14,3 kg ș.a.) Din păcate, rezultatele practice obținute de mulți apicultori sînt încă departe de aceste condiții deosebit de favorabile pentru dezvoltarea stupăritului. Atît în referatul prezentat consfătuirii cît și în cuvîntul numeroșilor participanți la discuții s-a subliniat că între unele inspectorate silvice, ocoale și chiar stupine s-au înregistrat mari diferențe de producție. Acestea nu pot fi puse în totalitate pe seama condițiilor meteorologice nefavorabile din unii ani, principala cauză constituind-o slaba atenție acordată acestei îndeletniciri, deosebit de rentabilă. Lucrările consfătuirii s-au axat, în continuare, pe analizarea amănunțită a factorilor care au împiedicat realizarea unor producții corespunzătoare, pe stabilirea măsurilor ce se impun în scopul îmbunătățirii activității apicole.

O mare parte din vorbitori au evidențiat, pe bună dreptate, faptul că în multe unități se menține în producție, an de an, un număr destul de ridicat de familii de albine slabe sau foarte slabe, care deși consumă destulă muncă și energie se îmbolnăvesc cu mare ușurință, dînd producții nerentabile (între 4,5 kg și 10 kg de miere pe familia de albine). Iată de ce consfătuirea a recomandat, ca măsuri de stringență actualitate, reținerea pe viitor, în stupine, numai a familiilor puternice și sănătoase, care oferă garanția realizării unor producții corespunzătoare, și aplicarea cu mai multă consecvență a celor mai potrivite metode de creștere și îngrijire a albinelor. Un rol important în această privință îl are asigurarea din vreme a unor bune condiții de iernare tuturor familiilor de albine.

O atenție mai mare se cere acordată întreținerii și păstrării permanente a familiilor de albine în perfectă stare de sănătate. Experiența îndelungată a unor apicultori și tehnicieni cu bune rezultate în producție, printre care **Dima Constantin** — I.S. Buzău, **Enciu Napoleon**, I.S. Vaslui, **Tulbure Petru**, **Duceanu Aurel**, **Iordache Viorel** și **Petre Chiorescu**, de la I.S. Iași și alții au arătat că ajutorarea albinelor cu biostimulatori și aplicarea la timp a întregului complex de lucrări de primăvară care conduc nemijlocit la intrarea la culesul de salcîm a unor familii puternice, au o deosebită însemnătate pentru viitoarele recolte de miere și ceară.

Țara noastră, prin relieful ei variat, oferă o bună bază meliferă. Este ea utilizată din plin? Realizările de pînă acum nu ne îndreptățesc să dăm un răspuns afirmativ în această privință. S-a subliniat la consfătuire că în numeroase județe ale țării, datorită înfloririi succesive a arborilor și plantelor melifere, albinele pot beneficia de o perioadă cît mai îndelungată de cules; în realitate însă, ele nu pot s-o fructifice deplin din cauza anumitor lipsuri organizatorice. Nu se utilizează încă, în măsură su-

Săptămîna trecută s-au desfășurat la Iași, timp de trei zile, lucrările consfătuirii privind analiza situației apiculturii în unitățile silvice și măsurile ce se impun pentru dezvoltarea acestei ramuri de activitate cu mari perspective. La consfătuire au participat lucrători din cadrul Inspectoratelor, ocoalelor silvice și secțiilor apicole, apicultori cu veche experiență, delegați ai A.C.A. din județul gazdă, cadre de specialitate din Departamentul silvicului.

La consfătuire, ing. Traian Ionescu, director în Departamentul silvicului, a prezentat un referat de sinteză privind modul în care au fost îndeplinite sarcinile reieșite din consfătuirea anterioară, ținută la Inspectoratul silvic Dolj, precum și realizările pe 1971, pe marginea căruia au fost purtate discuții. Datorită măsurilor organizatorice corespunzătoare asigurate de gazde, participanții la consfătuire au putut vizita stupine și sediul secției apicole „Scinteia”, unde directorul Inspectoratului silvic Iași, ing. Ion Sivu, a prezentat modul de organizare a activității apicole în județ. Totodată, au fost făcute cîteva demonstrații practice urmărite cu mult interes.

Prezentăm în cele ce urmează principalele concluzii reieșite din dezbaterile acestei manifestări cu accentuat caracter practic și aplicativ.

RESURSELE MELIFERE ALE PĂDURILOR,

VALORIFICATE DIN PLIN!

ficientă, culesul la salcîm; de asemenea, nu sînt folosite de loc sau sînt folosite incomplet alte rezerve melifere: teiul, unele plante de pe finețe, zmeurișul, flora de baltă etc. Se practică, de asemenea, pe scară foarte redusă culesul de mană, care poate produce o miere mult apreciată.

Consfătuirea a reliefat că în calea realizării unor producții ridicate de miere și ceară se ridică încă și alte obstacole; este vorba de nerecoltarea la timp a produselor, organizarea necorespunzătoare a cuibului pentru cules, neunificarea familiilor mijlocii și slabe în preajma culesului.

O deficiență o constituie și neurmărirea de către șefii de fermă, tehnicienii și brigadierii apicoli de la ocoale și inspectorate a costurilor, pe elemente, a consumurilor de biostimulatori, făguri, materiale, în ansamblu, ceea ce duce, în final, la un preț de cost ridicat.

În concluzie, există importante posibilități pentru îmbunătățirea activității în domeniul apiculturii. Așa cum s-a arătat în închiderea consfătuirii, față de perioada anterioară, în anul acesta se constată un progres evident, aproape toate inspectoratele silvice realizîndu-și — din producție proprie — planul

de miere și ceară. La unele stupine s-au realizat peste 20 kg de miere pe fiecare familie de albine, după cum sînt încă destui stupi ale căror producții se mențin cu mult sub această cifră. De aceea, consfătuirea a recomandat unităților să-și îmbunătățească activitatea apicolă, organizînd procesul de producție în concordanță deplină cu condițiile zonei respective. Șablonul, în apicultură, ca de altfel în toate domeniile, nu poate decît să strice. De asemenea, va trebui acordată mai multă atenție aplicării unei tehnologii adecvate și îmbunătățirii acesteia; un accent deosebit va fi pus pe mai buna întreținere a familiilor, pe prevenirea și combaterea bolilor, cu atît mai mult cu cît unitățile Departamentului silvicului au trecut de acum la un stupărit industrial, prevăzîndu-se sporirea considerabilă, în următorii ani, a familiilor de albine; pînă în 1975 acesta va trebui să sporească de 2,5 ori față de 1970. În acest scop este necesar ca inspectoratele silvice cu efective mari să organizeze, fără întîrziere, crescătorii de măci și să folosească, în producție, procedul familiilor ajutătoare.

Ridicarea producțiilor de miere și ceară va depinde și de extinderea în producție a metodelor avansate de creștere și îngrijire a albinelor, în această direcție, s-a ajuns la concluzia că este deosebit de utilă întărirea colaborării cu apicultorii din alte sectoare, îndeosebi cu cei din filialele A.C.A.

Unitățile silvice, toți apicultorii vor trebui să folosească mai bine baza meliferă — atît cea forestieră cît și unele plante agricole anuale — asigurînd albinelor o perioadă de cules cît mai îndelungată. În același timp, se cere extinsă metoda culesului „în pastoral”, avîndu-se însă grijă ca prin organizarea cît mai bună a acțiunii să se reducă cheltuielile de producție, îndeosebi cele de transport. Este necesar ca fiecare inspectorat silvic să ia măsuri de îmbunătățire a propriei sale baze melifere, prin executarea unor culturi de plante producătoare de polen și nectar, în apropierea stupinelor, care să asigure culesuri de întreținere în perioada de primăvară și de toamnă.

Introducerea în măsură tot mai mare a metodelor avansate în apicultură este condiționată de ridicarea pregătirii profesionale a întregului personal ce activează în apicultură. S-a indicat, în concluziile consfătuirii, să fie intensificate acțiunile de selecționare și de calificare a apicultorilor. În acest sens, Departamentul silvicului a organizat, încă din anii trecuți, cursuri de perfecționare pe lângă liceele silvice; în prezent, acestea s-au extins și în cadrul liceului apicol București — primul liceu cu un asemenea profil din țara noastră. La cursurile respective predau specialiști din A.C.A., combinatul apicol și din producție. Sînt, în curs, măsuri de organizare a reciclării cadrelor tehnice apicole.

Se cunoaște că Departamentul silvicului a luat inițiativa ca, pe lângă stupinele proprietatea inspectoratelor, să stimuleze și dezvoltarea albinăritului gospodăriile proprii ale personalului silvic. Cele peste 16 000 de familii de albine, cîte posedă inspectoratele la ora actuală, alcătuiesc o rezervă deloc neglijabilă. Se impune însă ca interesul față de această ramură de mari foloase să fie sădit în rîndul unui număr și mai mare de silvicultori, intensificîndu-se totodată sprijinirea lor cu materiale sau asistență tehnică. În felul acesta stuparii din silviculură vor contribui și ei la ridicarea producției de miere, ceară și alte produse mult solicitate atît pe piața internă cît și la export.

F. NICOLAE

ÎMPĂDURIRI '71

Iată-ne din nou într-o etapă intensă de activitate pentru silvicultori: împăduririle de toamnă. Știrile sosite din numeroase colțuri ale țării vestesc că, în tot mai multe inspectorate silvice, aceste lucrări, deosebit de importante pentru viitorul fondului nostru forestier, se desfășoară cu intensitate crescîndă. Ca și în anii anteriori, silvicultorii pun un mare accent, în actuala campanie, pe ridicarea productivității pădurilor, pe refacerea arboretelor slab productive, un loc important ocupîndu-l lucrurile speciale pentru celuloză.

Deși sîntem la începutul acțiunii, în unele județe au fost obținute rezultate demne de reținut. O mențiune se cuvine inspectoratelor silvice Dolj, Mehedinți, Sibiu, Vrancea și Caraș-Severin, unde pînă la data de 22 noiembrie, anul curent, fusese realizată peste 50% din sarcina de plan pe campania de toamnă. În alte inspectorate silvice însă — Constanța, Ialomița, Olt și altele — se impune o mai temeinică mobilizare a forțelor de lucru, astfel ca ritmul lucrărilor de împăduriri — în prezent destul de lent — să fie intensificat la maximum în zilele următoare.

La ora actuală, aproape în-

treaga cantitate de puleți necesară împăduririlor a fost scoasă din pepiniere și transportată la locul de plantare.

Mulțumitor progresează și făcîndu-le gîndurile. Acum, eforturile silvicultorilor se cer dirijate spre două obiective: asigurarea ritmicității lucrărilor de împăduriri și a calității acestora. Prezența permanentă pe șantier, la locul de plantare, a specialiștilor, a șefilor de ocoale, a brigadierilor și a celui alt personal silvic va putea asigura dirijarea competentă a lucrărilor de împăduriri, respectarea cu strictețe a normelor tehnice.

Paralel cu împăduririle din această toamnă, o atenție deosebită trebuie acordată pregătirii terenului necesar acțiunilor din primăvara următoare. În această privință, un rol deosebit îl are utilizarea la maximum atît a mijloacelor mecanizate, cît și a celor manuale, astfel ca întreaga suprafață planificată să fie gata la vreme.

N.R. Începînd din numărul acesta, la această rubrică vom publica cu regularitate informații despre mersul împăduririlor de toamnă, ținînd la curent pe cititorii noștri cu tot ceea ce este nou în această direcție.

În loc de cronică de vînătoare...

Duminica trecută s-a deschis sezonul de vînătoare la fazani. A fost o zi frumoasă, destul de rece, chiar cu decor de iarnă pe alocuri, așa cum le place vînătorilor. Pe drum, cineva aprecia că anul acesta s-a înmulțit serios numărul de fazani, ceea ce va permite recoltarea multor cocși, pentru a se asigura o proporție corespunzătoare a sezelor în fonduri. La vînătoria noastră au fost trase cam multe focuri, dar au căzut și ceva fazani, bineînțeles cocși. În paranteză fie spus, nici urechișii nu s-au lăsat mai prejos, defilînd prin fața standurilor, parcă în ciuda vînătorilor, care abia duminica viitoare îi vor putea lua la țintă.

Am urmărit cîteva bătăi, făcute atît la pădure, cît și la cîmp,

și am admirat precizia unor vînători — după reacția vînăturii în zbor. Un vînător mai vîrstnic, bun ochitor de altfel, mi-a destămuit „secretul” vînării fazanilor, spunîndu-mi că este un mare amator al păsărilor de pasaj, care-și formează cel mai bun tir. Iată și cîteva semne ale fazanului împușcat: căderea cu capul atîrnat — lovitură mortală; căderea în zbor planat și cu picioarele bălăbănite — lovitură în spate sau în șira spinării; aterizarea piezișă — rănire la o aripă. Sigur că sînt și situații cînd vînatul este atîns tangențial de vreo alică, lăsînd și cîteva pene în urmă, dar asta nu înseamnă că este lovit; în asemenea cazuri, nici ciinele n-are ce face.

La ultima goană, pe un cîmp deschis, am văzut un fazan care

și-a luat zborul direct pe linia vînătorilor, înfruntînd o ploaie de alică și scăpînd pînă la urmă doar despenat, dar cu viață. Tot experimentatul vînător mi-a explicat „norocul” fazanului cu pricina, prin faptul că a zburat la o înălțime mai mare ca de obicei, ceea ce a micșorat forța de penetrație a alicelor în corpul său. Este însă adevărat că, cu cît crește distanța de tragere, cu atît se micșorează ținta și, în același timp, se mărește spațiul din jurul ei unde se împrăștie alicele.

O, dar m-am luat cu vorba și am uitat să vă spun că, de fapt, duminică n-am fost la vînătoare. Asociația Sectorului I, cu care mergeam de regulă la deschiderea sezonului de vînătoare, n-a organizat nici o ieșire, pe motiv că fazanii se află împrăștiați pe tot teritoriul și-s greu de găsit! În plus, s-ar fi speriat și iepurii degeaba! Trebuie să apreciem aici grija deosebită pentru bietele urechișii de a nu-i deranja cu o săptămîna înainte de sorocul lor...

Adresîndu-ne la A.G.V.P.S. am aflat că din asociațiile din Capitală nu se organizează vînători la fazani decît la două, respectiv la cele din sectoarele 3 și 8. Am stabilit să ne deplasăm cu Asociația Sectorului 3, dar — ghinion! — în ultima clipă s-a aminat și aici pentru duminica viitoare, pe motiv că au renunțat vînătorii! Pe cei de la Asociația Sectorului 8 nu i-am mai putut prinde decît luni, cînd am aflat că au făcut o vînătoare la... răpitoare! Nu-i rău nici asta, dimpotrivă! Sperăm ca, în numărul următor, să putem relata o poveste adevărată de vînătoare.

V. NISTOR

După cum se știe, în baza Hotărârii Comitetului Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R., în perioada 20 noiembrie — 30 decembrie se desfășoară adunările și conferințele de dări de seamă și alegeri ale grupelor sindicale, comitetelor de secții și comitetelor sindicatelor din întreprinderi și instituții, eveniment de mare importanță, cu profunde semnificații politice și sociale. Însemnătatea sa rezidă, înainte de toate, în faptul că adunările și conferințele respective sunt primele manifestări de acest fel care au loc după Plenara C.C. al P.C.R. din 10—11 februarie a.c. și Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România care au stabilit cu claritate locul, rolul și atribuțiile superioare ce revin sindicatelor în etapa fărâșirii societății socialiste multilateral dezvoltate.

Despre modul în care a fost pregătită și urmează să se desfășoare această acțiune de amploare, stăm de vorbă cu activiștii sindicali din județul Teleorman.

— Aș vrea să relev încă de la început, ne spune tovarășul Dumitru Tecuceanu, președintele Consiliului județean al sindicatelor, că pregătirea și desfășurarea adunărilor și conferințelor sindicale au loc în climatul de puternică efervescență politică și deosebit entuziasm generate de dezbaterile și aplicarea în viață a programului adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe principiile eticii și echității socialiste și comuniste. Aceasta ne obligă, firește, la asigurarea unui înalt conținut adunărilor și conferințelor sindicale. Spiritul de analiză profundă, de exigență și înaltă răspundere, de principialitate și combativitate revoluționară, va trebui să fie numitorul comun al acestor adunări. De altfel, în acest sens, s-a făcut și instruirea președinților de sindicat din cuprinsul județului. Ne propunem ca sindicatele noastre, în rândul cărora cele din agricultură au o mare pondere, să analizeze în cadrul adunărilor și conferințelor de dări de seamă și alegeri modul în care ele au contribuit la mobilizarea oamenilor muncii pentru îndeplinirea ritmică a planului de stat pe 1971 și a angajamentelor asumate în întrecere, la mai buna organizare și desfășurare a procesului de producție, la ridicarea calificării profesionale și promovarea noului, la soluționarea problemelor de ordin social ale salariaților.

— Pe lângă aspectele care vizează direct producția, intervine în discuție tovarășul Florin Buga, membru în biroul executiv al Consiliului județean, dările de seamă și dezbaterile care vor

avea loc în aceste adunări vor reliefa măsurile ce s-au luat și urmează a se lua în continuare pentru intensificarea activității cultural-educative. Într-o seamă de unități, printre care I.A.S. Roșiori de Vede și Drăgănești-Vlașca, S.M.A. Conțești și altele, în ultima vreme s-au pus la punct mijloacele de agitație vizuală, gazetele de perete și cele satirice, și alte forme menite să contribuie la educarea oamenilor, la ridicarea conștiinței lor. Mai avem însă destule unități agricole unde de-abia de acum înainte urmează să se acționeze

Sindicatul —

in fața unui eveniment de deosebită importanță:

ADUNĂRILE ȘI CONFERINȚELE DE DĂRI DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

De vorbă cu activiștii sindicali din județul Teleorman

ferm în această privință. Or, adunările și conferințele sindicale constituie un prilej dintre cele mai nimerite pentru noi inițiative, pentru noi măsuri.

...Poposim la I.A.S. Drăgănești-Vlașca.

— Ce vor cuprinde dările de seamă pentru adunările de grupă, și conferința sindicală? — repetă oarecum intrigat întrebarea noastră tov. Gheorghe Pena, mecanic la ferma nr. 7 Bujoreni și președintele comitetului sindicatului. Apoi numai acolo unde nu se muncește nu se găsește probleme care să fie puse în dezbateri. Firește, vom vorbi pe larg și despre rezultatele și modul de a muncii ale salariaților de la fermele Văceni, Blejești, Bujoreni și Pescărie, care pe primele zece luni și-au depășit substanțial planul de venituri, dar nu vom trece cu vederea nici neajunsurile și defecțiunile organizatorice de la Tabla, Pădure, Mereni, ferme care au obținut rezultate sub prevederi. De asemenea, nu vor lipsi aspectele care privesc disciplina, corectitudinea salariaților.

Mi-aș mai permite să fac o apreciere. Și anume, asupra modului nou, profund democratic, în care urmează să se facă, desemnarea și alegerea organelor sindicale. Membrii comitetului sindicatului, de pildă, vor fi desemnați și discutați în cadrul grupelor, numele lor urmând să fie afișat cu zece zile înainte de conferință, iar alegerea se va face direct pentru funcția la care candidază. După părerea mea, această prevedere, căreia i se adaugă o alta privind obligativitatea ca cei propuși să aibă o anumită vechime în cadrul întreprinderii, vor contribui la o mai bună orientare în privința celor ce urmează să fie aleși în conducerea sindicatelor.

...La secția Siliștea a S.M.A. Purani stăm de vorbă cu mecanizatorul Ion Bică, organizatorul grupei sindicale.

— Ne vom prezenta în adunarea de dare de seamă și alegeri cu rezultate destul de bune, ne spune dînsul. Planul de venituri pe întregul an este de pe acum aproape realizat. Șase dintre cei douăzeci și șase de mecanizatori și-au depășit deja planul individual. Traian Manea, de exemplu, a realizat până acum venituri în valoare de 106 000 lei, față de 85 000 lei cât avea prevăzut pe întregul an. Avem unele rezultate bune, după cum se poate vedea, și în privința gospodăririi secției. Cu muncă patriotică am amenajat incinta și am instalat gardul din lemn. Mașinile le-am stocat toate „ca la carte”, suspendate pe capre și dale de beton. Alături de bazinul de alimentare existent, am mai instalat alte trei, toate înălțate pe stâlpi de ciment.

De bună seamă, asta nu înseamnă că în adunarea grupei sindicale nu vom avea motive să apelăm și la „bisturiu”. Au fost în cadrul secției și cazuri de indisciplină, lipsă de grijă față de mașini și de calitatea lucrărilor. Ștefan Năciu, Marin Biolan, Florea Ungureanu și Nicolae Năciu, de pildă, au întârziat uneori de la program și n-au executat așa cum se cuvine întreținerea zilnică la mașini și tractoare. Ștefan Căpruciu a venit în stare de ebrietate la secție, iar când mecanicul de întreținere i-a interzis să se urce pe tractor, a vrut să-l lovească cu un fier. Toate neregulile și abaterile de la disciplină și de la normele de conduită, deși la vremea potrivită au fost discutate în grupa sindicală, vor fi din nou înfățișate, pentru a nu se mai repeta pe viitor.

Discuțiile, părerile, aprecierile consemnate dovedesc că adunările și conferințele sindicale pentru dări de seamă și alegeri, vor avea darul să contribuie la îmbunătățirea activității de producție și economice să aducă un plus de eficiență muncii desfășurate de sindicat.

V. POMPILIU

O susținută muncă de educare a oamenilor

În Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu privire la Programul P.C.R. pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste, s-a subliniat cu toată claritatea necesitatea de a se acorda atenția necesară ridicării conștiinței socialiste a oamenilor.

În munca noastră, a organelor judiciare, care își desfășoară activitatea într-un centru înconjurat de zeci și zeci de localități rurale, punem un tot mai viu accent pe înriurirea cooperativilor, a lucrătorilor din I.A.S., S.M.A., și alte unități ale agriculturii, industriei alimentare și silviculturii, spre a sprijini activitatea educativă organizată în scopul respectării legilor țării, a acțiunea cu fermitate pentru a crește tinerii generații în spiritul dragostei față de muncă, pentru combaterea oricăror tentative de a se leza avutul obștesc. În deplasările pe care le fac în teren membrii grupei din Oltenița a Asociației juriștilor se străduiesc să prezinte conferințe, dizertații, răspunsuri la întrebările ce se pun, de către locuitorii satelor, să explice în mod constructiv diferitele cazuri judecate la fața locului, în așa fel încât să evidențieze tocmai faptul că drumul cel drept, ascendent, în viață și în societate, este drumul muncii — și că, dimpotrivă, toate abuzurile, toate încercările de a nu se respecta munca și avutul obștesc sînt sortite, până la urmă, eșecurilor rușinoase, soldate cu hotărâri penale ce nu pot aduce inculpaților decît dezonoare și amărăciuni.

Muncitorul Vasile Nicolae, de la ferma de taurine Oltenița, a I.A.S. Ulmeni, de pildă, sustrage un sac cu lapte praf și îl îngroapă într-un șanț, dar e prins de organele de miliție, pe cînd îl transporta acasă; alți cetățeni, Aurel Vișan, Nicolae Berdan, Alexandru Mitan, Nicolae Năprui, Ion Paraschiv, Constantin Boboccea și Tudor Badea, fac chef și apoi organizează sustragerea a 12 saci cu furaje combinate și 30 de snopi de cocieni de la aceeași unitate. (de remarcat că hala de unde s-au sustras sacii, nu numai că nu era păzită, dar n-avea nici măcar incuierii); tractoristul Ion Hacıaduran, de la S.M.A. Călugăreni, ia un tractor și o remorcă de la secția unde lucra, se duce la pădurea Comana, încarcă lemne, apoi pleacă în comuna unde locuia, la Gostinari, ca să le... descaree; doi cooperatori, Vasile Constantin și Spirache Dumitru, din comuna Plătărești, se duc la bazinul piscicol al A.G.V.P.S. București, de la balta Tătaru, amenajat pentru creșterea crapului de selecție, și prind noaptea peste cu două virși, dar sînt prinși de către paznic asupra faptului; alți doi infractori, Nicolae Buga și Ion Buga, sustrag o importantă cantitate de porumb de la ferma Vasilași a I.A.S. Buciumeni (unul dintre ei, Nicolae Buga mai fusese condamnat pentru o altă infracțiune); Ion Vlaicu și Ștefan Curcă de la I.A.S. Minăstirea, care lucrau la încărcarea unor vagoane, scot pe furiș floarea-soarelui și grîu, și-l dosesc...

S-ar putea spune că în toate aceste cazuri avem de-a face cu delictul de sustragere. Judecata a ținut seama de fiecare împrejurare în parte și a aplicat pedepse diferite.

Ștefan MATEESCU
vicepreședinte
al Judecătoriei
din orașul Oltenița,
județul Ilfov

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Neatenție sau necunoaștere?

Ne aflăm într-o perioadă cînd forța mecanică din agricultură este încă intens solicitată. Se efectuează arături de toamnă, se execută diverse transporturi. O analiză recentă privind producerea accidentelor de muncă în 1971, în sectorul agricol, scoate în evidență că cele mai multe dintre acestea, soldate cu pierderi de vieți omenești ori cu incapacitate de muncă, au survenit tocmai în acest compartiment al activității din agricultură — cel mecanic.

Cît privește cauzele care duc la asemenea accidente, ele sînt în general aceleași: manevrarea necorespunzătoare a tractoarelor pe pante, executarea incorectă a întoarcerilor la capătul fardalelor, excesul de viteză și nerespectarea itinerariilor de deplasare stabilite. Iar ca o „cauză a cauzelor”, trebuie să menționăm neapărat lipsa unei temeinice instruirii a mecanizatorilor în privința respectării normelor de protecție a muncii, ca și a unui control sistematic din partea șefilor formațiilor de lucru și a conducătorilor de unități.

Așa s-au petrecut lucrurile, de pildă, la S.M.A. Agriș, județul Sălaj. Avînd de efectuat lucrări pe un teren în pantă, mecanicul agricol Gheorghe Pop, în loc să efectueze întoarcerea la capătul fardalei din trei manevre, așa cum prevăd normele de protecție a muncii, el a acționat asupra tractorului ca și cum ar fi lucrat pe un teren plan. Într-o asemenea situație, vehiculul s-a răsturnat, accidentîndu-l mortal pe minutorul său.

Firește, accidentul ar fi putut fi evitat dacă mecanicul agricol ar fi fost instruit așa cum se cuvenea, dacă ar fi participat la unele demonstrații practice pe această temă. Or, șeful secției nu numai că nu a organizat astfel de demonstrații și instructaje, dar nici nu a controlat măcar dacă locul unde s-a produs accidentul, periculos din punct de vedere al reliefului terenului, a fost sau nu marcat, conform regulilor obligatorii de protecție a muncii.

Și mai gravă ni se pare vina șefului formațiunii de muncă în cazul accidentului căruia i-a căzut victimă mecanicul agricol Simion Pascali de la S.M.A. Tulcea. Șeful secției respective a dispus ca mecanizatorul amintit să folosească la transport un tractor L-400 lipsit de instalație de frinare, agregat cu remorca. Dacă mai adăugăm și amănuntul că tractoristul a mers pe un drum în pantă — interzis, de altfel, circulației — se înțelege că deznodămîntul nu putea fi altul decît răsturnarea tractorului. Iată, deci, o situație în care șeful secției de mecanizare, în loc să vegheze la respectarea regulilor stabilite, dă dispoziții a căror aplicare se soldează cu accidente grave!

Asemenea accidente, cauzate de nerespectarea unor elementare reguli de protecție a muncii au avut loc în ultima vreme și la S.M.A. Drăgășeni, județul Galați, Ianca, județul Brăila, Opțiș, județul Olt, Moldova Nouă, județul Caraș-Severin, I.A.S. Buziaș, județul Timiș, Miercurea Ciuc, județul Harghita și în alte unități din agricultură. Tocmai de aceea, este necesar ca șefii de secții, de sectoare, de ferme și ateliere etc. să asigure instruirea temeinică a angajaților din subordine, de a căror viață și sănătate răspund direct. Ei trebuie să organizeze cu atenție locurile de muncă, să supravegheze permanent desfășurarea procesului de producție și să ia măsurile ce se cuvin pentru prevenirea oricărui accident.

La rîndul lor, conducătorii de unități și organele sindicale au datoria să controleze în mod stăruitor modul în care sînt însușite și respectate normele legale de protecție a muncii.

P. VĂRAȘTEANU

CURSURILE DE IARNĂ PENTRU INSTRUIREA ȘI PERFECTIONAREA PROFESIONALĂ

(Urmare din pag. 1-a)

Conform specificului lucrărilor agricole, cursurile vor fi organizate pe formații de lucru: pentru cei care lucrează în producția vegetală — pe ramuri de producție (cultura cerealelor și plantelor tehnice, legumicultură, pomicultură, viticultură) pentru cei care lucrează în zootehnie — pe specii și categorii de animale (tineret taurin, vaci cu lapte, creșterea porcinelor, ovinelor, păsărilor). În situații specifice se vor putea organiza cursuri speciale, cum ar fi, de exemplu, pentru culturi în sere, pentru producerea de răsaduri, culturi irigate etc. În unitățile unde sînt mecanizatori care lucrează în echipe mixte cu membrii cooperatori (zootehnie, legumicultură, culturi de cîmp etc) este necesar să se organizeze cercuri mixte de cursanți.

În cadrul acestor cursuri vor fi programate expuneri și dezbateri însoțite de demonstrații și aplicații practice, cu privire la executarea lucrărilor agricole, folosirea îngrășămintelor, modul de utilizare a mașinilor și instalațiilor, a mijloacelor pentru combaterea bolilor și dăunătorilor, îngrijirea animalelor etc.

În planul cursurilor trebuie să fie prevăzute, în mod diferențiat, conform specificului unității sau sectorului respectiv, dezbateri pe probleme referitoare la organizarea, normarea și retribuirea muncii, aplicarea acordului global, analiza eficienței economice, întărirea disciplinei în muncă, păstrarea și dezvoltarea avutului obștesc și respectarea prevederilor statutare.

Lețiile se vor preda de 3—4 ori pe săptămîna, într-o perioadă de 3—4 săptămîni, pînă la 1 martie, astfel încît să poată fi dezbătute 12—15 teme, strîns legate de specificul unității, de măsurile organizatorice și tehnice ce trebuie luate în vederea realizării și depășirii sarcinilor de producție pe 1972.

În scopul asigurării eficienței cursurilor, lectorii au obligația să adapteze temele și conținutul lecțiilor la condițiile concrete economice și de producție ale unităților respective, să folosească exemple izvorite din experiența de producție proprie, cit și a unităților fruntașe. Demonstrațiile practice trebuie executate în cîmp, în sere, în fermele zootehnice, pe loturi demonstrative, în laboratoarele agricole, în ateliere etc.

Inginerii și medicii veterinari care răspund de sectoarele unde se organizează cursurile au datoria să conducă lecțiile, să se pregătească temeinic în vederea expunerilor pe care le prezintă și să asigure un bogat și variat material instructiv. În cazul în care specialiștii din unități nu pot acoperi toate cercurile ce se organizează, sarcina de lector va fi încredințată, de către direcțiile generale județene, unor cadre de specialitate, cadre didactice din învățămîntul agricol superior, din stațiunile experimentale, licee agricole sau alte unități.

Cursurile pentru mecanizatori trebuie organizate diferențiat, în funcție de nivelul de calificare al cursanților, urmîndu-se să se asigure cunoașterea de către aceștia a celor mai actuale probleme privind utilizarea tractoarelor și mașinilor agricole, precum și regulile agrozotehnice moderne, pe care au datoria să le aplice la lucrările pe care le execută.

Ciclurile de lecții vor trebui să se încheie cu o discuție de verificare a cunoștințelor teoretice ale fiecărui cursant și o examinare practică, spre a se constata în ce mod sînt însușite operațiile pe care cursantul respectiv va trebui să le îndeplinească în producție.

Experiența anilor trecuți a demonstrat cu prisosință că una dintre principalele condiții pentru reușita cursurilor respective o constituie asigurarea sîlilor celor mai adecvate tinerii lecțiilor, a încălzitului și iluminatului, procurarea din vreme a materialelor didactice, rechizitelor etc.

Pentru lecțiile prevăzute, lectorii au obligația să se îngrijească de punerea în valoare a materialelor asigurate de M.A.I.A.S.A., Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și organelor agricole județene. E vorba, în primul rînd, de broșurile, informările, pliantele, foile volante publicate. De asemenea, trebuie să fie folosite pe scară largă filmele documentare, diafilmele și dispozitivele pe teme agricole, legate de conținutul lecțiilor ce se predau. În acest scop, a fost alcătuit un tablou al filmelor și diafilmelor realizate în ultimii ani, care abordează numeroase probleme ridicate de tehnica nouă de lucru la culturile de cîmp, în legumicultură, pomicultură, viticultură, zootehnie, îmbunătățiri funciare etc.

În vederea utilizării filmelor documentare, este recomandabil ca unitățile agricole să încheie din vreme convenții cu întreprinderile cinematografice județene și, în baza unor grafice întocmite în comun, peliculele respective să fie prezentate cursanților.

În sprijinul cursurilor de instruire și perfecționare a lucrătorilor din agricultură, M.A.I.A.S.A. și U.N.C.A.P., în colaborare cu Televiziunea română vor organiza, ca și anul trecut, o serie de cicluri succesive de lecții pe profile.

Vizionarea lecțiilor televizate va trebui să fie organizată sub îndrumarea directă a specialiștilor care conduc cercurile de învățămînt, fie la sediul unităților agricole, fie la căminele culturale, cluburi, ferme etc. În fiecare săptămîna, revista „Agricultura” va publica grupul de lecții prezentate la televiziune.

O deosebită grijă trebuie să acorde lectorii îmbinării cunoștințelor profesionale cu cele politico-ideologice și cultural-educative, dezbătînd problemele grijii ce trebuie avută pentru întreaga avuție obștescă — animale, utilaje, îngrășăminte, semințe etc — pentru respectarea disciplinei muncii, a legilor țării etc.

Pentru ca în această importantă acțiune — de care depinde în foarte mare măsură ridicarea nivelului de cunoștințe al muncitorilor de pe ogoare — să se obțină rezultatele scontate, este necesar ca direcțiile generale agricole județene și uniunile cooperative agricole să organizeze temeinic munca de îndrumare și control a activității cercurilor de învățămînt. Experiența a arătat că întotdeauna cînd programul de lecții a fost respectat, cînd expunerile au fost bine pregătite, cînd s-a asigurat un interesant material intuitiv, cînd discuțiile recapitulative au fost antrenante și s-au inițiat utile demonstrații practice, cursanții și-au însușit cunoștințele utile, rezultatele obținute de ei în producție au fost bune și foarte bune.

Specialiștii care conduc lecțiile nu trebuie să uite nici un moment să canalizeze discuțiile la lecții în strînsă legătură cu problemele ce se ivesc în campaniile agricole, să folosească din plin broșurile și lucrările editate, ce abordează cele mai noi cereri ale științei și practicii agricole, cu un cuvînt, să dovedească interes și pasiune pentru munca de perfecționare profesională a celor care muncesc pentru producții cît mai ridicate.

P O S T A R E D A C T I E I

Dinu STAN — satul Drogu, comuna Galbenu, județul Brăila:

Loturile în folosință se acordă în conformitate cu prevederile statutare și cu hotărîrea adoptată de adunarea generală a cooperativei, în funcție de participarea la muncă a fiecărui membru cooperativ.

Atît plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție din decembrie 1969, cit și Legea nr. 4/1970, stabilesc cît loturi în folosință se acordă membrilor cooperatori care lucrează în cooperativă și îndeplinesc numărul de norme stabilite de adunarea generală.

Eva LAPADUȘ, comuna Sinmartin, județul Arad:

Instrucțiunile privind plata muncii în cooperativele agricole prevăd pentru funcția de contabil următoarea retribuire:

— pînă la 75% din retribuirea președintelui pentru cadre care au studii medii sau școli tehnice de specialitate și o vechime de peste 2 ani;

— pînă la 70% pentru cei care au pregătirea de mai sus, dar nu au vechimea minimă de 2 ani în munca de specialitate.

Nivelul retribuției în cadrul acestor plafoane maxime se stabilește de conducerea unității, ținînd seama de pregătirea contabilului, sarcinile încredințate și modul cum și le duce la îndeplinire.

Responsabilul cu valorificarea și aprovizionarea tehnico-materială se retribuește ca și în cazul contabililor.

Funcțiile de casier, magaziner, secretar-dactilograf se retribuește cu o normă convențională pe zi, de 10 ore, pentru zilele efectiv lucrate.

Contabilii, magazinerii, casierii și responsabilii cu valorificarea producției și aprovizionarea tehnico-materială pot primi, la sfîrșitul anului, premii în bani, în funcție de felul cum și-au îndeplinit sarcinile.

Persoanele care primesc premiile se stabilesc de către consiliul de conducere, iar mărimea premiului poate fi de cel mult 15% din valoarea retribuției.

Premiile se pot acorda numai din depășirea producției nete planificate pe total unitate.

Un grup de ingineri agronomi din județul Alba:

La colocoliu de admitere la doctorat se pot prezenta absolvenții instituțiilor de învățămînt superior care posedă diplomă de examen de stat, sau o diplomă echivalentă în specialitatea la care s-au înscris, sau într-o specialitate înrudită din aceeași ramură de știință.

Așa cum rezultă din scrisoare, dumneavoastră posedați diplome de ingineri agronomi și în consecință vă puteți prezenta pentru admitere într-o specialitate din domeniul agronomiei, la unul din institutele agronomice din București, Cluj, Iași și Timișoara.

Data admiterii se va comunica, de către Ministerul Învățămîntului, în presă și unităților la care este organizat doctoratul.

Vă recomandăm să vă adresați unuia din institutele agronomice menționate mai sus, pentru a primi informații detaliate privind specialitățile la care este organizat doctoratul, disciplinele de examen și actele necesare pentru înscriere, în vederea admiterii la doctorat.

Ion C. BANBUC, satul Căbești, comuna Podul Turcului, județul Bacău:

Potrivit reglementărilor adoptate cu privire la retribuirea muncii în cooperativele agricole, membrii cooperatori și angajații plătiți din fondurile C.A.P. pot primi, în cursul anului, pînă la 80 la sută din drepturile convenite pentru munca prestată, urmînd ca la sfîrșitul anului să se plătească diferența, în funcție de realizarea planului.

Această măsură este specifică cooperativei agricole de producție și se aplică tuturor celor retribuiți din fondurile acestor unități, indiferent de forma de retribuire și de sectorul în care lucrează.

Ioan BORZ, Centrul de protecția plantelor Șimleu, județul Sălaj:

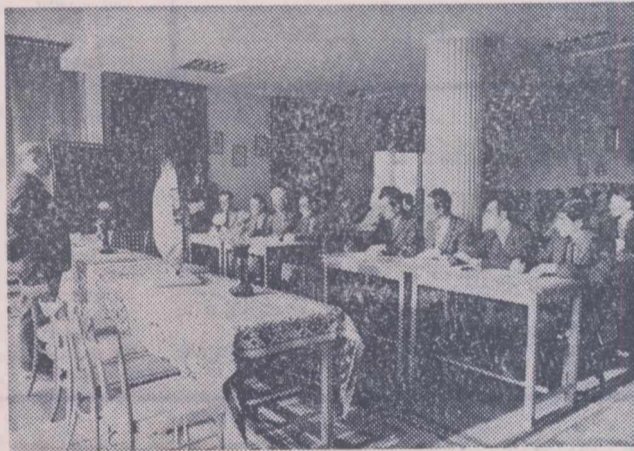
Încadrarea în funcția de șef de centru pentru protecția plantelor a unor cadre tehnice cu pregătire medie se poate face numai excepțional, cu aprobare de la caz la caz, dată de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Salariul pentru aceste cadre va fi cu două clase mai mic decît cel stabilit pentru șefi de centre, ingineri.

În cazul relatat, numirea ca șef de centru cu mărirea salariului nu se poate face deoarece la centrele de protecția plantelor nu există funcția de șef de centru cu studii medii, ci numai funcția de șef de centru — inginer.

Din cele relatate de dumneavoastră rezultă că vi s-a menținut salariul de tehnician, dar vi s-a aplicat o reducere de 15 la sută în loc de 10 la sută. Aceasta este o greșală a unității respective, deoarece reducerea nu se poate aplica decît o dată cu încadrarea legală în funcția de șef de centru, cu salariul corespunzător acestei funcții.

Cursuri de perfecționare a cunoștințelor profesionale la Casa Agronomului din Craiova

Recenzie

DETERMINAREA ȘI ANALIZA EFICIENȚEI ECONOMICE A INVESTIȚIILOR ÎN AGRICULTURĂ

vind investițiile, se analizează criteriile și indicatorii de eficiență economică, surprinzînd și implicațiile activității de investiții asupra proceselor de producție și relațiilor univoce și reciproce de condiționare și interconținere între ramurile și sectoarele de activitate din cadrul întreprinderii agricole.

În prima parte a lucrării se pun în evidență indicatorii de eficiență economică a producției în interdependența lor cu cei ai investițiilor. În continuare,

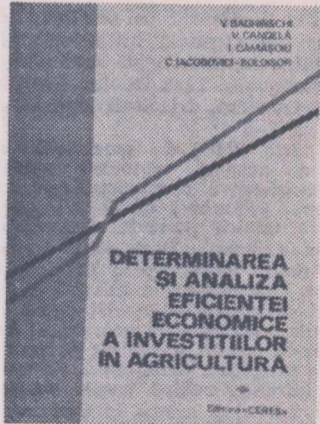
autorii analizează corelația dintre momentul în care se realizează sporul total de venit și aplicarea diferitelor variante de investiții, care pot grăbi recuperarea integrală a valorii investiției. În acest fel, se evidențiază importanța economică a amortismentului, punîndu-se un accent deosebit pe analiza coeficientului de actualizare și pe necesitatea alegerii variantei optime.

Pentru înlesnirea înțelegerii modului de determinare a valorilor de func-

ționare a investițiilor și a calculului venitului anual au fost întocmite, în ultima parte a lucrării, tabele cuprinzînd valoarea parametrilor factorilor și modul lor de determinare. Cu ajutorul formulelor matematice se poate calcula astfel durata optimă de funcționare a obiectivelor de investiții, și se determină coeficientul de eficiență cînd se cunoaște venitul anual și valoarea investiției.

Lucrarea „Determinarea și analiza eficienței economice a investițiilor în agricultură” tratînd probleme deosebit de actuale pentru economia agrară a țării noastre, constituie un sprijin remarcabil oferit specialiștilor care se ocupă ori studiază economia investițiilor din agricultură.

Constantin CROITORU
cercetător științific
la I.C.E.A.O.I.A.S.

Recent, în editura „Ceres” a apărut lucrarea „Determinarea și analiza eficienței economice a investițiilor în agricultură”, semnată de cercetătorii V. Baghinschi, V. Candelă, I. Cămășoiu și C. Iacobovici-Boldișor.

Pornind de la cunoașterea aspectelor teoretice ale procesului decizional pri-

CALEIDOSCOP

MAGAZIN SPORTIV

Cind echipele noastre de fotbal se numeau Colentina, Colțea Roma, Venus... (II)

— Prin anul 1911 — ne spune antrenorul Braun Bogdan Coloman — numărul echipelor de fotbal din țara noastră era extrem de mic, la unele cupe organizate (Cupa Herzog, Cupa Bellio) participând doar... trei formații cunoscute: Olimpia, United și Colentina. Se juca mai mult primăvara și toamna.

În 1912 s-a organizat pentru prima dată un campionat interșcolar, la care au participat echipele liceelor Matei Basarab, Mihai Viteazul, Sf. Sava și Gh. Lazăr. În finala disputată între echipele Matei Basarab și Mihai Viteazul, cind ultima era condusă la pauză cu 3-0, aceasta a... părăsit terenul!

Incet, incet, jocul de fotbal a început să fie răspândit și în orașe mici, iar în decembrie 1912 — odată cu înființarea F.S.S.R. — se organizează și „Comisiunea de fotbal asociație” la care s-a afiliat și „Asociațiunea cluburilor de fotbal”, înființată în 1909. După acest an, sportul respectiv s-a răspândit cu repeziune, dar „comisia de fotbal” din F.S.S.R. nu dovedea interes pentru propaganda jocului, fiind alcătuită mai mult din străini care urmăreau îndeosebi organizarea de competiții cu echipe deja existente, ori racolarea de jucători, pentru aceste echipe.

Prima echipă formată exclusiv din tineri români a fost alcătuită în 1913 sub denumirea de „Cercul athletic bucureștean”. Din ea făcea parte ca mijloc și viitorul artist al poporului, George Vraca. Jocul era plin de brutalitate, uneori transformându-se în... încăierări.

În aceeași perioadă, începe să fie răspândit și rugbyul, și cum jucătorii practicau ambele sporturi, ei participau în aceeași zi la cite două meciuri: unul de fotbal și unul de rugby! E lesne de înțeles randamentul pe care-l puteau da acești jucători!

Tot în 1913 a fost creat, pentru prima dată, un regulament de fotbal și un corp de arbitri oficiali.

Pentru iniția dată în 1914, o selecționată a cluburilor bucureștene și ploieștene a făcut o deplasare la Constantinopol.

Apăreau în această vreme multe echipe care se desființau la fel de repede.

În 1915, la Craiova erau patru cluburi de fotbal: Excelsior plus Oltenia, Adler, Tinerimea și Gloria, iar la Ploiești activa echipa Prahova. Iau ființă formații diferite la Iași,Constanța, Brăila, Cimpulung, Rimnicu Vilcea, Botoșani.

În Capitală erau 8 echipe bine consolidate: Colentina, Bukarest, Roma, Colțea, Victoria, Tricolor, Gloria și Venus, din care 4 afiliate la F.S.S.R. Dominau însă echipele formate din jucători străini, cu grupuri închise, care promovau cu greu jucătorii autohtoni...

AI. IANCU

Reprezentativa României s-a calificat pentru sferturile de finală ale Cupei Europei

Ieri s-a desfășurat pe stadionul „23 August” din Capitală întâlnirea decisivă dintre reprezentativa de fotbal a țării noastre și a Țării Galilor. Prestind un joc excelent, tricolorii noștri au învins cu 2-0.

Cei peste 50 000 de spectatori au aplaudat această victorie obținută printr-o ofensivă permanentă, cu numeroase schimbări de locuri, cu o orientare tactică potrivită împrejurărilor, în apărare. Deși s-au înscris numai două goluri, prin Lupescu și Lucescu, reprezentativa noastră a beneficiat de alte 5-6 ocazii clare.

Trebuie spus că și în acest meci decisiv, 11-le român a întâlnit o formație bine pregătită, ambițioasă, de multe ori întreaga echipă oaspe venind în atac, numai și numai în dorința de a marca cel puțin o dată.

Apărarea noastră a fost însă fermă, la datorie, ieșind la rindu-i în sprijinul liniei noastre ofensive, în care s-au remarcat din nou Dobrin și Iordănescu. Prin victoria obținută, reprezentativa României s-a calificat pentru sferturile de finală ale Cupei Europei.

Bucuria iubitorilor de fotbal din țara noastră, a fost completată ieri prin victoria cu 3-0 a echipei U.T.A., care a dispus de Vittoria Setubal, clasată pe locul al 3-lea în campionatul Portugaliei.

FLORI DIN ROMÂNIA

România este o țară a florilor, spre desfătarea noastră a tuturor și a oaspeților de peste hotare

Între florile cultivate în țara noastră, în cimp și în seră, trandafirul ocupă primul lor, datorită calităților sale deosebite. Aceasta explică prezența unui număr atât de mare de specii și soiuri: peste 20 000.

Ca și trandafirul, garoafele sunt flori valoroase pentru tăiat. Ele au însă avantajul că înfloresc în tot timpul anului. La aceasta se adaugă și faptul că se păstrează bine timp îndelungat, ca flori tăiate.

Garoafele de seră se cultivă relativ ușor. Cultura lor cere o temperatură nu prea ridicată — cca. 10°C — ceea ce face să se economisească com-

bustibil și, indirect, să se reducă valoarea cheltuielilor la m².

Altă cultură, apreciată atât pentru consumul intern cit și pentru export, este freezia. Înfloresce în timpul iernii. Florile, în formă de pilnie, sînt divers colorate și au miros plăcut. Se înmulțesc prin bulbi și semințe. Pentru a avea flori tot timpul, se seamănă în serii, la fiecare 15-20 zile. La înmulțirea prin semințe, florile apar mai devreme decît la cele prin bulbi.

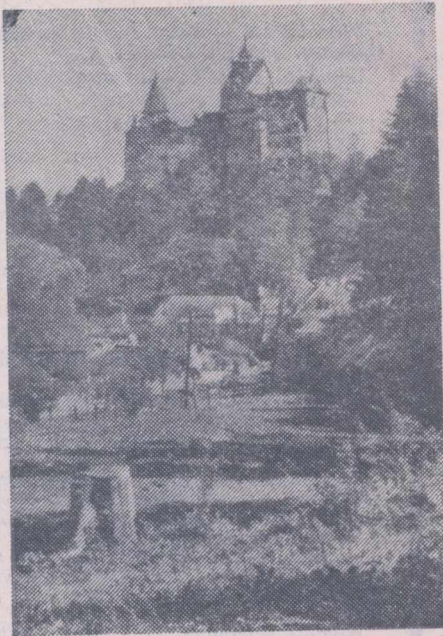
Gladiolele, care formează o cultură răspîndită în diferite zone geografice, sînt foarte apreciate pe plan mondial. Numărul soiurilor de gladiole este în continuă creștere, apreciate fiind după precocitatea la înflorire, mărimea și culoarea florilor, înălțimea tijeii florale, numărul de flori deschise

simultan, durata de păstrare a florilor în apă etc. Cultura lor este, relativ, ușoară, excepție făcînd cea forțată, care cere mai multă pricepere și atenție.

O altă floare, destul de apreciată și în țara noastră, este crizantema. Ea este originară din orientul îndepărtat: Japonia, China, Coreea, unde cultura ei, avântată de toamne lungi și zile însoțite, este foarte veche. Japonezii iubesc crizantema și o consideră floarea lor națională, iar crizantema cu 16 petale este emblema țării.

Crizantemele sînt plante de zi scurtă și, de aceea, cer multă lumină. De asemenea, le este necesar aerul proaspăt. Totuși, folosind diferite procedee se pot obține flori în tot timpul anului (lumină artificială în seră iar în cîmp umbră cu polietilenă neagră).

Dr. ing. M. PREDA

Pe drumurile patriei

BRANUL, LA 600 DE ANI

Pornind din Brașov, drumul care leagă acest oraș de bătrînul Cimpulung-Muscel întinde peisaje de o rară frumusețe. În dreapta sosești cu șerpuiți line, se află pămîntul mînos al Țării Birsei, iar în stînga, dealurile ce mărginesc Poiana Brașov, deasupra căreia se desprinde silueta zveltă a Postăvarului. După ce rămîn în urmă localitățile Cristian, Rîșnov, Moeciu de sus, platoul începe să fie din ce în ce mai îngust și, treptat, intri în culoarul Rucăr-Bran. Aici, la capătul de nord al culoarului, cu aproape 600 de ani în urmă, a fost construită cetatea Bran. La 19 noiembrie 1377, brașovenilor li s-a acordat dreptul de a ridica la Bran, așa cum consemnează documentele vremii, „cu propriile lor osteneți și cheltuieli, o cetate de piatră, după ce pădurea va fi tăiată acolo în lung și în lat”. Ce a urmat după ridicarea ei? Un document emis la Sibiu în anul 1412 vorbește despre faptul că vama de la Brașov s-a mutat la Bran.

Toate aceste modificări de posesiune au influențat viața și economia cetății, pictura, sculptura, care formează zestrea ei artistică. Aici găsim sculpturi în piatră sau lemn în stil gotic (sec. XV), mobilierul în stilul Renașterii, cum este cel din sala mare a castelului, sau cel în stil baroc, care ornează al III-lea etaj etc.

Vizitatorul de azi al cetății ia mai întii contact cu o amenajare etnografică inedită. Un muzeu al satului transilvănean se află la poalele Măgurei, pe care este ridicat castelul. De aici, într-un cadru natural pitoresc, drumul suie lin lăsînd în urmă zidul exterior al cetății, reconstruit în parte în 1758, o dată cu clădirile oficiului vamal.

S. CONSTANTIN

Un fotograf pasionat...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Pe scurt despre trupul omenesc

În 70 de ani, omul consumă aproape 100 tone de alimente, adică de aproape 1 250 de ori propria sa greutate, socotită a fi în medie de 80 kg.

În 24 de ore, un om aspiră și expiră

13 000 litri de aer. În medie, un om face 20 000 de pași pe zi sau 7 000 000 pe an. În 70 de ani el calcă de aproximativ 500 000 000 de ori. Dacă acest lucru ar fi posibil, jumătatea de miliard de pași l-ar duce pînă în Lună.

Din 70 de ani de viață, omul doarme 23 de ani, vorbește 13 ani și mîncă 6 ani.

Pielea omului are capacitatea de a distruge microbi. Din 30 000 000 de microbi care ajung pe pielea omului, după o oră nu mai rămîn decît 720 000, iar după încă o oră — maximum 7 000.

Zonele cele mai sensibile la frig sînt virful nasului, extremitățile degetelor de la picioare și de la mîini, ca și salele. Aceste zone dispun de un mare număr de „puncte reci”, cu alte cuvinte puncte nervoase sensibile la temperaturi scăzute. În total, pe ansamblul corpului omenesc, numărul lor atinge 250 000. În schimb, numărul „punctelor calde” este de ordinul a 30 000.

Pielea omului dispune și de puncte sensibile la durere. Ele sînt în număr de 2-4 milioane, prin urmare 100-200 pe centimetrul pătrat. Durerea — afirmau vechii greci — este santinela sănătății, deoarece ea semnalează că organismul se află în primejdie. Fără durere, omul ar fi lipsit de apărare și ar pieri.

Cea mai înaltă temperatură pe care o poate suporta corpul omenesc este de +44° sau +45°C, iar temperatura cea mai scăzută este de -27° pînă la -25°C. Se pare însă că într-o atmosferă uscată omul poate suporta o încălzire progresivă care ar atinge pentru scurt timp 150° pînă la 160°C.

Firul de păr omenesc este, după cit se pare, mult mai rezistent decît s-ar crede. El rezistă mai bine la un mare efort de ruptură (40 kg/mmp) decît un fir de plumb (2 kg/mmp) de aluminiu (25 kg/mmp) sau de platin (30 kg/mmp).

Pentru a distinge culorile, ochiul omului are nevoie de un... antrenament. Un nou născut vede lumea în alb și negru. Numai după șase sau șapte luni de viață începe să deosebească culorile. Un adult cu vederea normală poate distinge 10 000 de nuanțe de culori.

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE

CIT POT DEVORA ȘOBOLANII ?

Pentru a afla cu precizie ce pagube pot pricinui șobolanii, la unul din magazinele universale din S.U.A. s-a făcut o experiență sui generis. Șobolanilor li s-a acordat întreaga libertate de acțiune. În decurs de două luni ei au distrus sau au deteriorat 1 300 de saci cu sare, 1 742 de saci cu cafea, 14 tone de făină și cam 200 tone de zahăr.

ZEBROIDELE

În 1963 la ciroul „Berolina” (R.D.G.) cu titlu de experiență s-au făcut încercări între măgar și zebra. S-a obținut un minz-zebroid foarte frumos colorat. Culoarea lui principală era maro-roșcat și nu gri ca la măgarii-tați. Mînzul s-a născut la clinica veterinară a grădinii zoologice din Berlin, dar curînd a murit. În anii următori, zebra a mai făcut trei zebroi-

de dintre care numai unul a murit, iar ceilalți doi — un minz de patru ani și o iapă de trei ani sînt în viață și sînt sănătoși.

Zebroidele sînt animale ce nu prea se lasă dresate. Însă cunoscutul dresor Hermann Ullmann nu pierde speranța să învingă încăpățînarea lor.

CURIOZITATE PASAREASCA

Majoritatea păsărilor se disting printr-o curiozitate exagerată. Înainte de citeva decenii, într-un mic orașel din Bavaria un gisean atrăgea atenția tuturor locuitorilor prin aceea că de fiecare dată cînd paznicul orașului suna din corn și apoi citea în piață vreo ordonanță a autorităților locale, el asculta atent cele citite stînd lingă paznic și apoi însoțindu-l peste tot acolo unde el continua să citească ordonanța. Din cauza curiozității exagerate, păsările uită uneori să

mai fie prudente. Acest lucru îl cunosc vînătorii. E suficient să stai pe un dimb sau movilă țînd în mînă o bastiță albă pentru a atrage păsările de baltă și de mare. Curiozitatea de multe ori cauzează moartea rîndunelor care zboară prea aproape de geamurile farurilor și a păsărilor călătoare, atrase de lumina orbitoare a farurilor marine.

DE UNDE VINE GUSTUL CĂRNII DE GĂINA ?

Cercetători de la universitatea din Visconsin (S.U.A.) au stabilit că, carnea de găină obținută la crescătorile avicole, unde păsările sînt hrănite cit se poate de steril, nu are nici un gust. Gustul cărnii depinde de bacteriile care sînt în număr mare la găinile din cotețele obișnuite. Se pare că tocmai aceste bacterii sintetizează substanțele care dau un gust atât de bun cărnii de găină.

RECIPROCAT

Turistii care sosesc în parcul național congolez Rwanda se duc la riu să privească hipopotamii. Vizitatorii umbli ziuă și fotografiază animalele. Noaptea, însă hipopotamii pornesc spre hotel și urmăresc cu atenție ceea ce se petrece înăuntru, uitîndu-se prin ferestrele luminate. Afița, doar, că nu au apărare de fotografiat...

ZBOARĂ RAȚELE

Rațele zboară cu o viteză de 96 km pe oră. Rîndunelele — cu o viteză de 100-150 km pe oră. O atare viteză le permite să treacă, într-un zbor fără escală în 10-12 ore, Sahara. Cea mai mare parte a vieții, aceste păsări și-o petrec zburînd. În zbor ele își găsesc hrana. Înălțîndu-se în spirală o dată cu curenții de aer ascendenți ele se odihnesc.

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 28 XI — 4 XII

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00. **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00 programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: duminică: programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00 programul II: 7.00; programul III: 22.00; luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE
DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

TEATRU LA MICROFON
DUMINICĂ: programul II: 19.15 — Teatru scurt: ● Răzbușarea lui Voltaire ● Despre minie ● Napoleon și Sf. Elena, comedii într-un act de George Călinescu.

LUNI: programul I: 20.30 — „Groapa cu furnici” de Titel Costantinescu.

MARȚI: programul III: 20.30 — „Rulsalka” de A. S. Pușkin.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Pădureanca” de Ioan Slavici.

VINERI: programul II: 9.35 — Matineu teatral: „Omul cu mirtoaga” de Gh. Ciprian.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 11.05; 16.15; 17.30; 19.15; 20.05; programul II: 10.15; 14.05; 18.00; 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.00; 8.08; 10.30; 16.40; 17.30; 19.15; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 9.00; 13.20; 15.15; 17.05; 20.35; 21.30; 22.00; 23.50; programul III: 19.52.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 17.30; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.30; 14.05; 15.20; 17.05; 21.50; programul III: 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.10; 8.30; 9.03; 12.00; 13.27; 15.35; 16.30; 20.05; 21.50; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 11.20; 12.15; 15.00; 19.05; programul III: 23.20.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 11.40; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.00; 14.05; 21.50; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.10; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.35; 16.15; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.30; 11.30; 12.15; 12.30; 15.00; 16.40; 17.05; 17.50; 19.05; 22.00; 22.50; programul III: 21.40; 23.20.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 16.30; 17.30; 20.40; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 14.05; 17.05; 20.00; programul III: 16.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.10; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.35; 16.15; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 10.34; 11.30; 12.30; 15.00; 19.05; programul III: 18.45; 21.00.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 10.50; 12.30; 14.40; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.35; 11.00; 17.05; programul III: 18.15. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.10; 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.27; 15.30; 17.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 12.30; 13.15; 15.00; 19.05; 22.00; 23.45; programul III: 23.00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; 21.45; programul II: 6.10; 7.45; 12.15; 14.05; 17.05; programul III: 18.03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.10; 8.30; 9.03; 10.30; 12.00; 12.27; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 12.30; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 22.00; 22.50; 23.50; programul III: 20.45.

SÎMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.10; 7.45; 9.15; 10.50; 12.15; 17.05; 19.40; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6.10; 8.30; 9.03; 10.05; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.15; 7.10; 11.30; 12.30; 17.50; 19.05; 22.30; 23.05; programul III: 18.00; 20.40; 23.01.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 8.15 — Gimnastica pentru toți; 8.30 — Cravatele roșii; 10.00 — VIATA SATULUI. Din cuprins: ● Principiile eticii și echității socialiste în viață. Și acum, părerea satului (opinia sâtenilor despre rămășițele mentalității de mic proprietar) ● Pentru recolta anului viitor. Ritm intens la arăturile de toamnă ● Programul sistematizării rurale în cincinal ● Ziua bună se cunoaște după muncă (măsurile consiliului de conducere al cooperativei agricole Gherghița-Prahova pentru a asigura activitatea membrilor cooperatori și în timpul iernii) ● Cîntece și dansuri din diferite regiuni ale țării; 11.10 — Să înțelegem muzica (Emisiunea a II-a); 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — SPORT ● FOTBAL: RAPID—JIUL PETROȘANI (Divizia A). Transmisie directă de la Stadionul Republicii ●

Box: POLONIA—R.F.G. Înregistrare de la Wrocław; 16.00 — Postmeridian; 17.10 — Film serial pentru tineret: „Planeta gigantilor”; 18.00 — Cîntare patriei — concurs coral interjudețean; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportajul săptămîinii; 20.20 — Film artistic: „Căpitanul Fracasse”; 22.05 — Microrevista—Constanța. Spectacol realizat cu colaborarea interpreților Teatrului de Stat ai Teatrului liric și al Teatrului muzical „Fantasio” din Constanța; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.45 — Duminica sportivă. **PROGRAMUL II: 20.00** — Spectacol de balet TV: „Frumoasa din pădurea adormită” de P. I. Ceaikovski; 20.50 — Săptămîna culturală bucureșteană; 21.05 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.10 — VĂ INVITĂM LA MUZEUL LITERATURII ROMANE; 21.30 — Intermezzo muzical cu orchestra Gherase Puică; 21.45 — Noutăți științifice și tehnice din lumea întreagă; 21.55 — Film serial: „Invadatorii” (I). Reluare.

LUNI: 18.00 — Scena. Emisiune de informație și critică teatrală; 18.30 — APLAUZE PENTRU ROMÂNI (Interviziu); 18.50 — Stop-cadru; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — România '75; 20.10 — Roman foileton: „Marile speranțe” (III); 21.00 — Selecțiuni din Festivalul de muzică ușoară de la Skoplje; 21.20 — Programul făturii conștiente a viitorului; 21.45 — Comorile Albei; 22.20 — Din țările socialiste — Tirana, capitala R. P. Albania; 22.35 — TELEJURNALUL RE NOAPTE.

MARȚI: PROGRAMUL I: 18.00 — STEAUA POLARĂ — Cabinet de orientare școlară și profesională. Uzine subterane; 18.30 — Revista literară TV; 19.00 — Breviar juridic; 19.15 — Tragerea de amortizare ADAS; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cincinalul în acțiune. Județul Teleorman — az și în 1975; 20.10 — Avanspremieră; 20.15 — Reflector; 20.30 — Seară de teatru: „Febre” de Horia Lovinescu; 21.50 — Muzica în imagini; 22.20 — Brim plan: Florica Bucur, președinta Comitetului sindical al întreprinderii textile „Bucegi”—Pucioasa; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **PROGRAMUL II: 20.00** — Pagini din muzica românească contemporană; 20.20 — Desene animate; 20.30 — Universitaria; „Colegi de grupă”; 20.45 — Portativ — revista muzicii ușoare; 21.20 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.25 — Blocoptes; 21.40 — Cărți și idei; 22.05 — „Planeta gigantilor” (reluare).

MIERCURI: 14.00—15.45 — Fotbal: DINAMO—STEAUA (Divizia A). Transmisie directă de la Stadionul Dinamo; 18.00 — „Danubius '71”; 18.15 — „Mult e dulce și frumoasă...”; 18.30 — Confruntări. Față în față cu propriile angajamente; 18.50 — Luminile rampei. Întîlnire cu opereta... la Brașov; 19.10 — Tragerea Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — Dragoste supremă, România Emisiune de versuri și cîntece patriotice; 20.30 — Telecinemateca: „În numele legii”; 22.15 — Avanspremieră; 22.20 — Teleglob — Republica Africa Centrală; 22.40 — Canțonete; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: PROGRAMUL I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — Tineri soliști de muzică populară; 19.30 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ: ● Un bun specialist, un bun educator comunist (anchetă despre grija de a întreține una din importantele valori ale agriculturii — sistemele de irigații) ● Zootehnia — ce este, ce trebuie să fie. Asigurarea unui înalt randament în fermele de păsări; 19.10 — Pentru sănătatea dv.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Avanspremieră; 20.05 — Reflector; 20.20 — Tineri despre ei înșiși; 21.20 — „Comici vestiți ai ecranului în lumea... sportului; 21.50 — Mai aveți o întrebare? Biografia vieții; 22.30 — 15 minute cu Engelbert Humperdinck; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **PROGRAMUL II: 20.00** — Concertul Orchestrei simfonice a Radioteleviziunii; 21.00 — BULETIN DE ȘTIRI; 21.05 — Biblioteca pentru toți. M. Eminescu (I); 21.50 — Film serial: „Patru tanchiști și un ciine” (III).

VINERI: 18.00 — Căminul; 18.40 — Album coral; 18.55 — Arta plastică; 19.10 — Tragerea Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cronica politică internă; 20.15 — Avanspremieră; 20.00 — Film artistic: „Drumul demnității”; 21.50 — Selecțiuni din noua versiune a operetei „Plutașul de pe Bistrița” de Filaret Barbu; 22.20 — Contraste în lumea capitalului; 22.35 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂȚĂ: 14.00 — Fotbal: PETROLUL—U.T.A. (Divizia A). Transmisie directă de la Ploiești; 15.45 — Box: POLONIA—ANGLIA — înregistrare de la Varșovia; 16.30 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Ritm, tinerete, dans; 19.00 — Efigii lirice — versuri; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Săptămîna internațională; 20.15 — Tele-enciclopedia; 21.00 — Film serial: „Invadatorii” (II); 21.50 — Dicționar muzical-distractiv; Literere H.I.J.; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23.00 — Interferențe lirice. Romane pe versuri de poeți clasici români.

UNITĂȚI AGRICOLE ȘI PRODUCĂTORI

Pentru însămînțările și plantările din această toamnă și primăvară

CENTRELE DE SEMINȚE — LEGUME

oferă contra cost, fără repartiție, semințe de legume și material săditor prin rețeaua de magazine precum și prin depozitele existente în fiecare județ, astfel:

— SPANAC — din soiurile: MATADOR, VIROFLAY, NORES, MATARES.

— SALATĂ — din soiurile: POLUL NORD, AMPLUS, BOTTNER, TIMPURIE DE BANAT și de MAI etc.

— RIDICHI DE LUNĂ

— MĂRAR

— PĂTRUNJEL

— ARPAGIC STUFAT — pentru ceapă verde.

— SEMINȚE — mici de legume din toate sortimentele.

SEMINȚELE SE DESFAC AMBALATE ȘI GARANTATE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CALITATEA

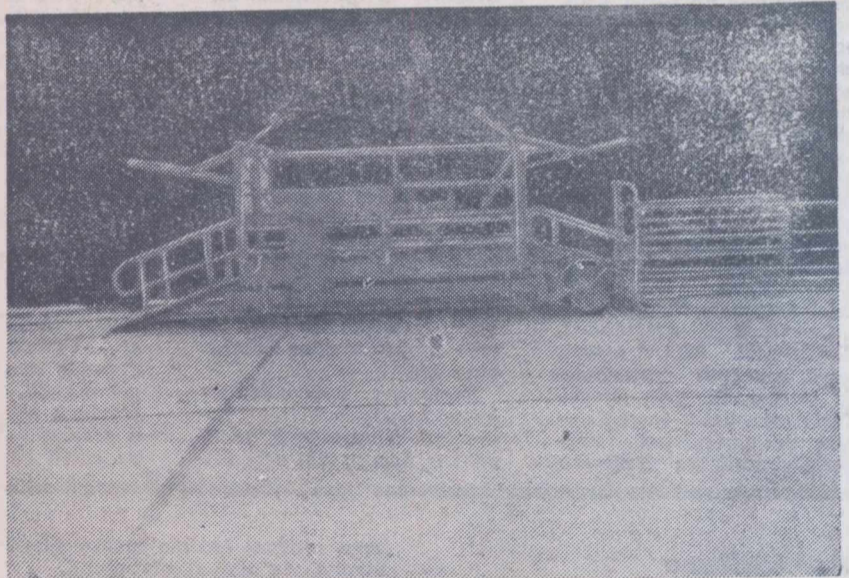
Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură

Bascula de 1000 kgf transportabilă pentru cîntărit porci

Uzina constructoare: U.F.R.M.A. Roșiori de Vede

Bascula de 1000 kgf transportabilă este folosită în complexele de creșterea porcilor, fiind destinată cîntăririi animalelor.

Produsul este o construcție metalică (cu covor de cauciuc profilat pe podețele de acces și platforma de cîntărire). Bascula se compune din următoarele părți principale: postament, sistemul de pirghii, platformă cu grilaj, uși de acces, podețe de acces, puntea cu roți, dispozitiv de blocare cu siguranță și proțap.

CARACTERISTICI TEHNICE:

- Sarcina maximă de cîntărire 1 000 kgf
- Sarcina minimă de cîntărire 25 kgf
- Suprafața platformei de cîntărire 2,2 m²
- Dimensiuni de gabarit:
 - lungimea în poziție de cîntărire 4 280 mm
 - lățime 1 285 mm
 - înălțimea în poziție de transport 2 065 mm
 - înălțimea în poziție de cîntărire 1 725 mm
 - lumina maximă în poziție de transport 460 mm
- Dimensiunile platformei de cîntărire:
 - lungime 2 200 mm
 - înălțime 965 mm
 - lățime 1 000 mm
- Masa 512 kg

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

De vorbă cu Ion SÎRBOVAN, președintele Consiliului Economic al Adunării Provinciei Voivodina despre:

GRÎNARUL IUGOSLAVIEI

Ca om al cifrelor, interlocutorul ne-a furnizat o serie de date importante, deosebit de sugestive, care ilustrează în modul cel mai concludent economia Voivodinei.

În provincia noastră — și-a început d-sa relatarea — există o serie de ramuri industriale: de prelucrare a petrolului și gazelor naturale, la Panciova și Novi Sad; de produse chimice, la Panciova; de materiale de construcții, la Kikinda. În venitul global al provinciei, prelucrarea metalelor reprezintă 23%, industria textilă 13%, industria alimentară 24%, iar agricultura 46%. Comerțul este dezvoltat într-o serie de centre populate, cum sînt Novi Sad, Zrenjanin, Subotića și Panciova. Ramurile economice ale provinciei cuprind circa 320 000 de salariați.

Și intrucît 60% din venitul global îl dau agricultura împreună cu industria alimentară, din ale căror produse Provincia Voivodina asigură hrana a 2 milioane de locuitori, respectiv 10% din populația întregii țări, este lesne de înțeles cîtă importanță și atenție se acordă acestor ramuri economice.

Situată în Nord-Estul Iugoslaviei, în Cîmpia Dunării și a Tisei, Provincia Voivodina dispune de 1 600 000 ha de pămînt arabil din cel mai fertil. Așa se și explică, de altfel, faptul că, la nivelul R.S.F. Iugoslavia, ea dă 55% din producția-marfă de grâu, 70% din cea de porumb, 80% din producția-marfă de

floarea-soarelui și ulei brut nerafinat, 50-60% din cea de sfeclă de zahăr și zahăr, 35% din producția de carne-marfă (carnea baby-beef și Bacon reprezentînd însă 50%). În anii cu condiții climatice normale, din producția proprie se asigură integral cerințele de zahăr și ulei ale țării. La export se valorifică porumb, hamei pentru bere, conserve de carne etc.

În sprijinul afirmației că Voivodina constituie grînarul Iugoslaviei, după ce ne-a relatat structura socială a exploatațiilor agricole, accentuînd că în provincie cele mai bune rezultate sînt obținute de unitățile socialiste — 220 de cooperative agricole și 64 de combinate și întreprinderi agricole (combinatele agroindustriale avînd în medie 25 000 — 30 000 ha, iar întreprinderile agricole, cu orientare spre agricultură și mai puțin spre industria alimentară, circa 8 000—10 000 ha fiecare) — interlocutorul ne-a furnizat o serie de date referitoare la nivelul producțiilor medii obținute în acest an: 3 900 kg/ha la grâu pe 440 000 ha, 4 200 kg/ha la porumb pe 660 000 ha, 35 000 kg/ha la sfeclă de zahăr, pe 50 000 ha, 1 900 kg/ha la floarea-soarelui pe 135 000 ha ș.a.m.d. Ele sînt rodul aplicării consecvente a metodelor agrotehnice înaintate, a tehnologiilor moderne bazate pe mecanizare, chimizare, irigații.

— În prezent — ne spunea președintele Consiliului Economic al Adunării Provinciei Voivodina — datorită pro-

cesului de integrare între agricultură și industria alimentară, 50-60% din produsele agricole se prelucurează în fabrici. Iar în viitor se preconizează ca nici un produs agricol să nu mai fie vîndut în stare brută. Mai mult, mergem pe o prelucrare și mai intensă, mai completă. Zahărul, făina, de exemplu, scotite azi produse ale industriei alimentare, vor constitui în viitor în și mai mare măsură, materii prime pentru alte faze de prelucrare și mai înalte.

Procesul de integrare între agricultură și industria alimentară, început acum zece ani prin înființarea combinatelor agroindustriale, se accelerează pe zi ce trece. O influență covârșitoare asupra acestui proces va avea terminarea construcției hidrosistemului Dunăre-Tisa-Dunăre. Lucrările de îndiguri și desecări se vor încheia în circa doi ani, iar în continuare, amenajările pentru irigația a circa 400 000 ha (25% din suprafața arabilă a Voivodinei). Se preconizează ca, în cadrul acestui hidrosistem, să se integreze unități de 80 000 — 100 000 ha.

Producția vegetală și animală va cunoaște creșteri substanțiale, pe care se va baza dezvoltarea industriei alimentare, iar într-o fază superioară se va crea și un sistem modern comercial — marketing și supermarketing. Totodată, vor lua avînt și transporturile de produse agroalimentare. Aceasta, cu atît mai mult cu cît 70% din rîurile navigabile ale Iugoslaviei sînt pe teritoriul Voivodinei. Or, pe această cale, marfa de aici va merge repede și ieftin pe piețele Europene.

Hidrosistemul Dunăre-Tisa-Dunăre, conchidea interlocutorului nostru, va schimba structura economică a provinciei, prin trecerea de la sistemul agrar-industrial, la cel industrial-agrar.

Ing. Em. ALBULESCU

Cîteva fotografii pe care le-am făcut în timpul călătoriei mele prin R. P. Mongolă îmi reamintesc, astăzi, imagini pe care, ori-cum, cu greu le uită cineva: căderi de apă de-a lungul pragurilor Selengăi, fluviu cu un debit bogat, șerpuiind printre cîmpii ondulate, herghelii de cai albi și roșii trecînd prin vad, turme de vite și de oi păscînd prin ierburile unor stepe acoperite cu valuri de vegetație nutritivă. Caii, vitele, oile cămilele sînt accentele mobile, frecvente ale acelor pămînturi îndepărtate. Animalele, crescute de om sau rătăcind sălbatic prin pădurile Altailor, prin nisipurile deșertului Gobi sau prin cîmpiile nesfirșite ale Mongoliei centrale, alcătuiesc una din podoabele cele mai de preț, una din marile rezerve naturale ale economiei naționale mongole.

Creșterea animalelor, desfășurată aici, astăzi, după concepții științifice, se integrează, prin procedeele sale, unui întreg sistem de agricultură modernă bazată pe mijloace

Insemnări de călătorie din R. P. Mongolă

CREȘTEREA ANIMALELOR DUPĂ CONCEPȚII ȘTIINȚIFICE

de producție socializate și pe norme organizatorice capabile să optimizeze ansamblul rezultatelor urmărite. Așa se și explică de ce prelucrarea industrială a materiilor prime — carne lînă și piei — intrate în circuitul productiv a înregistrat, în ultimul deceniu, sporuri mari, uneori de la simplu la dublu. De altfel, creșterile acestea se situează într-o corelare firească și justificată cu cele din domeniul dotărilor tehnice — tractoare, combine, instalații de producere a nutrețurilor combinate etc.

Formarea rezervelor de hrană în perioada iernii reprezintă o problemă reală pentru fiecare din cele 272

uniuni agricole de arași care posedă, în folosință, 535 000 de hectare și aproximativ 60 000 de capete de vite, proprietate oștească. Pășunatul liber pe care îl practicau crescătorii de altă dată, chiar și în intervalul din decembrie pînă în martie, cu pierderi de sute de mii de capete, a fost înlocuit definitiv, iar a rezolva pînă și dificultățile adăposturilor pentru un șeptel de 21 milioane de capete reprezintă, un lucru serios.

Directivele Congresului al XVI-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol prevăd, pentru actualul cincinal, trecerea definitivă a acestui sector economic pe calea dezvoltării inten-

sive. Se apreciază că numărul cornuțelor va crește pînă la 25 milioane de capete, concomitent cu sporirea cu 15 la sută a producției de lapte. Ritmul corespunde nu numai condițiilor naturale existente, ci și lucrărilor de îmbunătățiri funciare executate în ultimii ani, cînd aproape 6 milioane hectare de pășuni au fost irigate.

Consecințele acestei dezvoltări vor fi resimțite, atît de industrie, cît și de comerțul exterior al Mongoliei. Un singur exemplu: producția actuală de 1,5 milioane perechi de pantofi pe an, în 40 de modele, a Combinatului de prelucrare a pieilor din Ulan-Bator, pe care l-am vizitat, se va dubla în viitorul apropiat. Concentrîndu-și atenția asupra valorificării depline a bogățiilor de care dispune, Republica Populară Mongolă oferă cetățenilor săi certitudinea unei etape cîștigate în bătălia cu timpul, odată cu perspectivele unui viitor de prosperitate și civilizație socialistă.

Mircea TACCIU

Pomicultura și viticultura albaneză

SECTOARE ÎN PLINĂ DEZVOLTARE

Republica Populară Albania este o țară muntoasă. Clima ei permite însă dezvoltarea pomiculturii nu numai în zonele colinare, ci chiar în cele alpine.

Una dintre primele probleme cu care a fost confruntată puterea populară, în domeniul pomiculturii, îndată după eliberarea țării, a fost necesitatea creării de pepiniere. Puținul care fu-

sese realizat înainte fusese distrus de fasciști, în timpul războiului.

Cele trei mari pepiniere care au fost înființate după eliberare au furnizat, în ultimul deceniu, sute de mii de pomi pe an. Efectele acestei acțiuni, în cultura măslinului, de pildă: între 1964—1970 numărul pomilor a crescut cu 1 500 000. Măsuri similare au fost luate în domeniul culturii citricelor.

În urmă cu doi ani a fost reorganizate pepiniere în diverse regiuni ale țării și au fost înființate școli speciale pentru formarea cadrelor de arboricultori. Cursurile acestor școli au fost urmate fără scoaterea din producție de către cooperatori care, după absolvire au trecut direct în producția pomicolă.

Grație tuturor acestor măsuri, pomicultura albaneză este astăzi un sector în plină dezvoltare. El se întemeiază pe existența unor noi și importante întreprinderi pomicole, culturi masive de măslini, citrice și altele.

Alături de acestea, cultura vitei de vie se află și ea într-un continuu progres, pe care podgoria „Gheorghe Di-

mitrov" din apropiere de Tirana, cu cele 1 500 de hectare ale ei, vîile întreprinderii agricole de stat „Perlat Rexhepi" de la Shkoder și cele de la Sukth îl ilustrează grațios.

Ca urmare a aplicării noulor metode științifice și a experienței din ce în ce mai bogate acumulate de cultivatorii de pomi fructiferi, recoltele cresc neîncetat. Producții dintre cele mai mari au fost realizate la întreprinderea de stat „Perlat Rexhepi", la Sukth, ca și la Roskovec. Printre marii producători de fructe se numără și districtele Permet, Skrapari și Pogradec.

Noul plan cincinal deschide pomiculturii și viticulturii albaneze noi perspective de dezvoltare. Astfel, pînă în anul 1975, în raport cu anul 1947, numărul pomilor fructiferi va crește de 4,8 ori, cel al pomilor producători de citrice de 16 ori, al măslinilor de 4 ori, iar culturile viticole de 7,7 ori. În comparație cu anul 1970, în 1975 producția de fructe va fi cu 26% mai mare, cea de citrice cu 64%, cea de măslini cu 41%, iar cea de struguri va crește cu 62%.

(După „L'Albanie Nouvelle")

LUCRĂRILE F.A.O.

INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI ROMÂN

La Roma continuă lucrările celei de a 16-a conferințe a Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură. F.A.O. După terminarea discuțiilor generale pe marginea raportului privind activitatea F.A.O. în ultimii doi ani, a fost aprobat bugetul organizației pe anii 1972—1973.

Concomitent, continuă lucrările în cadrul unor comisii. Examinînd proiectul de program pe termen mediu (1972—1976), Comisia pentru buget și programe a decis concentrarea activităților F.A.O. pe sectoare prioritare ale procesului de dezvoltare a agriculturii, silviculturii și pisciculturii, în vederea unei mai raționale folosiri a mijloacelor financiare disponibile și a unei creșteri a eficienței acestei organizații internaționale. Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor Comisiei, reprezentantul român Octavian Cărare a subliniat caracterul pozitiv al inițiativelor prin care F.A.O. este mată să activeze pe baza unui program egalat pe o perioadă mai lungă. Vorbitorul a subliniat necesitatea îmbunătățirii acelor activități ale F.A.O. care sînt îndreptate spre o mai bună mobilizare a resurselor umane. Reprezentantul român a relevat, de asemenea, necesitatea ca în proiectele de asistență ale F.A.O. care au ca obiect mobilizarea resurselor naturale, să se aplice cu consecvență principiul utilizării raționale a resurselor biosferei și conservării mediului ambiant, în vederea stăvilirii și prevenirii fenomenelor de poluare a apelor, aerului și solului.

DIRECTORUL GENERAL AL F.A.O., A. H. BOERMA, REALES ÎN FUNCȚIE

Addeke Boerma (Olanda) a fost reales luni, pentru o nouă perioadă de patru ani, în funcția de director general al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.). În cadrul aceleiași ședințe Michel Cépède (Franța) a fost reales președinte al Consiliului F.A.O.

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ A FILIALEI „APIMONDIEI" DIN AMERICA DE NORD ȘI CENTRALĂ

Prof. dr. ing. V. Harnaj (România), președintele „Apimondiei" — Uniunea mondială a asociațiilor apicole — a prezidat lucrările conferinței internaționale a filialei „Apimondiei" din America de nord și centrală, desfășurate la New York.

Lucrările conferinței s-au axat în principal asupra unor probleme privind extinderea colaborării internaționale în sfera apiculturii, sprijinirea eforturilor țărilor în curs de dezvoltare prin asistență tehnică în acest domeniu.

După terminarea conferinței, prof. dr. ing. V. Harnaj a fost delegat să participe, din partea „Apimondiei", la lucrările Comitetului pentru problemele economice ale Adunării Generale a O.N.U. și să recomande acestui organism o serie de propuneri privind dezvoltarea cooperării internaționale în domeniul apiculturii și măsuri pentru ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare în vederea edificării unei astfel de ramuri a economiei lor naționale.

INSECTELE AU UN POL MAGNETIC

Insectele care efectuează zboruri mai lungi (albinele, viespile, mustele) se orientează în spațiu urmînd cîmpul magnetic terestru. De altfel, s-a constatat că ele se așează pe obiecte numai într-un singur sens. În cazul în care la „aterizare" s-a produs o eroare, alina, de pildă, își corectează poziția printr-un mic salt.

Cercetînd acest fenomen, oamenii de știință gruzini, au descoperit că albinele, mustele și chiar peștii, dispun de un pol magnetic foarte pronunțat. El apare sub forma unei săgeți orientate după axul mare al corpului.

HIBRID DE SECARĂ ȘI GRIU

La Institutul agronomic din Keckemet (R.P. Ungară) s-a obținut un hibrid între secară și grâu la care înălțimea tulpinii este aceeași ca și la grăul sovietic „Bezostaia", numai că spicul este mai mare. Hibridul rezistă bine la oscilațiile de temperatură și atinge o producție de 40—50 chintale la hectar.

PRODUCȚIA DE VINURI ÎN C.E.E. — ÎN SCADERE

Țările membre ale Pieței comune au obținut în acest an o producție de vin mult mai mică decît în anul 1970 (131 milioane de hectolitri față de 153 milioane).

În cadrul acesteia, producția franceză se cifrează la 62 milioane de hectolitri, cu 12 milioane mai puțin decît anul trecut. În același timp, volumul vinurilor cu denumire controlată nu reprezintă decît 8 milioane de hectolitri, ceea ce reprezintă mult mai puțin decît media ultimilor ani. Iar cînocul cu producția de 160 milioane de sticle a marcat un deficit de 40%.